

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Mensis December.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS DECEMBER.

PRIMO DIE.

P. IGNATIVS
DE FONSECA.

1. Decemb.
Hispanus
obiit Hispa-
li. anno ini-
tz 502. 19.

Mortific.

Oratio.

Sacrum.

Ranciscum Toletum (postea Cardinalem) Septimaneq̃ audiebat noctu se flagellantem cui & ipse, tum necdum nostrâ veste indutus in prima probatione, strenuè se ipsum cadens respondit. Sic certamen, Toletum vicissim respondente, iterum ac tertio integratum. Futura quædam ex vero prædixit; de quibus in eius vita. Plures fassi sunt; se illius precibus mirè adiuutos. P. Garzia Rodericius, pro quo sacrificabat Ignatius, aiebat se plus semper conualescere quò in sacro magis pergebat Ignatius; adeòque sub illo sacrificio planè consanuit.

P. EDMUNDVS
CAMPIANVS.

Anglus I. d.
dini. 1. De-
cemb 1581.
ætat. 41
Societ. 8.

Fidel.

Româ Brunam ad tyrocinium missus, in Bohemia postea Rhetoricam, Dialecticam, Physicam docuit. Romam redire iussus, missu Pontificis in Angliam profectus est pedes cum P. Roberto Personio anno 1580. Audiebatur cum lachrymis à Catholicis, etiam quando *Missificantes*, ut ipsi Sacerdotes vocant, decreto proscripti sunt. Tunc decem rationes pro religione Catholica scripsit solide, & la-

tinè, quas nemo sapiens legit qui non laudauerit. Multis ille libellus ad orthodoxam veritatem lux fuit, & firmamentum. Iudas Eliottus proditor infamis Edmundum tandem comprehensum 17. Iulij tradidit tribunali, adeò hilarem, ut in eo innocens illa lætitia, & facundia suauitas vel ipsis hostibus lachrymas excusserit. Disputationes acres, & clarâ Campiani vincentis gloriâ peractæ. Audita capitis sententiâ, *Te Deum laudamus* pronunciauit, & populo palam ostendit quanta sibi à Senatu & aliis promissa essent præmia, si à Catholica religione defisceret. Vimineis cratibus ad patibulum raptatus, de plaustris ad populum, spectaculum facti sumus, inquit, mundo, Angelis, & hominibus. Appensus furcæ, & mox in quatuor partes sectus est, more Angliæ iam recepto. Fuit Campianus vir magnis ingenij, magnis virtutis, magnis tam gloriolæ mortis laudibus celebratus. Aiunt, Alephi iudicis ijs audiendis quæ contra Campianum dicebantur intenti chirothecam vltro copioso sanguine manasse; nullo in manu vulnere, dolore nullo, sanguinariij signum iudicij. Tamesis Londinum interfluens, tempore quo enecabatur Campianus, torpentibus vndis, præter morem immotus stetit. Græcij anno 1606. pro salute vxoris in partu laborantis, Campianum, suum olim magistrum, imploravit vir nobilis; & coniux mox paruulum salua enixa est ac nato Campiani nomen datum. Baronius in notis Martyrologij Romani

ni 29. Decemb. de Anglicanis fidei heroibus præclare loquitur, & particularim de illis, quos, inquit, nuper Sancta Societas Iesu velut agnos innocios, in sacris septis, sanctis eruditionibus, acceptissimat Deo hostias saginauit. Videri potest laudatus locus.

P. ALEXANDER

IOANNES BRIANTVS.

Anglus eodem die ib.

Vocatio.

B. V.

Angelici oris, & eloquentiæ, Apostolici spiritus vir, post biennium Londini sacris laboribus impensum, anno 1581. 28. Aprilis in carcerem datus est, ibique fame incredibili, siti, equuleo deinde sæpius ac dire vexatus. Scripsit in carcere epistolam, in qua dicit se ante biennium de Societate ineundâ cogitasse, nunc verò Sacramento spondidisse id se facturum. Ante tormenta, recitato Beatissimæ Virginis rosario, se deliciis cælestibus mirificè perfundi persensit: id quod ipse testatus est: & adiecit, in tortura vltima se quietum. solarij plenum, doloris expertem fuisse. Admitti ad Societatem petiit, & est admissus, votis quoque mox editis. Hæc ille scribens, adiunxit: Testis dies iste, testis

& hoc Chirographum manus meæ in die iudicii. Cum crucem gestans ad tribunal prodiret, insus est illam abicere. Sed ille; Nolo, inquebat, nolo vique ad mortem vexillum meum, Crucifixi miles, deferere. Ibo vt moriar pro illo qui pro me mortuus est prior. Ita post Campianum pari morte damnatus est, & interfectus. Remundus, & alij quidam, aiunt eum de furca deiectum in pedes constitisse.

Crucifixus.

P. RICHARDVS

COMBÆVS.

Magnus Hibernicæ iuuentutis educandæ in Hispania Pater fuit, animo ad labores & ad ardua peruincenda constanti. ac pio. Ne negotiis obrueretur spiritus, vnum diem illi peculiari studio singulis mensibus assignabat. Larrones in via deprehensum arbori alligabant. Sed B. V. & Angelo custode in opem vocatis, vincula illicè soluta illum liberum relinquere. Morienti Christus apparuit vt fertur & amœna Beatorum loca ostendens, illum ad audienda cæli arcana induxit, mox postea vitâ functum.

Hibernus
Hispani. 2.
Dec. 1626.
ætat. 53.
Societ. 34.

B. V.
Angelus.

Christus

Mort.

II. DIE DECEMBRIS.

S. FRANCISCVS

XAVERIVS.

2 Decemb.
Hispanus
in Sancia-
no. 1552.
ætat. 55.
Societ. 18.

Hunc Regio Nauarræ sanguine natum scribunt nonnulli qui antiquiores nobilissimæ illius Domus origines altius repetunt. Natus est anno 1497. quo eodem anno Petrus de Couillam Ord. SSS. Trinitatis, cum in fidei odium ab Indis sagittarum im-

bre perimeretur, prædixit, vnum de primævis Patribus Ordinis Clericorum Iesv, in remotissimas Orientis Indias penetraturum, vt habet eius Ordinis Chronicon à Ioane Figueroa conscriptum. Licet autem alacri, ad lætiora propenso, & viuido esset ingenio, tamen à puero ita est educatus, vt Virginitatem seruauerit illibatam vique ad mortem. Parisiis operam literis dantem ne domum reuocaret pater.

Castit.

P p 2

pater.

pater, Sanctimonialis, Francisci soror, intercessit, scribens illum Orientis ac gentium fore Apostolum. Admirabili Ignatii consuetudine Parisiis peruietus, generosam mentem transtulit ad diuina, & se illi socium inter primos fundanda Societatis Iesu lapides adiunxit. Postea Vicentiæ ægrum Xauerium S. Hieronymus, ei se spectandum præbens, inuisit; valiturum, & Bononiæ laboraturum aliaque plura prædixit, ac monuit ut ad magnam crucem humeros præpararet. Romæ deinde ab Ignatio ut in Orientis Indias penetraret delectus, à Paulo III. Pont. Max. Legati Apostolici auctoritate ornatus est. Transiit zonam torridam; in Iaponiam, & usque ad Sinarum aditum appulsus est. Morientem foeminam in partu baptismo lustrauit: & illa confestim foetum in columis enixa est. Inito eorum quos lustrauit numero, quæ quidem licuit, aiunt eius manu baptizatorum numerum decies centenorum millium; adiectis ducentis adhuc millibus, id est vniuersæ duodecim myriades, excessisse. Punicali adolescentem mortuum manu prehensum in Christi nomine iussu surgere, à mortuis suscitauit. Deinde puerum ac puellam vitæ restituit. Viginti quinque mortuos ad vitam ab eo reuocatos aiunt iurati testes. Quadraginta vel etiam 50. vniuersæ à mortuis resurrexerunt Deo per Xauerium eos ad vitam reuocante affirmant litteræ antiquæ ac nouæ: & inter hos dicunt fuisse quinque quos ille per pueros ad cadauera illa missos vitæ reddiderit. Familiare illi fuit rosario suo per pueros misso, vel aliàs per nuncium, daemones morbosque fugare. In ora Piscaria illiquefactis cordi celesti deliciarum æternarum torrentibus perfusus gestiebat; maximè cum cogitaret plus quam mille infantes à se aquâ salutari per Sacramentum lu-

stratos è vita ad superos abiisse. Sæpius tabem ex viceribus manantem ore auido suxit, quæ sui odio, quæ proximi charitate, certè Dei amore. Pro quodam in sylua se inclementer adeo cecidit, ut ille strepitu excitatus accurrerit, eumque vndique cruentum viderit, illachrymatus, animo ad morem illi gerendum vndeque iam facillimo. Alibi sæpius interdum se cecidisse deprehensus est; idque vi tantâ, ut elanguescentibus viribus planè deficeret. Lapidibus non semel; calumniis & linguarum dicacium petulantia sæpius, aliquando, & sagittis, appetitus, pro stulto à Bonziis habitus; semel, iterum ac tertio naufragus, eò semper magis ardebat amore diuino & animarum, quo plura tolerabat. Ad S. Thomæ sepulchrum peregrinatus, septem dierum inedia se maccrauit; aliàs quoque non raro per tres, 4. aut 5. dies ieiunus. Nocte intempestâ orans in templo coram ara Deiparæ, daemorum cantu variè obstrepentium turbamentis nil motus, aliàs ibidem ab illis etiam dire verberatus, Diuinæ Matris opem implorans eos vicit: & orandi consuetudinem non intermisit, ubi à plagis illis conualuit. Malacæ noctu somno duas horas, reliquas precibus transcribebat. Orantis in sylua Xauerij vultus aliquando radiis illustris conspectus est. Cum sacro fonte permultos ablueret, instar gigantis excelsi corpore eminere, cum diuinam Eucharistiam flexis genibus populo distribueret, sublimis in aère circumferri est visus. Fertur se aliquando in flumen misisse ut aestuantis à Deo pectoris calorem quoquomodo temperaret. Eius literas, quibus sua pericula & ærumnas & sinu cæli delicias quibus recreabatur describebat, legens Ignatius, lachrymas tenere non poterat. Aliquando sub dio totis oculis in cælum intentus, & æstuans

S. Hieronym.

Baptismus.

Mortui suscit.

Mortui.

Rosarium.

Mortific.

Sancti.

B.V.

Oratio.

Eucharist.

Amor Dei.

arstians deductâ hinc atque inde veste à pectore intus conflagrante, auditus est amanter queri, ac dicere: *satis est, Domine, satis est!* Aliâs Romæ in Xenodochio quiescens noctu vidit se in amplexu crucis, ac etiam cruces ex alto affluenter exundare alias ex aliis, post alias varias, ac plurimas; symbola earum, quæ illum adhuc exantlandæ manebant ærumnarum; & cælesti siti accensus erupit in illas voces: *Amplius, Domine, amplius, amplius!* Absentia & futura ex vero vates dixit, idque variis, miris, manifestis modis. In duobus procul ab invicem dissitis locis, eodem tempore conspectus est à testibus pluribus ac luculentis. Ad animas conuertendas vsus est plurimâ virginis sui corporis afflictatione, ingenio, miraculis, minis, & impigritate mirabili, adeo ut dicatur facile centum millia leucarum ideò consecisse. Ter naufragus, aliquando tabulæ vni adhaesit per tres dies ac noctes in mari. Evertit plusquam quadraginta millia Idolorum, pueris etiam Idola certatim diruentibus. In Iaponia *magister mirabilium* dicebatur. Visus est vel illustis, vel in aëre sublimis, vel à mentis ac sensuum vsu in divinis absorptus facile centies; aliâs inter sacrificandum stans, lucidus, & elevatus, aliâs in horto Goano stans item & sublimis, atque cum Deo loquens conspectus est. Hospitio amanter acceptus est à quodam paupere: & illi fortunæ creuere, Deo hospitalitatem coronante liberalitate maiori.

Petrus Vellius vir locuples, Xaverio non parvâ auri vi in vsu quempiam repentinum indigenti, clauem arcæ suæ dederat, ut inde tantum auri caperet, quantum vellet. Acceptis ex arca trecentis scutis aureis Xaverius clauem restituit; & Petrus arcâ postea inspectâ questus est Xaverio, se ab illo delusum; nihil enim au-

ri omnino decerptum ex arca: se vero è 30. millibus aureorum illi quindécim millia destinasse, idque animo verè syncreo. Placuit Xaverio animus adeò generosus; & post modicum silentium, sublati in cælum oculis; Et ego, inquit, Petre Velli, pro pramio huius tuæ tam liberalis & promptæ voluntatis, tibi Dei nomine promitto, tuam arcam tibi semper tantum subministraturam, fauente tibi bono Deo, quanto egebis: & tum requiesces in pace, mortis tuæ, quando ventura sit, non inconscius, ut illa te melius paratum reperiatur. Ita exitus prædictionem approbavit. Nam Petro, licet multis variè iactaretur, tamen subdium nunquam defuit, idque luculentum pro domo vniuersa. Et ubi mortis suæ tempus imminere aduertit amicis valedixit, valens tunc adhuc ac integer: die verò ipso quo discessurus erat è vita, se in feretro in templo componi iussit, ac tegi tapete iussit, ut mortui solent. Cantarum inde mortuale Sacrum: & reducto tapete, Petrus in feretro mortuus est repertus.

Parisijs Ignatius illum ad cælestia pertraxit cum alijs, tum verò sæpè inculcato, & in cor altè illi defixo illo Christi axioma: *Quid prodest homini, si mundum vniuersum lucretur, anima verò suâ detrimentum patiatur?* Ea res adeò illi cordi fuit semper, ut in Indiis quoque postea, pluribus, & Iohanni etiam Lusitanæ Regi, per literas, persæpè suggereret, ut quotidie aliquid temporis pro illa sententia meditatè regustanda seponerent, ac à Deo perspicacem eius penetrandæ intelligentiam flagranter nullo non die postularent. Olysippone P. Simonem Rodericum quartanâ pertinaci afflictum, amplexu persanauit. Equitem aliquando nudipes secutus est, ut itineris ducem ne amitteret, pedibus ad spinas, vel alio offendiculo cruentatis.

P P P 3

Cum

Conf quot.

Sacrum.

Examen.

Oratio.

Paupertas.

Crucifixus.

Cum in domiciliis nostris esset, omnes accendebat exemplo, instar flammæ spirantis. Incredibili accuratone ad leges omnes erat perquisitè attentus, ne quam omitteret. Nullo die mittebat conscientiam expiare pœnitentiæ Sacramento, ut ad altare Dei mundior accederet. Certe ad primum Sacrificium Vicentiæ celebrandum, se per 40. ipsos dies asperrimo vitæ genere ac summo in silentio præparavit. Conscientiæ arcana bis introspeciebat quotidie examine diligenti. Ut se ad horas Canonicas flagrantius recitandas accenderet, hymnum *Veni creator Spiritus* inflammato animi sensu recitabat: & sæpè interdiu, itemque noctu ardētissimis suspiriis breues preces vibrabat in cælum, nunc IESVM nunc MARIAM appellans, aut selectas quasdam è diuinis litteris scintillas depromens, & vultu instar Seraphini ardente amabilis atque admirabilis. Fœminas non nisi aliis præsensibus audiebat, etiam confitentes. Domi cum inter socios versaretur, ea quibus egebat, mendicato sibi præberi volebat, ceu eleemosynam pauperi erogaram.

De Ignatio non aliter loquebatur quam de Sancto: addebatque illi semper Sancti Patris nomen. A diuersis Nationibus intellectus est in concione, quam vnico idiomate faciebat. Aiunt aliqui, eum facillè 30. linguis diuersis loqui auditum. Maris aquam terigit, & dulcem reddidit, tempestate quoque sedatâ modo mirabili, ac repente. Aiunt etiam tigrides mortalibus infestas è Sanciano Insula abiuisse, cum eò appulisset Xauerius.

Christi cruci affixi simulachrum, quod secum gestabat semper, in mare aliquando delapsum cancer marinus; chelis prehensum illi è mari velut manu porrexit, id quod Xauerius fuis ante ad DEVM precibus impetrarat.

Xauerio in India grauius quidpiam tolerante, Crucifixus in natali Xauerij Domo in Hispania sudabat: & anno 1552. (quo Xauerius 2. Decembris feriâ vi. decessit è vita) singulis hebdomadis feriâ sextâ visus est idem Crucifixus sanguineo sudore persundi, Corpus illius etiam in calce incorruptum ac odore fragrans, erecta eius nomine templa, vetera & noua quotannis prodigia passim increbrescentia dabit fortasse alius annorum serie distincta.

Iacobus Bosius in signis Ecclesiæ Dei; Vniuersi, inquit, hæretici ab Ecclesiæ Christianæ constitutione per tot secula, per annos mille quingentos, & amplius, haud traduxere ad hæreses suas tot gentes, aut idololatrias, aut alioquin à Christi cultu alienas, quot vnus Xauerius ad cultum Christi annis vndecim. Vnus Xauerius plures gentes, plures homines annis vndecim Christo adiunxit, quam innumera hæreticorum millia ex omni gente & natione è toto orbe terrarum, per annos mille quingentos. Ita ille. At hæc vetera. Nouum istud quod in India nuper accidisse scribit Oliuerius Bonartius, id quod plures testes iurando affirmarunt. Navis Malacâ Goam tendens, inter syrtes & noctem imminentem hærens, ope S. Xauerij voto lampadis argenteæ ad eius tumulum appendendæ implorari emerfit: cum Sol qui ad occasum vergebat, & aditus ita latebat ut conspici non posset, subito effulsit, & eodem loco stetit quinque & amplius horas, quanto tempore egebant ut ex angustissimo & longissimo freto enauigare possent. Ita Bonartius.

Vincentius Carrafa Præp. Generalis Societatis Iesu in ea quam ad Societatem scripsit epistola, ait S. Xauerio fuisse solemne perpetuumque consilium quod suis dabat: *Vince te ipsum* &

Sign. 10.

Lib 6.

In c. 46. Ecclesiastici.

& eius toties iterati causam rogatum respondisse id ferè quod olim in alio argumento B. Ioannes : *Quia hoc tantum didici ex optimo parente nostro Ignatio.* Cultus S. Xaverij ob stupenda, & noua Neapoli, Potamij, Græcij, Leobij, Posonij, in Belgio, alibique miracula est magnus. Colit illum enixè Viennæ aula Cæsarea. Multi hebdomadam Xauerianam celebrant : multi nouendiali cultu eum honorant. Etiam templa illius increbescunt. Dum ista scribo, Georgius Lippai Archiepiscopus Strigoniensis Trencinij in Hungaria, Collegio suo, & Domui probationis quam fundauit, templum erexit S. Xaverij nomine perinsigne. Vidi eiusdem ac S. P. Ignatij templum Viennæ in Austria. In Italia eiusdem templa visuntur Neapoli, Genua, Arimini, Brugis in Belgio, Tridenti in Tyroli, in Spital in Carinthia, Chiquelij in Salsettis Indiæ orientalis. Nec dubito his plura esse : quæ, vt dixi, alius fortasse daturus est.

Multa hîc de illo passim leges in variis erga quos cælestem suam beneficentiam exhibuit Xauerius. Non pauca Vrbes illum Patronum habent vt Neapolis, ac aliæ. Non pauca Congregationes sub eius auspiciis erectæ. Sunt & qui assumpto Xaverij nomine se incitent ad Apostolicam virtutem : quos inter fuit is qui post annum 1650. die incertum quo, cæsus à Tartaris est in Sinarum Regno P. Andreas Xauerius, olim Koffler, Austriacus. Is interrogatus à barbaro quid doceret,

respondit, se legem diuinam docere cuius breuissimum compendium esset signum Crucis : quod exhibere iussus, fronti, ori, pectori impressit : mox ductâ à fronte ad pectus, & inde ad sinistram ac deinde ad dextrum humerum manu (vt fieri mos est) idem exprimens addidit idiomate Sinico hæc verba : *Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster.* Ita P. Onuphrius, Borges ex Metropoli Tonquienfis Regni anno 1659. 20. Octob. ad P. Gofuinum Nickel Præpositum Generalem. Hisce auditis Tartarus stricto acinace *P. Xauerium* medium in Crucis formam concidit ducto profundo vulnere à capite ad pectus, & ad dextrum humerum à sinistro. Matrem Imperatoris, eius operâ conuersam, & alia plura de illo particularim scribenda expectamus.

P E T R V S

OCHOA NOVITVS.

VT ad Societatem penetraret, arduas difficultates peruenit. Moriturus, impetrauit vt tria Societatis vota conciperet. Mox cum damone colluctari visus, eo certamine superato, Christum cum Cruce in humeris, & S. P. Ignatium cum ijs de Societate qui in fidei odium cæsi mortem gloriosam oppetiuerè videre sibi est visus, eosque habuit in extremo agone præclarissimos adiutores. Vide Annuas 1604. pag. 245.

Hispanus
Lima. 2.
Dec. 1604.

Christus.

S. P. Ignat.

Mora.

III. DIE

III. DIE DECEMBRIS.

ANTONIUS

ROMERVS COAD.

Decemb.
Hispanus
Calari. 1626.
ætat. 67.
Societ. 14.
Ang. Custos.
Hamil.

Oratio.
Mortific.

Noctiu.

Crucifixus.

Mane.

Euchar.

Amor propr.

Mortific.
sensus.

B.V.

E Milite, Christi vexillo adscriptus, putatur à Custode Angelo secundâ post mediam noctem horâ fuisse excitatus ad orationem; ad quam se componebat ut reus in angulo cubiculi collo in funem inserto, & manibus vclut iunctis. Ita orabat, & flebat, veniam à Deo petens magnâ cordi suborta fiduciâ. Sapius auditâ Dei voce accensus est ad virtutem. Optabat videre magnum quempiam sanctæ, ac seuerioris vitæ virum. Respondum illi dicitur è Cælo; *illum debere alijs tali exemplo esse, atque spectaculo, quâle ipse in illo, quem desiderabat viro perciperet.* Secundâ post mediam noctem horâ pro more surgere cunctantem vox quædam in hæc verba corripuit: *Christus nudus flagellis laceratus, sub dio, frigido insidens lapidi; tu verò in lecto? Illicò surrexit: neque vnquam deinceps tergiuersatus est in surgendo.* Alias SS. Eucharistiam sumpturo occurrit cogitatio; eecur non videret bona thesaurosque illos, quos species illa panis occuleret? Mox audit: non aspicias nisi lacerato amoris tui velo. Cogitanti, quòd non sentiret ea quæ istic alios sensisse audisset; responsum: *Nec senties, nisi sensus colligeris.* Paruit: & per 7 annos inter communicandû diuinâ quadam voluptate perfusus est. Sollicitum num fuisset Sacramento confirmationis instructus, quiescere iussit Superior: adhuc anxio adfuit, ut fertur, B. Virgo cum paruulo, qui Antonij fronti crucem impressit. Alias IESVM & MARIAM quasi in nauî as-

pexisse dicitur; ad quos ipse linte contendebat monebaturque à Christo ut se sisteret Beatissimæ Virgini Matri: tunc didicit per hanc esse quærendam gratiam apud Christum. P. Balthazar Saquellus Nouitiorum Magister è Purgatorio in Cælum tendens illi apparuisse fertur, & promississe pro adiumento libertatis se gratiam redditurum. Reliqua de illo in vita.

P. IOANNES

DEL CARPIO.

IN Philippinis (à Philippo II. Rege Catholico sic dictis Oceani insulis) magnoperè laborauit, iuxta votum illud quo se conceptis Sacramenti verbis Deo in animarum salutem deuouerat. Apud Pictos Indos, qui eantem punctim pingunt, perquam strenuè in aliorum salutem incubuit; sed ita ut suæ quoque intentus, nullam omnino è legibus instituto nostro præscriptis laxarit. Mindanai Insulæ Regulus æger Mahomero vouerat, se, si conualesceret, omnium quos nancisci posset Christum prædicantium Patrum capita illi sacrificaturum. Comprehen- sus Ioannes cæsus est acinace altè in caput impresso, cum se Deo victimam, positus humi genibus, dedica-

Hispanus
Ogmurij 3.
Dec. 1614.
ætat. 51.
Societ. 10.
Zelm.

Fideli.

P. GEORGIUS

IVSTINIANVS.

HVius imago, documenta, exequiæ, in charta explicata, & libro, æri incisæ, ac typis vulgatæ sunt Bononiæ

Græcus Bo-
noniæ. 3.
Decembris
1649 ætat.
71. Soc. 61.

Bononiæ: ubi in elogio dicitur quoddam quartum decimum ætatis agens annum, admirandâ vocatione percussus Societati nomen dederit, Byzantij rem christianum adiunxit, Asculani Collegij primordia inchoavit, Bononiæ per annos 40. Congregationes varias & varia pietatis opera condiderit. Exequialis moles (dicta Castrum doloris aliquibus) excelsa P. Georgio erecta à Bononiensibus, simulacrum illius habebat in fastigio, omnis ea pompa æri deinde incisa est. In oratione typis vulgata dicitur, illum in Græcia Constantinopoli cum suis Christianis obsessum à barbaris, cum ignis domui subiectus extrema omnia minaretur, inserto in pectus pane angelico se per funem ex alto demisisse, ac fune fortè abrupto, fufus ad Deum precibus deorsum incolumem pervenisse. Deinde, Georgium Bononiensium fuisse Apostolum.

Euchar.

IV. DIE DECEMBRIS.

P E T R V S

DE SALAZAR.

4. Decemb.
Hispanus
Lime. 1613.
ætat. 80.
Calum.

Oratio.
Angel.

Salazarij ad orandum studium, & Serga sanctos Angelos ac S. Barbaram pietatem commendat eximie illud, quoddam ei flagranter precanti & de cæli voluptatibus dulcissime cogitanti Angeli fidibus musicis præclare ludentes, ut illi videbatur cælestem gloriam aliqua ex parte delibandam præbuerint quos, inquit Limeses literæ, augustâ specie securæ Virgines, quæ rogabant, numquid vellent? Estne

P. FRANCISCVS
DE BENAVIDES.

Filius Comitis S. Stephani. Deiparræ, ac S. P. Ignatio fuit vnicè ad dictus. Plures horas coram eius imagine ducebat orando, eidemque multa obsequia offerebat cum aliquid vellet à Deo impetrare. Quantis foris opibus affluebat tanto paupertatis amore tenebatur in Societate, atque in hoc præ multis aliis excellit, ut ferè solentij qui Societatem magis diuites ac nobiles iniere. Amabiles, ac variæ in illo se demittendi artes elucebant, etiam cum præsser, eoque regebat melius, & magis amabatur. Corpus morbis aliis fractum, voluntariis cruciatibus adeo atterebat, ut P. Hieronymus de Florentia diceret, se neque corpus peius, nec meliorem animam novisse unquam quam sit corpus & anima Patris Benauides. Roma Toletanæ Provinciæ Præpositus, cum à Congregatione rediret, Senis obiit.

Hispanus
Senis initio
Dec. 1608.
Societ. 19.
S. T. Ignat.
Paupertas.

Superior.

Mors.

cordi (inquit Barbara quàm de facie, ac nomine illicd' novit) in celum proficisci, ubi placidissima quies, & vita viget sempiterna. Est sanè cordi, respondit Petrus & nihil magis, tantis scilicet huius ærumnosæ vitæ defungi periculis. Addunt literæ, illum paulò post in morbum incidisse; diu agrotasse, ac die S. Barbaræ Virgini sacro (ut ipsa Virgo sancta fore promiserat) feliciter occubuisse.

S. Barbara.

Mors.

Calum.

QQ

P. HIE.

P. HIERONYMVS DE

ANGELIS, ET SIMON
YEMPO IAPON NOV.Italus Iendi
in Iapon. 4.
Dec. 1623.
ætat. 56.
Societ. 38.

IN tyrocinio fræno eguit, ne fortè
inediâ corpus conficeret. Cum P.
Carolo Spinola in Indiam soluit; ab
Anglis postea captus, & acerba multa
perpeffus. Illud mirum; quòd è naui
in mare prolapsus, nullius ope adiu-
tus, sub naui, à puppi ad proram dela-
tus emerferit, naui plenis velis velo-
ciffimè volante. Anno 1602. in Iapo-
niam appulfus, iftic etiam Sociis præ-
fuit: in plures Prouincias intulit fi-
dem primus. Aliis in exilium abactis,
ipse diu latuit. In Regno Cami cum
vix mille Christianos reperiffet, ipse
breui decem millia capitum captiza-
uit. Labores, ærumnasque tantas fu-
stinuit, vt macie torridus vix iam ag-
nofci poffet, efferque planè alius à fe-
ipfo. In carcere ipfo captiuos alios
quadraginta captiuos ad Christum
conuertit. Damnatu capitis, cum ad
fupplicium vnà cum aliis duceretur,
caufa mortis illius defcripta, & pa-
lâm affixa est in hæc verba: *Homines
ifti tam grandi fupplicio mactantur, quia
Christiani funt.* Ita exultus est, post
pulcherrimam ad populum allocutio-
nem, humi flectens. *Simon Yempo* è
Bonzij cuiusdam difcipulo factus eius
Socius, & laborum comes, optabat in
Societatem admitti, & in odium fidei
Christianæ occidi: vtutrumque est con-
fecutus.

P. GONZALVS

MARINVS.

Hispanus
Madriti. 4.
Dec. 1626.
ætat. 64.
Societ. 43.

MAdriti totos 31. annos Gramma-
ticæ paruulique docendis de-
dit, humilitatis laude vſque ad Sancti

appellationem domi forisſque porre-
ctâ. Ad Indos proficifci cum veller,
nec poffet; ea, quæ illuc profectis vti-
lia eſſe poſſe videbat exempla virtu-
tum deſcribebat & ſubmittebat: vt in
ore illorum Indos eruderet ad fidem
& virtutem. Aliquot menſibus ante
mortem adſuiſſe illi fertur è cælo ſpe-
ctabilis S. Xauerius, & monuiſſe vt
modico eo vitæ tempore, quod illi
adhuc ſupereſſet, ſe arctius cum Deo
coniungeret. Rogauit Gonzalus; nunc
æternam ſalutem conſecuturus eſſet?
Reſpondit Xauerius: inſtaret labori
vti fecerat vſque ad illum diem; & Deo
fideret. Itâ ad mortem è cælo moni-
tus ſe optimè comparauit.

Humilit.

Charitas.
Zelus.

S. Xauerius

Mort.

Labor.

P E T R V S

HACCE COAD.

DE hoc in Annuiſ Flandrobelgicæ
ita ſcripſi: Mortem in peſte con-
tactorum obſequiis non ſemel quaſi-
tam felix obiit Paulus Hacce; qui con-
ſularis ſuæ familiæ ſalutariter oblitus,
in Societate ſutoriam artem condidi-
cit. Noſtros quatuordecim glorioſo
apud peſtiferos charitatis obſequio
immortuos partim ſuis ipſe humeris
ad tumulum deportauit, partim ſuis
manibus condidit. Domi, templum,
ianua, culina, triclinium religioſè ac-
curatum Pauli operam cumulatè pro-
bauère: ſed expertus id eſt poriffimùm
noſter ille Scholaſticus, cui à ſenſibus
alieno, maternâ & fraternâ indulgen-
tiâ, diligentia, patientiaque per annos
omnino quindecim, ad omnem virtu-
tis tædio nunquam feſſæ amiffim ſer-
uauit. A vino, & cæna, non in quadra-
geſima tantum, ſed & in ſacris Aduen-
tus feriis abſtinebat; ſemper hilaris, &
imperturbatâ ſeptem annorum forti-
tudine inter acutiſſimos animi dolo-
res non parum mirabilis.

Belga / No-
tuerp. 4.
Dec. 1633.

Humil.

Charitas.

Mortific.

Patientia.

V. DIE

V. DIE DECEMBRIS.

P. ANDREAS
GVALDANES.

5. Decemb.
Lustitanus
Mazux.
1596.

HVnc hoc die collocat Iacobus Stratus in suo menologio. Fuit P. Andreae Ouiedo Patriarchæ superstes, olim socius, vir sine dolo, ac in Abyssinorum salutem totâ contentione intentus. Vnde intra quinque mensium intervallum, eorum linguam perdidicit, & institutiones ac documenta fidei Christianæ Abyssinorum idiomate scitè descripsit, ad Schismaticorum reductionem. In Mazua deinde Arabici sinus insula, cum Christianum, & quidem Sacerdotem, eum esse agnoscerent barbari; à Turcis Christiani nominis odio incitatis tentus, & hastis transfixus est.

S I M O N
COVROYBLE COAD.

Belga Bru-
gis. 5. Dec.
1616. ætat.
46. Soc. 13.

Cassitas.

Obedient.

PEleutherij Pontani sororis filius, à paupertate, assiduitate ac pietate apprimè laudatus. Cum Patris cuiuspiam confessionem foris audientis esset socius, impudens fœmina clauso repente ostio ausa est à Simone impuritates nescio quas postulare: sed, Bernardi exemplo, castissimo clamore in ruborem, ac fugam data est. Ad æs campanum domesticum in ipso sonantis horologii articulo confestim pulsandum, erat apprimè attentus; ut & domi disciplinæ ordo servaretur ad punctum, & foris apud externos ad signa nostra perattentos bonum Collegij exemplum perseveraret. Magnâ & suavi industria iuvabat eos, qui fi-

dei Christianæ rudimenta variis locis tradebant, & parvuli ad illum patrem confertim præ aliis affuebant, cuius socius erat Simon. Eius colloquia cum exterius intra sui status conditionem erant sancta, & idonea cordibus molliendis. Cum in Burgensi Collegio habitaret, duo Coadiutores erant (ut alios alibi plures taceam) qui, secundum Deum, illi referebant acceptam vocationem suam. Nomen verò illius apud ætatem teneram, ac alios tam erat gratum ac celebre, ut Coadiutores nostros passim *Simones* dicerent, ac si Coadiutor quispiam adesset, Simonem adesse nunciarent.

Pia collo-
quia

P. OCTAVIUS
BONINVS.

Siquid ambiguum incideret, expensis utriusque partis momentis introspiciebat, ecquid è maiore Dei gloria videretur, ac illud constantiâ & reuerentiâ mirabili amplectebatur; semper in ea quæ Dei sunt magis accuratè agenda intentus. Nouitiis cum præesset, magnam noctis partem orando ducebat, & concepta istic bona desideria & proposita sæpius interdum regustabat, in sacro potissimum ac in diuino officio recitando. Sæpè illi in ore illud Christi: *Quid prodest homini si mundum uniuersum lucretur, anima vero sua detrimentum patiat? Hoc, & his similia æternitatis apophthegmata vesperi relegere, & cum vestes deponeret cubitum concessurus, identidem repetebat, ad æterna principia & aptè deducendas ex iis practicas conclusiones continenter attentus.*

Italus Ro-
mæ. 5. Dec.
1651.

Oratio.

QQ q 2

Quicq

Sacrum.

B.V.

Hamilit.

Oculi.

Quicquid agendum erat, circumspiciat omnia quæ rem illam circumstant, & quicquid ad meriti maioris accessionem spectat industria, adhibebat; ne quid boni lucris omitteret. Cum in mensæ lectione anagnosces legisset quanti momenti, meriti que sit diuino sacrificio interesse, nitebatur plura sacra audire. Indulgentias nullas, quas quidem sciret, negligebat. Paruulam e collo corollam sub veste gestabat, cuius granis adnumerabat actus virtutum quos ipse sibi præfixerat: & corollam illam *panem suum quotidianum* vocabat. Etiam scripto rogauit Superiores, vt quicquid in illo aduerterent, admonerent. Nullum vilius obsequium circa cubiculi curam admisit. Ad ignem nullo frigore percelli potuit vt manus, licet perfrigidâ hyeme tumidas, calefaceret. Cum alia excusaret, si quid tamen contra Superiores dici audiebat, coarguebat. Oculos habuit planè in potestate, maxime vbi cum foeminis erat agendum. Cum nobili quadam foemina per annos plures persæpe locutus, illam in facie nunquam vidit, solâ voce illam nosse contentus. Aliam quâpiam cuius ille conscientiam virtutemque singularem pernôtat, rogauit vt ei lumen à Deo impetraret. Paruit illa: & P. Octauio scripsit, illum à Deo ad Societatem non tantum communi omnibus aliis sine vocatum esse, verum etiam vt animas, & particulatim eorum qui sunt de Societate, rectis itineribus ad Deum dirigeret. Atque hoc in eo elucebat seu Nouitios, seu tertia Probationis Patres, seu Collegia regeret. Vnde nobili Rectoris exemplo alij etiam facile ducebantur, nullo cuiusvis auctoritatis obtentu. Exhortationes quas ad Socios domi dicere parabat, P. Spirituali suo primum ostendebat, rogabatque vt calamo quoque admoto expungeret ex iis quicquid vellet: id

quod vbi factum videbat, tum verò eas eò libentius pronuntiabat, tanquam diuino iam calculo approbatas. Cuiusdam e sociis adolescenti scrupulis agitato, & ad dies aliquot abituro, idque agere ferenti quod à Patre Spirituali abesse deberet, ac viuere anxius in suis illis curis & spinis, eam pectoris partem qua cor est cruce signauit, & bono animo ire iussit: nec enim quicquam à consuetis illis suis tricis molestia habiturum. Abiit alter; & per eos dies tranquillus vixit. Eidem à tot conscientie terribulamentis postea libero dixit P. Octauius; magni faceret illas molestias à Deo sibi datas, quod ipse quoque opem ferre possit aliis illum in illo genere consulturis: id quod etiam euenit. Nobilem virum in secreto conclauis adiit, & depromptâ e sinu Crucifixi Christi effigie, supplex proiectus in genua, ea illi dixit, vt eum licenter hactenus viuente ad frugem reduceret. Quadam in vrbem cum foemina se ipse seu impudenter nudarent in pectore, varios diuersæ conditionis homines clam, & dextrè interrogauit an obsceno illo spectaculo ad impudicas cogitationes &c. se magnopere commoueri sentirent; cumque omnes ita se commoueri responderent, egregiâ Patrum eius Collegij conspiratione illo adnitente, factum est vt illud scandalum tolleretur; maxime cum Confessarij in id vnanimitate sanctâ conspirassent vt parum pudicè nudatas id genus foeminas (tanquam grauiâ & perpetua scandalagolorum) à peccatis nemo absolueret. Et industria felix euentus ex voto respondit. In Romano Collegio Præfetti Spiritus munus obibat Octauius, cum sanus tum adhuc, & valens rogauit quendam, vt in cubiculo suo libros componeret: atque subridens; volo me, inquit, preparare ad mortem: & meo successorij composita omnia.

Scrupulis.

Zelus animi.

Mortis.

dia relinquere. Breui post æger ad valetudinarium abiit, vbi morti iam vicinus à socio illo rogatus num tunc de sua morte aliquid sciuisset, cum de componendo cubiculo suo loqueretur respondit: Aliquid se sciuisset. 5. Decembris extremis iam mysteriis procuratus cum minorem scholarum campanam audiret, Patri qui ei aderat, adhuc, inquit, mihi superest media hora in vita. Et verò mediâ horâ post pacatè migravit à vita, nullius vnquam grauioris peccati reus; vt firma opinio est.

P. STEPHANVS

STAROSCIRISKI.

Fuit P. Stephanus cum inter mortales ageret Ecclesiastes, ac excursor ad animarum quæstum percellens. Hic post mortem peste obitam, secundum quietem cuidam Patri in Suecici carceris squalore iacenti apparuit, vt fama est; monuitque vt æternam vitam per patientiæ lucra cõtenderet adipisci. Aded ille ne post mortem quidem desit diserti Ecclesiastæ fungi officio.

Polonus
Choyneij.
5. Decemb.
1656. ætat.
50. Soc. 19.

Disce à
mortuo.
Patientiæ

VI. DIE DECEMBRIS.

P. IOANNES

METELLA.

& P. LVDVICVS

MATTHÆVS POLINGOTTVS.

6. Decemb.
Lustratus
Metellæ.
mæ. 1616.
ætat. 32. Soc.
18.
Alter tralus
ætat. 38. Soc.
15.

Cum in Matteigammenfi Ceilani Regni oppido laborarent fideles hi Euangelij satores, Gandiani milites amore suæ sectæ ac suorum sacrificulorum (quibus horum præsentia officiebat quàm plurimum) odioque fidei, & illorum qui eam fidem prædicabant accensi, eos lanceis confringere, ac recisa eorum capita palam hastilibus affixa proposuerunt spectanda: cadauera verò ad Crucis pedem abiecte.

P. FRANCISCVS

COSTERVS.

Belga Bru-
xellæ. 6.
Dec. 16. 9.
ætat. 38. Soc.
67.

A Matre in ipso partu Deiparæ dedicatus, illius honorem, & amorem libris, concionibus, Congregatio-

nibus, cultu priuato & publico propagauit. Rogatus quis cultus Dei matri esset gratissimus, respondit: *Constant, quantumvis exiguus.* Ipse per illum à Deo in Societate constantiam petebat rosario quotidie recitato. Ille primus in Prouinciis, quas gubernaui B. V. sodalitates erexit; & Colossi prophani loco Antuerpiæ Deiparæ statuum in curia poni curauit. Vbi, vbi eius videbat imaginem, aperto capite *Aue Maria* dicebat: id quod fecit, & moriens eius miracula libentissimè narrabat, & audiebat. S. P. Ignatio Romæ charus, ab illo *humilitatem, obedientiam, & perpetuam quandam letitiam*, sibi commendatam fuisse aiebat: & verò seruabat. Per 67. annos in Societate ultra communem præscriptam omnibus surgendi horam somnum protraxit nunquam. Æger nunquam fuit, nisi extremo in morbo. Virginitatem perpetuam perpetuâ corpusculi afflictatione seruabat cautus, & seuerus in se; licet fassus aliquando sit, se nullâ fœdâ cogitatione vnquam tentatum.

B V.

Vocatio.

Mand.

Castitatis

QQQ 5

Itinera

Mortific.

Pia collo-
quia.

Itinera pedes conficiebat; armatus ci-
licio dicebat ad populum, & confes-
siones audiebat. S. P. Ignatium tener-
rimè amabat & de illo non sine la-
chrymis loquebatur. Desertores So-
cietatis volebat abesse à confortione
nostrorum. Colloquiis celestibus de-
lectabatur: si alia infererentur, obdor-
dormiscebat. Animus illi ad orandum
tener atque assiduus, eoque ardentior
quò purior, quippe quotidianâ pœni-
tentia exhomologesi perpurgatus.
Carolus Grobendonque anno 1617.
vlt. Septembris Mechliniam ad tyro-
cinium comitatus, per iter in curru illi
dixit, sibi ea quæ à S. P. Ignatio com-
mendata erant, à B. Virgine petenti,
ac sollicito quomodo letus esse posset,
si podagrâ aliisque doloribus premere-
tur, illam hafuisse, ac diserte dixisse.
Francisce, promittas mihi quòd sem-
per sis futurus obediens, & humilis; &
ego vicissim tibi promitto quòd nun-
quam sis æger futurus, & retinere
semper possis lætitiā quam Pater
tuus tibi commendauit. Promisit ille.
& seruauit, atque vicissim ope Virgi-
nis sanus fuit semper. Et adiecit ad
iuuenem: si quis tibi dixerit, P. Co-
sterum ægrotare, scias fore menda-
cium iniuriosum B. Virgini, quæ in
suis promissis fidelis est: adeoque idem
erit Costerum ægrotare, ac mori. Ita
factum. Cum ad mortem extremis
Sacramentis munireturaiebat identi-
dem: *ô quanta consolatio!* quopiam

psalmum *qui habitat* recitante, ad sin-
gulos propè versus aiebat id se iam à
Deo accepisse: nunc verò illud vlti-
mum expectare: *Ostendam illi salutare
meum. ô quantum erit gaudium cum Do-
mino esse*, inquebat. Num lubens mo-
reretur ininterrogatus, dixit illud S. Am-
brosij: Ita vixi, vt me vixisse non pu-
deat: mori autem non timeo quia bo-
num Dominum habeo.

P. HIERONYMVS

DE MONTESINOS.

Facundi oris, & animi candidi, at-
que ad omnium domi virtutes at-
tenti fuit cum studeret: quo tempore
quicquid in Collegio virtutis selectio-
ris videbat in quopiam, in commenta-
riolum referebat pro enchiridio imi-
tationis. Concionabatur admirabili
spiritu, ac dote facundia: corrigi op-
tabat; & libentissimè præbebat aures
monentibus. Ex honoratiore loco ad
obscuriorem lubens descendebat, per-
cepto quocumque Superiorum natu.
Nec in prædio aut foris extra Colle-
gio degens sibi parcebat quin quoti-
die acriter in se animaduertere fla-
gris sibi inflicis; dicens non debere
corpus suo demenso etiam ibi frau-
dari, debere hoc illi tributum pendi.
Hinc illi puritas etiam in lubrico pe-
riculo intemerata.

Hispanus
Lima. 6.
Dec. 1619.
ætat. 63.
Soc. 44.

Imitatio.

Mortific.

Corpus.

VII. DIE DECEMBRIS.

P. PETRVS
CODACIVS.7. Decemb.
Italus Ro-
mæ. 1549.
Societ. 10.

E Pontificia familia Sacerdos ho-
noratus & locuples, primus ex
Italici nomen Societati dedit: cui

suâ eximiâ humilitate, ac paupertate,
magno exemplo; & domesticis in re-
bus tanto fuit subsidio, vt à multis
Societas, *Codacij Societas* diceretur. Illo
extincto cum repentina quædam auxi-
lia nostris affulsissent, obsonatori no-
stro

stro ab homine ignoto aureis ferè cē-
tum vltro oblatis, & repertā recen-
tissimā præter omnem spem à P. Po-
lanco pecuniā in loco, vbi antea nihil
omniò repererat, Archintus Urbis
Vicarius aiebat non dubitandum hæc
nobis in Cælo à Codacio subsidia pro-
curari. Illius cura domum, templum-
que Romæ primū accepit Societas
illius alumna industriæ. Vltimo vitæ
die inusitatā cum pietate sacris fuerat
operatus, quadam velut mortis præ-
sagitione; & ecce tibi eo ipso die dum
ad S. P. Ignatium adiret, in ipso ferè
limine cubiculi concidit; & mox ani-
mam egit. S. P. Ignatium amabat
suauissimè etiam acrius ab illo repre-
hensus: quo tempore, dulci quodam
gaudio aiebat: *O suauem Patrem!* So-
cietatis verò adeò fuit amans, vt ne
verberibus quidem illum pelli è So-
cietate posse diceret S. Ignatius. Qui
Codacij beneficiorum memor, funda-
torum honores illi decreuit, id est v-
nam quotannis candelam dum vixit;
Sacrificia; & ad hæc primum in con-
fessu ante profectos locum; mortuo
autem, præter consueta fundatoribus
suffragia, lapidem, ac ephigraphen
poni iussit, studio gratiam referendi:
quippe quem Cyprianus meritò vti-
lem, ac fructuosam Petram vocat
quam Deus ad fundamenta pararit
Ignatio.

IGNATIVUS DE RASSINGHEM COAD.

Belga Tor-
naci. 7. Dec.
1621. ætat.
58. Soc. 19.

Licet ex Illustrissima Isenghenio-
rum Comitum familia natus, &
latinæ linguæ non ignarus (vt est de
illo pag. 204. in pretiosis occupatio-
nibus morientium in Societate) elegit
abiectus esse in Domo Dei ad omnia
semper infima munia obedienter, ac
libenter abiectus: à quibus æger rimè

auellebatur, etiam cum à Tornacen-
sium Antistite, germano suo, aliisque
primæ notæ viris, viseretur. Sed obe-
dientia illi omnium instar erat. Nam,
& per omnem vitam nihil, quod ma-
ius momentum haberet aggredieba-
tur, nisi à Superiore abrentā (quàm
positis humi genibus petebat, & acci-
piebat) benedictione; & moriturus
paucis ante supremam horis, eandem
pro felici exitu benedictionem, atque
vt sic dicam, obedienter moriendi fa-
cultatem supplex petiuit, eaque ob-
rentā obedientem animam dedit.

Obedient.

Mors.

P. ANTONIVS BARISONVS.

Patauij loco nobili natus. Romæ è
Collegio Germanico ad Societa-
tem cum fratre suo eodem die pro-
fectus est, cum hætenus alter de altero
ad illum vsque diem eius consilij
esset planè inconscijs. Prudentiā, &
charitate vigente ad extrema deuenit,
cum suam vitam Deo, pro salute reli-
giosarum, & grauissimè afflictarum
Virginum deuouisset. Do verba lite-
rarum Senensis Collegij, cui Rector
præfuit vsque ad extremum diem.
Morbi, inquiunt illæ, mortisque ea
causa fuit. Volaterras accitus ab Epif-
copo, vt nobile Parthenopæum à de-
mone turbatum inuiferet, quatuor
obsessas offendit, duas molestissimè
vexatas; alias quibus iam ex multo
tempore, fœdissimus castitatis hostis
sub amasij larvâ turpiter abutebatur.
Cæteris ritè expiatis, vbi ad obsessas
ventum est; Dæmon eas detertere,
vocem intercipere, interque confiten-
dum longius interdum à Sacerdote
proicere. Cum de more adiurationi-
bus vrgeretur, abdita Sanctorum Lip-
sana in thecis designabar, sed nomina
proferte exhorrebat. B. Aloysij, & S.
Xaverij

Italus Senis.
7. Dec. 1623.
ætat. 63.
Societ. 48.

Charitas.

Charitas.

Mors.

S. Xaverius.
B. Aloysij.

Sacrum.

Mors.

Humil.

Vocatio.

Hispanus
Lime. 6.
Dec. 1619.
ætat. 63.
Soc. 44.

Imitatio.

Mortific.

Corpus.

Charitas.

Xaverij recordatione maximè tor-
quebatur; & illum quidem puerum
vocitabat; hunc verò tanquam à lon-
gino, & remotissimo, gestu nota-
bat. Iussus aliquando dicere (*Deus
charitas est*) vix tandem adigi potuit:
& se peculiarem deinde charitatis ho-
stem confessus est; quam ut elimina-
rer ab eo Gynecæo, se illam familiam
inuasisse. Vox ea vehementer omnes
monit, & ad retinendam gratiam hu-
per reconciliatam mirè inflammavit.
Tandem ab actis inuasoribus rediit
Parthenopeo tranquillitas. Acta sunt
hæc per caniculares dies: tenebatq;
quotidie labor octonas horas. Ergo
Senas reuersus P. Antonius, exequente
Augusto malignâ correptus febris, no-
no post die sublatus est. Sciscitanti
sapius Sacerdoti, qui decumbenti as-
sidebat, num se pro salute illarum Vir-
ginum deuouisset; aliquid profectò
huiusmodi se fecisse modestè respōdit.

P. CAROLVS

GARNIER.

Callus apud
Hiroquæos.
7. Dec. 1649.
Ætat. 44.
Societ. 25.

Confessio.
quotid.

Oratio.

Aiebat se à B. Virgine collocatum
in Societate. Anno 1636. in no-
uam Franciam vela fecit: atque ut lex
Domini immaculata, illius ore feli-
cius seminaretur, pœnitentiæ Sacra-
mento se quotidie perleuebat, tenerâ
claritate. Oratio illi felix fuit citra vl-
lâ turbamenta interpellantium cogi-
tationum. Non nisi *Supernaturalibus*
(ut loquimur) *principiis*, ac *maximis* ni-
tebatur, nullâ curâ respectum huma-
norum. Nullum istic ærumnarum,
aut expeditionum genus fuit in quo

Carolus non fuerit apprimè versatus.
Eorum quos morti proximos iuuabat
Angelis custodibus omne illud nego-
tium impensius commendabat, & vi-
sus illi adesse aliquando fuit Angelus,
cum ægro ipse adesset, id quod æger
de illo narrans: *Vidi*, aiebat, *iuuenem
pellucentem, lateris P. Caroli stipatorem:
hic mihi hortator fuit, ut P. Caroli moni-
tis parerem promptus; atque illius ductu
proficere impensè contemderem.* Somnium
breuem carpebat; nec aliter quàm cin-
ctu ferreo, & stellulis aspero ad lum-
bos accinctus: quo eodem cingulo ad
cruentam sui verberationem utebatur.
Hoc die cum Hurones Christianos ab
Ethnicis Hiroqueis vexatos in tumul-
tu, alios pœnitentiâ expiaret, alios ig-
ni iam iniectos baptismo ablueret,
duobus tribulæ globis traiectus est.
Iacebat ille iam propinquè morti vi-
cinus, cum conspecto Hurone Chri-
stiano (qui decem ferè pedum inter-
uallo ab illo distitit animam agebat)
ad eum reptauit, & eum expiauit;
mox penes illum triumphalem ani-
mam edidit, cum tunc illic eius ca-
put iratus Hiroquæus barbarus secu-
ri gemino ictu impressâ ita confregit,
ut cerebrum quoque illi eliserit.

P. Natalis Chabanel, eius socius, bre-
ui post illum, in certum quâ morte,
interiit. Dedi de illo plura in morti-
bus illustribus. Aliqui ab apostata
quodam fuisse trucidatum haud ex
vano produnt. Argumentari licet è
spoliis, & occasione planè idoneâ; de-
nique è minis illis quæ ex eius ore au-
ditæ sunt dicentis; breui quæpiam è
Sacerdotibus Christianis manu suâ
cædendum.

Charitas.

Angelus.

Morbus.

Mortificat.

Charitas.

VIII. DIE

VIII. DIE DECEMBRIS.

ALPHONSVS

DE PRATO COAD.

8. Decemb.
Hispanus
Salmanticæ.
1559.

Humil.

Post cenam.

B V.

Mort.

TRiginta iam, & amplius annos natus tamen Salmanticæ in literis ingenio felici operam haud mediocrem posuisset, tamen auditâ B. Borgiæ Sanctimonix, ac particulatim humilitatis famâ, in Societate Coadiutoris statum amplexus est, sacrorum ordinum ne mentione quidem admittâ, qui tamen illi offerebantur, quippe cui parum deerat ad scientiam quâ vel inter professos censeretur. Solebant vesperi post cenam Coadiutores in choro visitare sanctissimum Sacramentum: & tum demum inde digressi de diuinis inter se conferre. Alphonsus Deiparæ Virgini Matri apprime addictus, Immaculatæ illius Conceptionis festum exquisitis modis celebrabat: & post cenam ad Coadiutores de illo mysterio aliquid in medium afferebat. Anno 1559. 8. Decemb. expectabatur ex choro idem facturus: cum præter morem ibi hæsit diutius, ac tandem ad fratres prodiiit vultu alacri, & inflammato. Iam confederat, ut dicere ordiretur, cum repente inclinato ad vicinum qui affidebat capite felicem animam edidit.

P. PETRVS

SPIGA.

Sardus Calari. 8. Dec.
1594 ætat.
74. Soc. 43.

PAuperum, & paupertatis amantissimus, afflictatione sui, sensuum custodiâ, humilitate, orandi studio propè mirabilis. Pro Apostolo Sardinix habebatur, cum sibi nihil parceret aliorum exquisitis industriis adiuuandorum causâ. Zelus ille animarum, quo mirificè flagrabat, nihil de domesticæ disciplinæ reuerentia, diligentiaque in illo decerpit: in qua quia quosdam laxiores videbat; & Societate amandandos verè prædixit: & particulatim de vno pronunciauit, nono post anno è Sociorum albo delendum; id quod ita euenit. Corpore fuit adeò pusillus, ut de illo ad Societatem admittendo S. P. Ignatius sit consultus, missâ quoque ad illum longitudinis eius mensurâ. sed annuit Sanctus Pater: & P. Petrus primus è Sardis ad Societatem admissus, factus est Societatis in Sardinia inter primores lapides fundamentum. Orandi studio mirabilis fuit, impetratione opportunâ, & mirâ. Thoracem vnum lineum per ipsos 24. annos gestauit, mortem suam vno antequàm illam obiret mensæ prædixit: & mortuus insertum manibus calicem æquè ac si viueret arctè strinxit. Reliqua de illo in vita.

ret aliorum exquisitis industriis adiuuandorum causâ. Zelus ille animarum, quo mirificè flagrabat, nihil de domesticæ disciplinæ reuerentia, diligentiaque in illo decerpit: in qua quia quosdam laxiores videbat; & Societate amandandos verè prædixit: & particulatim de vno pronunciauit, nono post anno è Sociorum albo delendum; id quod ita euenit. Corpore fuit adeò pusillus, ut de illo ad Societatem admittendo S. P. Ignatius sit consultus, missâ quoque ad illum longitudinis eius mensurâ. sed annuit Sanctus Pater: & P. Petrus primus è Sardis ad Societatem admissus, factus est Societatis in Sardinia inter primores lapides fundamentum. Orandi studio mirabilis fuit, impetratione opportunâ, & mirâ. Thoracem vnum lineum per ipsos 24. annos gestauit, mortem suam vno antequàm illam obiret mensæ prædixit: & mortuus insertum manibus calicem æquè ac si viueret arctè strinxit. Reliqua de illo in vita.

P. BERNARDINVS

STEPHONIVS.

ANno 1560. die immaculatæ Conceptionis B. V. natus, è Romano Seminario ad Societatem aduenit anno 1581, die Purificationis eiusdem B. Virginis Matris: & eodem die anno 1601. 4. vota professus est: denique anno 1620. 8. Decemb. id est anniuersario sui natalis die viuere desiit, vitâ omni velut per stationes nobiliores festis Marianis distinctâ, & circumscriptâ. Memoriâ fuit ad capiendum celerè, ad retinendum ita firmâ, ut quicquid

RRr

Mort.

Regula.

Prædictio.

Oratio.

Paupertas.

Mort.

Italus Mutinæ. 8. Dec.
1620 ætat.
60. Soc. 59.

B V.

Humil.

Humil.

Mortific.

Oratio.

Mort.

quid legerat meminisset; ingenio autem ad eloquentiam, & virtutem nato, ac supra quam dici potest sui demissione mirabili, quicquid illi plausuum daret Roma, Principes, & summa ingenia. Enixè petiit igne aboleri quæ scripserat, ne aliam lucem viderent; licet pietate, styloque sint laudatissima. Scripto publicè in triclinio ad legendum pro priuato nostro more dato dicit sui animi statum, instar Iob, esse calamitosissimam illuuiem, maciem, tabem, sterquilinum, inquinatissimum, & cœnosam perenitatem in conflictu seditiosissimo. suâ se confessione damnatissimum esse, atque contaminatissimum luculentissimis ærumnis, panegyrim malorum omnium & reum longanimitatis Dei: nudum, cæcum, surdum, mutum, ac luculentam suam in amaraco, ac rosa, in sanctissimorum hominum religiosissimo conuictu. Hæc ipsius calamo, & his plura in illius elogio probris eius Romæ editis præfixo latè recenset Valentinus Mangionius Italiæ Assistent. quo eodem teste paupertatem vnicè coluit, quotidie se flagris piè seuerus cædebat: præscriptas diuinarum contemplationi rerum horas in medio conclau transigebat citra fulcrum vni dilecto Deo acclinis & innixus. Supremum æger dixit; sperare se, fore vt proximo Beatissimæ Virginis die de vita decederet, cuius festa fœlicia fuisset expertus nascens, Societatis tyro, ac demum professis adscriptus.

P. BENEDICTVS FERNANDVS.

Inconfusibilis operarij eruditi, atque assidui magistri, integerrimi religiosi nomen tulit. Beatissimæ Virginis perstudiosus scripta sua in Genesim Marianis laudibus vnde quaque distinxit, singulas lectiones illius nomine condiens eruditè, ac piè: eaque illi vni omnia dedicauit, luculentâ ad illam datâ, & vtrique tomopræfixâ dedicatione. Alterum tomum scribebat, cum graui morbo prostratus orauit Virginem, & valetudinem illicò inpetrauit.

Lusitanus
Vlyssiponz.
8. Dec. 1630.
ætatis 64.
B V.

P. IVLIVS CÆSAR MARGICVS.

Pertorius Caputus (vir ille sanctimonie laude vsque ad admirabilitatem celebratus) illi in Philosophia literarum simul & eximie virtutis magister fuit. Optabat Societatem, vt Indias & martyrij gloriam istic adipisceretur; cum tam fœcundas earum palmarum Indias effeliteræ nunciarent. In India, post alia, Siamensium saluti nauauit operam. ibi ab interprete suo perfido per calumniam accusatus, & occulto veneno fructibus illito peremptus est. Eius corpus ignoti & Angelico vultu ac maiestate conspicui adolescentes circumstare conspecti sunt.

italus in
Siam inces-
to mensc.
1630. ætat.
44, 50. & 16.

Angeli

IX. DIE

I X. DIE DECEMBRIS.

P. FRANCISCVS
ORLANDINVS.9 Decemb.
Italus Re-
cincti. 1586.Humilit.
Mort.

Hic alios non paucos multis vir-
tutibus, & ipsas suas virtutes
maximâ sui despicientiâ super-
gressus, in magna virtutis excelsâ
laude fuit, adeo vt extrarij quidam
gloriam migrantis in Cælum eius ani-
mæ se vidisse putent, atque affirmant.

P. IOANNES
IGNATIVS.Hispanus
9 Dec 1587.S. V.
Regula.

Seruantissimus legum: sed excelle-
bat singulari planè cultu augustis-
simæ Dei Matris; cuius præcipuè in
honorem se Societari dedicauit. quod
ipsum illi aureum calcar fuit ad accu-
ratissimam legum amussim ubique in-
tegrè obseruandam. Vbi legis cuius-
piam laxandæ sese offerebat occasio,
mox illi conscientia, velut vigil in
corde monitor Theologus dicebat:
Istud contra legem est; abstinere. Et illicò
abstinebat; hac etiam arte suam erga
Dei Matrem obseruantiam contesta-
tus, vt cuius amore Societatem capef-
suerat, eiusdem ope illius institutum
perdiligenter seruaret.

P. FRANCISCVS
CALDERON.Hispanus
Manilæ 9.
Dec. 1688.
ætat. 71.
Societ. 48.

In Iaponia per annos 30. strenuo
Istudore profuit reipublicæ Christia-
næ inde eiectus, in Philippinis per
annos 4. domi, & foris exemplo
magno præluxit, etiam Visitator fa-

ctus. Episcopus Iaponiæ dicebat; in
illo verè primitias spiritus relucere.
Maximoperè laborabat ne vllâ omni-
nò in re quicquam accuratissimo dis-
ciplinæ communis ordini deesset. à
missionibus redeuntium pedes ablue-
bat ipse, suauissimè illud ingeminans:
quàm speciosi pedes euangelizantium
pacem? Cupientibus dabat omnia,
quæ habebat. Vnde alieno etiam Brè-
uiario utebatur, gratias Deo agens
pro ea paupertate. Sanctorum per
menses singulos acceptorum, & eo-
rum, quorum memoria quotidie agi-
tur, memor, quotidie illos colere, par-
ticulatim colebat. Examen particu-
lare ad mortem vsque constanter fe-
cit: vnde illius rationes notatæ sub
eius cervicali repertæ sunt ab eius
morte. Quinque annis ante mortem
singula conscripsit quomodo vellet se
morti accingere. Sanctus pro mense
illi afferebatur. Tum ille schedâ nec-
dum acceptâ, ergo S. Leucadiam ha-
bebo, inquit, adiutricem: & illius die
extinctus est morte dulcissimis verbis
optatâ, vocatâ. Franciscus Colin Pro-
uincialis, in historia Philippinarum
lib. 4. cap. 26. à num. 271. de Calde-
rone multa narrat. Ait eum inter a-
gendum persæpè in ore habuisse hæc
verba: *Ad laudem, & gloriam Dei:*
fuisse à confessionibus cuidam de So-
dalitio, cuius animam postea multâ
luce illustrem in cælum ferri aspexit.
Id verò quod nos de S. Leucadia re-
tulimus, ait de S. Barbara contigisse,
ac illum 4. Decembris diem obiisse.
Si quis morientem interpellabat, pe-
tebat relinqui suæ quieti. Putantne,
aiebat, parui momenti occupationem
esse, in extremo agone versari? V-

Humilit.

Charitas.

Sancti.

Exam. part.

Mort.

S. Mensur.

Intent.

Sodalit.

S. Barb.

Mort.

R R r 2

num

num è maximis negotiis est, se ad mortem disponere. Irent porro illi ad sua quivis munia. Se enim ab Angelis Dei circumdari.

P. I V L I V S

VRSINVS.

Italus Flo-
rentiæ, 9
Dec. 1620.
ætat. 46.
Societ. 26.

Oratio.

B. V.

Roma ex iaclyto Comitum Perilianorum sanguine natus, Angelicè in Societate modestiæ suique contemptatione, ac orandi assiduitate spectabilis fuit: adeò ut non desint fidei omnem committere testes, qui affirmant se illum vidisse inter orandum aliquot cubitis à terra sublimem. Ante mortem Patri Spirituali affirmatè dixit, sibi adolescenti Beatissimam Virginem visam dixisse voce manifestâ; quod ipsa illius puritatis

curam suscepit. Cum Florentiæ Rector esset, illam Collegio suo præfecit ut Matrem, Dominam, Educatricem, Magistram, omnia; eoque quicquid erat ardui negotij tenerimâ quadam fiducia securitatè in manibus B. Virginis deponebat; ut ab ea dirigerentur, & curarentur, ac ex animi planè sententia res illæ omnes felicem exitum sortiebantur. Plurium virtutis magnæ opinione illustrium testimonio dicitur, illum in cælo paulò post mortem conspectum esse in magna gloriæ Majestate. Cuidam pro illo ægra oranti apparuisse dicitur manus lilium quoddam decerpens: unde intellexit vitæ spem omnem præcisam esse. Eidem illo iam mortuo scire consideranti, quâ in virtute potissimum eminauisset Vrsinus, vox manifesta dixit; illum vixisse mortuum.

Cassit.

B. V.

Mort.

Lilium.

Mortif.

X. DIE DECEMBRIS.

P E T R V S

SCHMIDT COAD.

10. Decemb:
Germanus
monasterij
V Vestphal-
lic. 1655.
ætat. 63.

Ang. cult.

Anna domesticæ illum vocant Coadiutorem fidelem, prudentem, sedulum, modestum, præstantem œconomum, laboris, & charitatis, artibus dilectum omnibus, & nunquam turbari visum, etiam cum quàm maximè occupatus importunè vrgeretur. De acribus vel herniæ, vel capitis, quos patiebatur doloribus queri auditus est nunquam. Orandi & laborandi studium ita vsu assiduo coniunxerat, ut laborantem iuaret oratio, non turbaret orantem labor. Nunquam domo prodiisse Petrum aduertere externi, quia sub pallio coronam Deiparæ gestaret in manu. Noctu, iteratâ sui Custodis Angeli

(ut arbitrabatur, & quem ille impensè colebat) voce, eâque altiore atque urgente, nominatim ad vinariam cellâ ire iussus, paruit; & vini vas ruptis aliquot vineulis seu circulis propè dissolutum, vinumque omne iam effusioni proximum inuenit. SS. Sacramenti, & Matris Virginis cultui ex asse additus fuit.

P. A N D R E A S

ASENSIVS.

Hunc Ludouicus Valdiuia scribit Heminuisse in erudiendis ijs qui ad ascerica S. P. Ignatij secedebant. Mira in clero, ac nobilitate his artibus fecit, ad magnum exemplorum insignium documentum. Circa poenitentiae Sacramentum cum esset non minus

Hispanus
Palentis
incerto m-
no mensis,
ac die.

Confessio.

minus peritus rerum quam assiduus, illud ei rarum certè contigit. Quendam vindictæ grauis immodicè retinentem, absolueret detrectârat, & in expiatum dimiserat cum necdum benè subactus esset, paratusque ad accipiendam veniam, corde furenter accenso. Hunc sub noctis ferè mediæ tempus adiit P. Assensij formâ personatus daemon pater mendacij; & pulsata turbidè portâ cum se P. Assensium esse mentiretur, admissus, viro illi dixit se religione perpulsum adesse: non citra iniuriam se illi negasse absolutionem, quo circa se illi nunc eam impertiri; ageret, ac diuinæ mensæ tutus accumberet. Tu enim, aiebat daemon, tu es qui ab hoste illo tuo es læsus: habes cur vindictam de illo expectas. Ita petitâ, quod ad eò seuerè cum illo egisset, veniâ, discessit. Sed alter ille sagacior id quod erat suspicatus, benè manè ad P. Assensium adiit, & veteratoris insidias ei exposuit; ac ritè peccata confessus, id egit quod verus P. Assensus suadebat, non verò quod eum præcipitare moliebatur daemon Assensij vultu ac nomine personatus, cui charitas nostra odio est, & odia sunt amor.

Demon. insidia.

P. MARTINVS

XAVERIVS.

Hinc in manu scripta à P. Nicolao del Techo Paraquariæ historia (parte 1. cap. 23.) reperio. Ait ille, Nicolaum se post mortem præbuisse spectandum quasi Indos catechesi erudiret; Iosepho Cataldino visum adesse amouisseque periculum quo à barbaris cingebatur; alteri socio, ob solitudinem, & cætera Apostolicæ vitæ incommoda mæsto, in veste splendida apparuisse, monuisseque vt animo erecto esset, eos qui constanter laborarent, talem qualem oculis conspiceret gloriam adepturos. Fuit Martinus clarissimæ in Nauarra, & S. Xaverium sanguine attingentis familiæ hæres vnicus. Inuitâ Matre Societatem amplexus, annum trium millium aureorum censum dimisit: & Paraquariam impetrauit. Ibi Guairanis operam & fidelem, & laboriosam præstitit insigni linguæ peritiâ, magnis ac arduis itineribus exantlatis. Peste infectis ministrantem oppressit morbus, & mors, cum se incruentâ morte mori doleret. Aiebat moriens; nihil se vnquam, nisi ex obedientiæ sanctæ nutu fecisse. Aiunt etiam ab omni grauiore noxâ semper fuisse immunem.

*Hispanus in Paraquaria tempore incerto.**Charitas.**Charitas.**Obed.*

XI. DIE DECEMBRIS.

L V D O V I C V S

VICECOMES.

vi. Decemb.
Italus Mediolani.
161; 2tat.
30. Soc. 4.

Nobilissimâ domo natus, notatus nonnunquam est, tum adhuc paruulus, clam se verberare flagello. Postea diuino instinctu ad So-

cietatem vocari se sensit, sed cum differret, sensim elanguit; vsque dum anno 1607. nocte vigiliæ natiuitatis Christi, se minaciter argui sensit quod ingratus esset; inferni quoque tormentis menti viuudum quendam in modum ita obiectis, vt expergefactus à somno, pudore ac tremore plenus è lectulo

Vocatio.

R R r 3

lectulo

lectulo exilierit, veniam surditatis suæ petierit, morem Deo vocanti gerere constituerit, ac nullâ morâ interpositâ generalem de vita vniuersa exomologesim peregerit. Moram illi tamen iniecit caro & sanguis; quam ipsam sapienter atque constanter superauit, & anno 1608. 16. Aprilis Societatem tandem impetrauit, & inuit, desiderio tanto accensus, vt ad eius qui religio-
Humilis. sas vestes ei afferrebat se pedes abiecerit, vt illos exosculatus gratias ei ageret pro *vestimentis salutis*. Illud vero longè molestissimum & admirabile visum est Ludouico quòd cum feto-
Castitas. to spiritu exultare gauderet, tamen nocte illâ quam felix induendæ sacræ vestis dies sequebatur, coniuratus in optimi adolescentis salutem cum carne dæmon erubescendis ignibus illum accenderit quasi totum eius sanguinè immundus genius immunda suggerens occupasset. At ille quâ erat & erga Deum, & erga Magistrum suum fiduciâ, se de lectulo proripuit, & ad Magistri Nouitiorû cubiculum adiit, atque consueto signo edito admitti petiit & impetrauit. Vbi posteaquam id quod erat verecundè simul candidè-
Humilis. que narrauit, paucis verbis plurimum seuamenti accepit, voto etiam castitatis, eius permissu, concepto, perpetuone an verò ad tempus tantum, incertum. Illud certum est, affirmasse Ludouicum, se admirabili suauissimæ castissimæque voluptatis rore tunc fuisse perfusum, restinctis etiam vltimis quibusque turpis illius flammæ scintillis. Ita postridie veste Societatis amictus, pane Angelorum refectus, & in sacrum tyronum ephebiû relatus est. In quo lingua illi eucharis, & cauta semper ne quid vllâ suæ laudis parte aspersum efferreret. In asce-
Humilis. tico anni 1609. secessu flagrantissimo desiderio accensus est vt pererer Coadiutorum officiis numeroque adscribi,

arque in Marthæ sorte vitam degere in Societate. id quod licet non impetrârit, persèpè tamen cum singulari gaudij significatione infima quæque munia obibat, etiam tyrocinio iam peracto. Con sanguineis nunquam volebat scribere, nisi ter prius consulisset Deum, & Superiores semel. Præter pias chartas, coronam, & officium B. V. nihil habere volebat. Vespere post examen benedictionem Dei Matris implorabat supplex quotidie coram illius imagine: seque illi in lectulo commendabat consueta illâ formulâ: *O Domina mea, S. Maria, me in te iam benedictam fidem &c.* Sabbato gratias Deo per illam agebat pro beneficiis per illam, illâ hebdomadâ, & per omnem vitam, acceptis; & conceptam prolixam se illi dedicandi formulam bis, quotannis 25. Martij, & 15. Augusti instaurabat; petebatque singularem erga illam tenerumque amorem pro se, ac pro Societate vniuersa. Ad cælestem mensam se præparabat oratione, ieiunio, disciplinâ. Humilitatem amabat vnicè. Aiebat ita se Deo valdè gratum fore: & B. Aloysium rogabat, vt ipse apud humillimam cæli Reginam pro illo hac virtute instruendo satageret. Valdè se incitari aiebat ad illam illis Bullæ verbis: *Requirat hoc institutum homines vere humiles in Christo.* Optabat habere catalogum eorum qui in odium fidei cæsi sunt è Societate: ac illorum dies insigni ardore colebat, vitis quoque illorum lectis, & adiectâ quot hebdomadis aliquâ corporis afflictatione.

Magno flagrabat desiderio Deo excellenti quadam ratione ita seruiendi, prout ille id agendum conceperat. Vnde cum id per morbum quosensim atterebatur, minus posset, more languere. Cumque à suo in Philosophia Magistro causam doloris explicare iuberetur, in tenerrimas lachrymas

Paupertas.

B. V.

Eucharistia.

Humilis.

chrymas vberim erupit, ac dixit: Quia per adeo afflictas corporis vires Deo seruire non possum ita vt desidero, atque vti ei seruiendum esse mente concipio!

In morbo extremo pietas tenerior, patientia solidior, & quicquid in infirmis desiderari potest in Ludouico emicuit. Votorum formulam suam manu descriptam ritè pronunciauit prius quam extremo viatico muniretur, & illam lectulo appendi iussit. Cum ægrius oleo vngeretur, Crucifixum complexus eam quā vnebatur corporis partem osculabatur in Christo, id est, oculos, aures, os, manus, pedes, latus; idque tanto animi æstu, ac si verè animam in illa vulnera immigrantem expiraret.

Anniuersariâ post Ludouici mortem nocte Posnaniæ in Polonia (quò missus erat Pater Ludouici in Philosophia Professor) eidem per quietem apparuit cultu splendido, & vultu sereno, eumque lucido quodam & ad diuinâ expectato gaudio plenum reliquit.

P. CONSALVVS GOMIVS.

Hispanus
Carauacæ
incerto die.
anno 1581.
Societ 19.

Mortific.

Hebdomada.

Charitas.

Cum Caruacensi Collegio præcesset, ægro licet morbis corpuscule non parcebat. Partitè hebdomadam distribuerat, ita vt quotidie suum corpori afflictatione aliquâ demensum daret, plura facturus nisi valetudo prostrata vetuisset. Duos dies præstitutos habebat quibus se verberaret; duos quibus cilicio indueretur; duas noctes, quibus vestitus cubaret in scamno; duas quibus non nisi cilicio lectulo vteretur. Suâ inedia pauperibus opitulabatur. Vnde alij quoque Rectoris exemplo atque permissu egentibus dabant quibus suum ge-

nium ipsi fraudarant Iaculatoriis precibus adeo assueuerat, vt consilij aliquid daturus petenti cuiquam non prius responderet, quàm mente in cælum sublatâ decies SS. IESV & MARIÆ nomina implorasset, id quod faciebat etiam cum se ad officium canonicum persoluendum accingeret. Præter orationem quæ voce depromitur, orabat mente per horas omnino quatuor: & concepta istic lumina, simulque omnes conscientie suæ rationes accuratè notabat. Pro morte quam ea anno se oppetiturum à fœmina pietate illustri audierat, omnem apparitionem conscripserat quid sibi legi veller. Plura de illo Societatis historia.

Oratio.
Iesus Maria.

Iaculator.

Mors.

BARTHOLOMÆVS WAGNER COAD.

In hoc eas virtutes laudat Græcense Collegium quæ Coadiutorem Societatis commendare solent; candorem, simplicitatem religiosam, pietatem in sartoris officio istic rotos 37. annos administrato: charitatem quæ ille omnes, & omnes illū complectebantur. Cum velocem præuideret sui tabernaculi depositionem, præclaro diuinæ Eucharistie cultu se ad mortem parabat quotidie. nullum enim diem prætermittebat quin præstitutâ horâ coram SS. Sacramento supplex de genibus diutius precaretur, constanti pietate quotidiano more firmatâ vsque ad mortem ob eximiam religiosi exempli pietatem charus erat vnicè ipsi etiam Serenissimæ Mariæ Archiducum: idcirco pro mortuo suo Bartholomæo illa ad Alzare, quod priuilegiatum vocant, 30. sacrificia suare curauit.

Germanus
Græcij
Dec. 1607.
ætat 69.
Societ 40.

Euchar.

Mors.

Præparatio
ad mortem.

P. IACO.

I A C O B V S

DE PAISTRE NOVIT.

Belga Mechliniæ. 11.
Decembris
1620. ætat.
50. Soci.

Bellioli præclarè Curati partes egit, Eximio planè studio animarum. Aiunt illum peditem nocte intempe-
stâ ad aliquot passuum millia excur-
rissè, ut illos quæreret, inuaretque, qui
erant de peste suspecti item è suâ Pa-
rochia finibus familias hereticas pluf-

quàm 70. exegissè; ut nè grex reli-
quus scædam scabiem traheret ab hæ-
retica illa peste. Idcirco illo vehemen-
ter adnitente Societati istuc aditus est
apertus, & Collegium à magistratu
fundatum. Societatem vix erat am-
plexus cum sexto tyrocinij mense in-
ter excelsa planè humilitatis, & soli-
dæ, ac teneræ in B.V. & cælestes pie-
tatis documenta felicem animam æ-
ternitati transcripsit.

Charita.
Fides.

XII DIE DECEMBRIS.

P. FRANCISCVS

FABRICIVS.

12. Decemb.
Belga Sul-
dæ. 1597.
ætat. 46.
Charita.

Gloriosæ apud peste laborantes
spartæ immortuus est post labo-
res longe pulcherrimos. Ibat
quacunque diei vel noctis horâ vo-
cabatur promptus & expeditus. Illud
heroicæ charitatis fuit facinus, quòd
etiam inter dirâ tæbe corruptorum
eadauera medius, ægrotum, & mo-
rientium peccata exceperit charitatis
vileniente horrendi spectaculi dirita-
tem.

ter laboravit, Apostoli nomine hono-
ratus, ac vnicè amatus ab omnibus
Salsetanis.

P. EMMANVEL

MARTINEZ.

12. Decemb.
Belga Sul-
dæ. 1597.
ætat. 46.
Charita.

Tantâ religiosæ, atque ad minima
quæque attentæ conscientiæ ac-
curatione, tantâ sui demissione cum
Hispanis ac Indis in Philippinis insu-
lis versabatur, ut communi apud om-
nes elogio Sanctitatis nomine cele-
braretur. Mira in illo vitæ innocen-
tia, & suauissimæ de cælo inter oran-
dum deliciæ; quas inter illud cælestis
favoris pernobile documentum fuisse
perhibetur, quòd (ut de illo testes sunt
annuæ Philippinæ) Christi humanita-
tem clarè viderit aliquando. Nempe
virgineos illius oculos hoc præmio
voluit Deus etiam in hac vita hono-
rare.

Hispanus
in Philippi-
nis. 12. Dec.
1626. ætat.
67.

Christus.

P. THOMAS

STEPH. BYBSTEN.

Anglus Goe-
incento die
ac mense.
1619. ætat.
70. Soc. 44.

Romæ post Philosophiæ curricu-
lum studèdo confectum per quie-
tem domicilium quoddam vidit, ad
procuracionem illius inuitatus. Indias
impetratas ut adiit; conspecto Socie-
tatis domicilio Salsetano, agnouit il-
lud ipsum esse quod olim sibi dor-
mienti oblatum fuisse meminerat, il-
lud ipse postea rexit quinquennio, &
in illa vinea per ipsos 40. annos navi-

Diuini officij preces animo mirum
in modum attento exequabatur. Ai-
unt qui rem cum admiratione videre,
Breviarium eius, seu librum Ecclesia-
sticarum precum, aliquando in mare
delapsum fuisse, id quod cum Emma-
nueli

Oratio.

Somnium.
Fides.

nueli nunciaturum esset, instanter Deum precatus est, ut prouideret ac repente breuiarium innatans conspectum fuisse, quod Emmanuel ubi conspexit, iussit illud à pueris ad se afferri: qui id cum facerent, aduertere librum ab aqua nihil omnino passum fuisse, adeo ut siccus vndeque sit reperi-

Extremum quod de illo addo (reliquis quæ afferri possent, sed ei cum aliis multis communia sunt, omis-
Mari.) habet fidem ab eo qui ipse rem narrauit Hispano, viro magnæ virtutis. Aderat is morienti patri Emmanueli, tunc adhuc mundo & iis quæ amat mundus nugis nugarum plus æquo il- ligatus: cumque morientis Emma- nuelis fauctimonia se perurgeri, ac magno ad meliora non tam desiderio accendi sentiret, quàm illud sibi desi- derium impetrari perciperet, rogauit P. Emmanuelem quantâ potuit effi- cacitate, ut æternitatem illam ingres- sus, ne se desereret, verum coram Deo instanter ageret, ac inter mundi tricas hærenti gratiam, id est, magnanimitatem & constantem sui victoriam, ac earum quas malè deperibat vanitatum contemptionem obtineret.

Vix felicem animam egerat P. Em- manuel cum Hispanus ille altissimo peccatorum dolore saucius, & in la- chrymas obertim effusus, generalem de vita vniuersa confessionem insti- tuit, & animum ad sequenda Christi signa conuertit; fassus id sibi à Deo P. Emmanuelis precibus imperatum.

L V D O V I C V S

M E N D I V S.

Lusitanus
in ora Pis-
caria incer-
to mense.
1552.

M Issu Xanerij in piscatoriam oram profectus, ibi perquam diligen-

ter operarij boni munus impleuit. Cum autem in pusillum Christiano- rum gregem, innato in eam quam sus- ceperant religionem odio Ethnici cæ- de miserabili grassarentur, ac templo Christiano ignem circumdarent, blan- de illos rogabat Ludouicus, ut ædi sacræ ac innoxii Christianis parcerent. Hæc agentem Maurus in cerui- ce, ac in femore vulnerauit: mox præ- cisum illi caput à barbaris asportatum.

A N O N Y M I D V O

P A T R E S E T A L I I Q V A T V O R.

I N Salsætis ad Goam duo è Societa-
In Salsætis
te Patres lapidibus obruti sunt ab
Ethnicis, & interfecti: quorum no-
mina nobis ignota in libro vitæ sunt,
ut speramus: vti & duorum Condiu-
rum anonymorum in Brasilia in odiū
fidei peremptorum. Memorantur et-
iam Patres Antonius Fernandes, & Ioan-
nes Beira, incertum quo mense, die, lo-
co in Christi eiusque fidei odium cæsi.
*incerto mē-
se. 1554.*
1555.
1556.

P. M I C H A E L

P O N C E.

P Ræfuit, Palapagensi nostro domi-
cilio in Philippinis opere strenuo
fatagens pro animabus, adactâ in la-
tus lanceâ postea ab ethnicis interne-
ctus: habuitque in ea rectione suc-
cessorem P. Vincentium Damianum
de quo 11. Nouembris dixi. De Mi-
chæle plura his hæcenus nancisci
non potui.
*Incerto an-
no, & men-
se.*

SS f

XIII. DIE

XIII. DIE DE CEMBRIS.

P. ARNOLDVS P. IGNATIVS

CATHIVS.

GARGANVS.

29. Decemb.
Belga Ru-
remunda.
1630. ætat.
34. Soc. 28.

Mors.

S. Scriptura.

Sing. horis.
Oratio.

Cor.

B.V.

Sacram.

Vocatio.

Mortific.

Mortific.

Post nobiles in Hollandia labores annis undecim exantlatos atque officia bene gesta, pepigit cum germano suo, ut qui prior migrasset e vita, breuem hinc à Deo migrationem superstiti (si e salute animæ id esset) impetraret, 18. Octobris ille obierat, cum iste hodie securus esset. Fuit vir felicitis memoriæ, quæ diuinam scripturam ira tenebat, ut quid quouis capite contineretur ediceret. Ad officia charitatis fuit flagrans, & assiduus. Inde pestis ab illo non semel contracta. Nulla illi hora præterfluebat, quæ Christi patientis mysterium aliquod non recoleret adiunctâ Christi salutatione, ac laude. Per Cor Iesu B. Virginis auxilium implorabat; cuius Virginis rosarium quotidie recitatum noctu e brachio suspendebat. Sacerdotum cuiuspiam libens cum poterat quotidie ministrabat singulari tunc e cælo solatio delibutus. In Beatissimæ Virginis & in Societatis laude disertus, bonus utriusque filius esse nitebatur exemplo recto & sancto. Aiebat, opinari se, quod si Angelus in carne viueret, illum hoc vitæ genus inuiturum. Flagellum illi e carenulis nodo, radio aculeoque confectum, quo in se bis quotidie sæuim in modum animaduvertebat usque ad sanguinem affluenter effusum: nec vnâ semper in partem sauebat, ut aliâ & aliâ quæsitâ in parte dolor esset acutior atque recentior. Atque hæc etiam cum cholicâ, calculo, herniâ torqueretur.

Præfuit tyronibus, Collegiis, Professis, Prouincis, Siculæ ac Neapolitanæ; & interfuit decimæ Congregationi Generali. vir cuius religiosa semperque sui compos prudentia, & constans pietas, in illo cælestem quandam indolem ostendebat: quippe qui nunquam extimescere sit conspectus, nunquam perturbari; nihil agebat iratus, aut inconsultus, nihil non cum charitate coniunctum, quam ille religiosa vitæ iucunditatem esse aiebat. Non defuere qui illum conspectum fuisse radiis coronatum ferant.

Italus Tiro-
pæz 13.
Dec. 14.

Oratio.

P. ALEXANDER
LOPEZ.

Hispanus
ætat. 17.
Societ. 14.

P. IOANNES
MONTIEL.

Anno 1645. Cachil Corralatus Mindanai Rex pacem cum Hispanis iuratus pepigerat, præsentem ac teste P. Alexandro Lopez, qui Regnum illud Apostolicis sudoribus rigarat; a Corralato tunc non nisi Fratris nomine appellatus. Huius pacis (quam Corralatus variè turbabat) firmandæ ergo P. Alexander, & P. Ioannes Montiel (qui anno 1654. Româ istuc appulerat) ad Corralatum Manilâ ire iussi, omnes itineris comites Sacramento pœnitentiæ expiauerunt; Patre Alexandro se ad asceticum S. P. Ignatij recessum recipiente, ac variis quæ precibus ad

Italus Min-
danai, 13.
Dec. 1655.
ætat. 24.
Societ. 9.

Mortificat.

ad Deum fufis, quâ voluntariis corporis afflictationibus in rem illam arduam comparato. Cum verò Alexander, vnâ cum socio; atque comitibus, flumen (quod iam in Corralati Regno erat) ingreffi, iter ad eum intenderent, sed è clâro repente obscurus, & in maiorem sensim circulum, vt videbatur, inerefcens, cruentus apparuit: id quos & Indos Patrum comites, & Corralatum exterruit. Appulsi ad Corralatum Patres, dum ille literas aperit & P. Alexandro, suo illi amico *Fratri* etiam nomine honorato, loquitur; Alexander opportunam eam occasionem ratus, blandè sermonem de Christiana religione induxit, eum verbis quàm mollissimis exhortatus, vt rationum momenta pro fide ac baptismo militantia sapienter expenderet, ac in tam verâ, tam necessariâ fidei lucem venire, adeoque baptismo expiari, ne cunctaretur; maximè cum ingrauescens iam ætas curam salutis maturè habendam esse admoneat. Quare ageret, ac datam in articulis pactionis pacis anno 1645. fidem de permittendis, vt in suo statu erigantur, Christianorum templis liberaret, imò ipse quoque fidem illam æternæ vitæ adipiscendæ tam necessariam complecteretur. Exarsit ad hæc sibi tam confidenter dicta Corralatus; & elato vocis accentu ferocior dixit: tantum se à Christiana fide abesse, vt ipse prius Patres & Hispanos ad Maurorum sectam sit traducturus, quàm ab illis ad Christiana sacra conuertendus. Sed cum amanter (vt aliàs agere cum illo consueueret) pro Christiana religione amplectenda rationes plures adduceret Alexander, & explicaret; furenter à sede profluit Corralatus, minaciter circumspiciens & quærens quidpiam quod in illum posset conicere: simulque signum dedit cuidam, vt illum è vestigio trucidaret.

At ministro illo ecquid Corralatus innueret minimè affecuto, accurrit Regina, quæ aderat, & Regem coniugem amplexu stringens, familiarum, qui illi de cingulo pendebat pugionem, seu aliud quodpiam enchiridion militare, illi adimere nitebatur; affirmante Rege, se in eius gratiam illos illic non trucidasse, qui sibi authores fuissent luscipiendæ fidei Christianæ: Patri simul comminatus, quod si vnquam de simili argumento dicere sibi quicquam deinceps auderet, se tam illum, quàm socium con-trucidaturum, instar animalium im-mundorum. Gloriæ id religiosi & Christianis esse, martyrio potiri, dicente Alexandro; eo ardentius furens Corralatus, respondit; breui vtrique martyrium minimè defuturum: eosque inde abstrusos abegit. Et ne longum faciam; Patres non ita multo post quàm ex aulâ celsère, ad Reginam, seu re vera, seu fraude euocati sunt; & per iter Alexander se in humeris ictum sensit, lanceâque percussus: atque illic vnâ cum locio à frequentissima irruentium Maurorum manu circumdati, eo in loco perempti sunt Alexandro clamante; se libenter vitam ponere in prædicatione baptismi: ac mox expirante in amplexibus & osculo eius, quem de pectore eduxerat Crucifixi. Tamen verò reliqui etiam eorum comites ferè omnes deinde sint cæsi, hos tamen odio fidei esse trucidatos, & ex iis liquet quæ dicta sunt; & ex eo quod ipse Corralatus ad Samboangensem Gubernatorem perseripfit: *Patres illos à Mauris suis Ministris esse morte affectos, quod eos ad fidem Christianam adducere laborassent*; cum eorum maiores minimè fuissent id genus fidei sectatores. Patrum corpora Indus quispiam Christianus terræ mandauit; quæ ab eodem Iudo post mensis integri curricu-

lum exarata, ut in Samboangam mitterentur, sanguine ac vulneribus tam recentibus purpurea sunt reperta, quasi tum primum fuissent occisi. Fama est, P. Alexandrum iam olim dixisse; se ad martyrum properare. Sed & P.

Ioannes Montiel non vni disertè affirmavit; se in Mindanai missione competentem fore martyrij. Etiam P. Mastrillus P. Alexandro prædixisse fertur Crucem ibi paratam esse in loco in quo est interemptus.

XIV. DIE DECEMBRIS.

P. DIDACVS DE SANTIAGO.

14. Decēb.
Hispanus
in Mari Manilano 1600
ætat. 29.
Societ. 15.

ANte Manilanum portum commisso cum Barauis prælio cum omnes propè consistentes audisset, iamque in periculo ipse quoque se in aquas dare vellet ad enatandum, à Centurione quopiam confiteri volente vocatus, consistentem audiuit capitis periculo salutis posthabito. Nam ex eo tempore nusquam comparuit, submersus in præclara exercitatione charitatis.

Charitas.
Mors.

P. MARTINVS DE ARANDA VALDIVIA.

Hispanus
apud Elicurano's. 14.
Dec. 1612.
ætat. 51. Soc.
20.

Perillustri ex Hispanis domo in Chile natus, literariæ aliquid, plus militari disciplinæ studij adhibuit adolescens, dux equitum. Anno 1592. dum Prætoris munus pararet capessere, Limæ in tyrocinio sacræ exercitiorum solitudini se tantisper dare constituit: in qua ubi altius fluxam opum gloriam intropexit, Societatem se initurum voti religione firmavit; eamque impetrauit, sed non ita ut optabat, ad Coadiutorum officia obeunda. Studiis utcumque perfunctus, ad Ciuncios abiit: ubi reptabat per asperissima montium & silvarum, ac per aquas non semel. Araucanis deinde

Vocatio.

Humilit.

pestilentia lue tabescentibus obsequia sua nauauit; quibus charitatis officiis multos Christo lucrificavit. Demum ad Elicuræ populos cum P. Horatio Vecchio, & Didaco Montalbano missus, tertio die à barbaris neci est datus. Accusabantur, & odio erant Patres, quod noua legis seminatores essent; & quod uxores à Christianis à medio barbarorum accepta Christiano ritu sint expiata hisce authoribus. Ergo genibus religiosè nixos inuasere licarij, & clauas ligneas ferreis muricibus amētatatas, atque refertas, illorum capitibus illisere; humi iacentes hastis confixere; ceruicibus quoque præcisit. Lætissimos, atque fortissimo animo cecidisse affirmat Indus, qui inter cadauera iacebat viuus. Aiunt alia aliorum cadauera ab auibus vorata; trium horum intacta relicta.

Charita.

Fidu.

P. HORATIVVS VECCHI.

MIti, semper virgine, ac pio erga Dei Matrem ingenio fuit Horatius. Romæ cum inter tyrones exerceretur, optatam futuræ suæ mortis gloriam diuinitus intellexit, diuinâ synaxi perceptâ. Anno 1603. in Americam abiit, Limæ Philosophicis Theologicisque disciplinis probe imbutus. Postea in Chile, Christi legem explicuit; demum apud Elicuranos,

Italus ibid.

14. Dec.

1612 ætat.

35. Soc. 15.

Euchar.

pon

Ger loquens. non nisi Christiano sanguine molliendos, & subigendos ad fidem. Ibi arbori alligatus, disiecto pectore, corde uulso per quartam horę partem Christum prædicauit; id quod de P. Martino Valdiuia etiam affirmatur. Primi eius percussores ferè post annos 30. conuersi. Antonius Rangelius religiosè planè virtutis Coadiutor, cum hoc die anni eiusdem aquam haurirer è puteo Cordubæ, dixit: eadem horâ alicubi gentium longissimè dissitarum Nostros in odium fidei cædi, sanguinemque profundere. Cæsus cum his.

D I D A C V S

MONTALBVS COAD.

Indus ibid.
14. Dec. 1612.

Oratio.

Natus in noua Hispania, arte sar-
cinator, Sociis Arauci seruiuit.
Inde ad Societatem admitti, ac Elicu-
ram cum Patribus proficisci obtinuit.
Primus cæsus est, cum in genua se de-
mittens gratiam à Deo flagicaret ad
mortem fortiter pro illius gloria op-
tendam.

P. P E T R V S

ANTONIUS

SPINELLVS.

Italus Roma 14 Dec.
 1615 ætat.
 60. Soc. 42.
 B. P.
 Schola.
 Anchar.

dictus, præclaro ingenio, & calamo
erudito ad pietatem : Lauretanam do-
mum sepius inuifit, & pedes aliquan-
do, atque mendicus : ac in ea per duas
noctēs orauit vigil, vt nescio quid ho-
noris à se auerteret. Interpam veftem
vnam tam sæpè refarciendam curauit
vt ea illi per 18. annos fuffecerit. *Cafitad.*
Viginiratem perpetuâ oculorum etiam
à Confanguineis Fœminis auerforum
custodiâ, quotidianâ fui verberatione
vel cilicio, quaternis hebdomadâ qua-
uis ieiuniis : Paupertate artiffimâ,
fomno quatuor tantum horarum spa-
tiis definito custodiebat, pro lectulo
terrâ vfus, vel affere. Addit in fua Nea-
poli fagra Dengenius pag. 231. illum
cuipiam apparuiſſe poſt mortem, ci-
que ſolatiij plurimum artuliſſe. Plura
de illo, & imitatione digna in eius
vita.

P. EVANGELISTA

DE GATTIS.

Hunc animi anxium de statu vitæ
 Ineundo Deipara vt fama est,
 inuifit cæleſti lumine ſpectabilis: quo
 ille viſo ſtatim animum ad Societate
 adiecit: camque inuit poſtquam domi
 pedes famulorum abluit in genua
 prouoluit, & lachrymarum plenus.
 Admirabilis ad dolores patientiæ, at-
 que in charitate ardoris vir fuit. In
 diuino Sacramento ſumendo cæleſti
 odore ac ſuauitate ſibi nares, & os per-
 fundi ſentire, & aliquando interno
 quodam lumine impleri, ac nomen
 ſuum in Catalogo Beatorum legere
 ſibi eſt viſus. Reliqua de illo in vita.

*Italus Neapol. 14.
 Dec. 1643.
 Societ. 39.*

*B. P.
 Eucharist.*

Mora.

ssf,

P. IOAN-

P. IOANNES

FLAXIVS.

Bohemus
Giziniij. 14.
Dec. 1635.
Ætat. 61.

Errantes ad veritatem ortho-
doxam reducebat insigni ad hoc fa-
cultate felix. Conscientiam Sacramen-
to expiabat ferè quotidie. Cùm (vt in-

quiunt Annuæ) scœminæ morienti via-
ticum porrigeret, hæretica infirmæ fi-
lia, & gener catholicus Sanctam Ho-
stiam cruentam videre, Filiâ hostiam
rubro vino intinctam, vt admirabili
tatem rei eluderet, affirmante. At
vbi eadem in P. Ioannis sacrificantis
manu purpuream iterum hostiam vi-
dit, veritatem agnouit, conuersa est.

Euchar.

XV. DIE DECEMBRIS.

P. MARCVS

ANTONIUS MVSTONI.

15. Decemb.
Italus For-
liuij. 1589.

Pietate, silentio, paupertate, at-
que obedientiâ, fuit apprime or-
natus. Mortem obiit planè piam,
iamque ante prædictam. A scœmina
ægra, quæ in extremis esse putabatur,
domum redux, dixit socio: illam ex
eo morbo minimè obituram; sibi ve-
rò paucis post diebus esse in Domino
moriendum. Et verò ita euenit. In
morbo suauissimis plenus deliciis can-
tabat, & præsentem velut cælitum cho-
ros inuitabat ad respondendum. Eo
mortuo, scœminam, quam ille ab an-
xiis quibusdam conscientie curis libe-
rauerat spinæ illæ iterum inuasere:
sed illâ ad Patris Marci memoriam &
documenta recurrente omnis illa e-
dax cura iterum in suauem mentis
tranquillitatem conuersa est.

Mort.

Scrupuli.

P. THOMAS

WERNER.

Germanus
in Monte S.
Gothardi.
15 Dec. 1654
Ætat. 50.
Societ. 29.

Admotis tumidæ suæ tibie Lip-
sanis S. Xauerij, & orientalium
Indiarum petendarum voto concepto
tibiâ sanâ è lecto surrexit lætus. Po-
pulo, militi, nostris gratus Ecclesiastes,

Confessarius, Superior, Bellezonæ & Xauerij,
præerat cùm per iter necessarium, hor-
ridâ hyeme, dùm aliorum istic aliàs
oppressorum pericula narraret, mole-
nium repente cum vno seculari ipse
quoque oppressus est. Erat vir ad ar-
dua quæque penetranda prompto ani-
mo, & felici dexteritate, suique de-
missione insignis.

Mort.

P. ANTONIVS

DE TORRES.

IN Indiis, & postea in Hispania mag-
no zelo plurimos conuertit, in mis-
sionibus potissimum: vbi pluribus in
locis instituit, vt sextâ quavis feriâ
historia seu exemplum aliquod pium
narraretur, & pia flagellatio fieret. Le-
ctus illi scamnum erat, cui indormie-
bat vestitus. Quotidie voluntarium
de se supplicium sumebat flagris sibi
infectis. A concione sudans, cilicium
aliud exuebat, & aliud non minus as-
perum induebat. Licet tardius circa
meridiem à concione rediret, positus
humigenibus examini conscientie ple-
num quadrantem horæ dabat: neque
singulare aliquid admittebat quo se
reficeret. Per quatuor horas orabat
quotidie. Cum aliquando de inferno
ad concionem diceret, multis visus est
Angelico

Hispanus
Palentiz in-
certo men-
se ac die an-
no 1591.

Feria vi.

Mortific.

Concinnat.

Examen.

Oratio.

Infernum.

Concinnat.

Angelico

Angelico vultu, magno splendore col-
lucens. Palentiae cum esset Rector, ac
extra Urbem agrum pauperem, qui
Urbem ingredi non poterat, reperisset;
illum in humeros sublatum per Urbem

ad Xenodochium deportavit. Ibid.
Sodalitatem Charitatis instituit, at-
que in eam ferè nobiliores adlegit, pro
adiumento pauperum verecundorum.

XVI. DIE DECEMBRIS.

M A R C V S
PVRCHLEVTNERVS COAD.

16. Decemb.
Germanus
Olomucij.
1596. xiat.
Soc.

Vocatio.

Eucharist.

B. V.

Colloquia.

DE hoc Olomucenses multa. In-
ter alia illud, quod cum foris la-
tomus esset, iterum & tertio sibi
visus sit ab homine ignoto capillis tra-
hi ad Societatem, monerique ut eam
susceperet religionem. Addunt com-
pertum esse, in percipiendi SS. Eu-
charistiae Sacramento illum sapius
caelesti viso recreatum esse: illum cer-
tè, qui Sacram Hostiam ei porrige-
bat existimasse se illam caelesti cui-
dam viro porrigere: aded rara, & iu-
cunda pietas illi in facie relucebat. Si
foras prodeundum erat; id faciebat
rosario armatus in manibus, & litera-
rum licet rudis esset, aded tamen pius
erat, & efficax ad loquendum, ut mul-
tos ad peccatorum dolorem & confes-
sionem, non paucos ad orthodoxam
fidem adduxerit.

P. VINCENTIVS

REGIVS.

Italus Pa-
normi. 16.
Dec. 1614.
xiat. 70.
Societ. 56.
B. V.

TOTUM corpus, totum animum ad
omnem regularum normam com-
ponebat, seu doceret, seu regeret, seu
subesset. Sua opera quæ typis dedit,
B. Virgini dedicavit, illi mirâ quadam
suauitatis efficacitate addictus. S. P.
Ignatium colebat vnicè, maximè re-
gulis ab illo conscriptis accuratè ser-

uatis. Castam oculorum illius mo-
destiam illud quoque laudat, quod
cum depictam Sanctimonialis (illius
Sororis) imaginem illi quispiam ostē-
deret, peteretque num hæc illam satis
referret; candidè responderit, se id
nescire, quippe, qui Sororem suam
nunquam aspexerit. Morienti putant
spectabilem S. P. Ignatium adfuisse.

N I C O L A V S

ROTIFICIS COAD.

EGregiè ad omnes labores, & pie-
tatem propensi, ac impigri Coad-
iutoris partes implevit, eò ad omnia
magis incitatus, quo magis clarâ Dei
benignitate se vocatum agnouit. Sen-
tiebat ille olim se ad Societatem area-
no quodam instinctu impelli: sed co-
gitabat, neminem admitti nisi litera-
rum gnarum. Quocirca hoc ipsum,
tanquam Dei se in Societate colloca-
re volentis indicium expetiit ut breuè
aliquid literarum posset perdiscere,
quod mirabiliter obtinuit. Ita repentè
velut signo à Deo accepto Societatem
petiit, & impetrauit.

P. FRANCISCVS
SACCHINVS.

VIr modesti planè, ingenij. Per an-
nos plures Secretarij Societatis
munere functus est fideli accurati one,
religioso

Modestia.

Mortific.
affectus erga
consangu.

Mors.

Prutenus
Camenech
16. Dec.
1624. xiat.
56. Soc. 33.

Vocatio.

Italus Ro-
mæ. 16. Dec.
1625. xiat.
55. Societ. 37.

Humil.

Paupertas.

Humil.

religioso exemplo, memor humilium natalium, ac Domus è qua prodierat. Vnde aiunt illum cum à Patre mulierum rustico in Coll. Romano viseretur, nostris illum passim digito indicasse, ac dixisse: En meum Patrem. Inde illi chara paupertas quod in illa natus, & quod in Societate à S. P. Ignatio illam pro Matre acceperit, ut est in legibus ab illo conscriptis. Aiunt, per septem annos non nisi vnis calceis, & duobus calamis usum. Certum est, imitatione B. Borgiæ illum complura in epistolarum segmentis conscripsisse, amore paupertatis: cuius etiam studio nullum ab ullo donum admittebat. Ad exhortandum socios pro more accitus, id fecit sapè feliciter. Semel bene inchoatam exhortationem ingenuè abruptit, petita absistendi venia, quod memoria falleretur. Mutius Vitellescus Præpositus Generalis laudabat, amabarque in homine illam demissionem, diligentiam, labores Secretarij ac historici muneribus exaggeratos, temporis denique parsimoniam tantam, ut familiari ioco diceret, Sacchinum ne vnciam quidem temporis, aut otij vnquam deperdere. Ipse de se falsus est; se toto religiosæ vitæ suæ tempore nunquam surgendi horam, examina, & quicquid distributis à Societate horis faciendum præscribitur ipso præscripto tempore neglexisse, etiam cum extemporanea propè panegyris illi esset præproperè ad ornanda. A Sacro redux, obuius P. Generalis ad ministro Coadiutori disertè dixit; iret ac P. Generali diceret, se ad valetudinarium ire, breui moriturum. Iuit, & Sacramentis intra triduum instructus quarto ferè die religiosè decessit.

LAVRENTIVS

ORTEGA COAD.

Cum agrorum curam haberet, Cseruiuit etiam Seni cuidam Patri per ipsos quinque annos morbis miserè afflicto. Hic Pater adfuit post mortem, ut audit Laurentio lætâ specie, illumque amplexus, illi gratias egit pro tam effusis diuina charitatis officiis in morbo sibi præstitis, hortatus est ut persisteret: illum enim in suo illo officio valde gratum esse Deo, ac insigni præmio honorandum. Dixit & dato illi pacis osculo in fronte, videri desit. Sacerdos secularis illi post mortem conspectus, dixit se 14. sacris egere. Semper occupatus, nunquam ad festa, vel quicquid curiosum est, ibat. Nihil vnquam illi adhæsit ex iuenculis, vel alijs, quæ Superioribus conuiuentibus agrorum curatores è mortuorum rebus accipiunt. Illud mirum, quod iam inde à puero nunquam sitierit (nisi extremo in morbo) adeoque nec biberit, cum videret id stomacho suo multum officere. Domi humilitas, labores, charitas; foris castissima modestia illi perfecti viri opinionem passim fecit.

Hispanos
Placentia.
16. Decem.
1644. ætat.
62. Soc. 45.

Charitas.

Purgator.
Paupertas.

P. HIERONYMVS

DE RIBERA.

Mortis ortu nobili, ac magnis animi dotibus, optimi tam Religiosi quàm Theologi nomen virtute, ingenio, & doctrinâ in scholis per diu, aliasque impleuit. Nobilium quorundam religiosæ vitæ axiomatum ductu, euasit ad insignem sui coërcitionem, indolis præferuidæ ardore subacta, usque ad maximè virtutis opinionem quâ insigni exemplo fragebat.

Hispanos
Tolet. 16.
Dec. 1655.

bat. Oculorum lumen illi hebescent
primū, deinde planē ademptum,
orandi in eo assiduitatem intendit,
adēd ut sine intermissione oraret, vel
de conscientia interrogantibus res-
ponderet; ad rectionem animorum,
& charitate & sapientiā virtuteque
suā, ut peridoneus ira promptus.
Euangelij, ac reliquarū diuinā Scrip-

turā peritia pabulum illi præbebat
mentem cælestibus occupandi. Offi-
cium verō diuinum memoriā tam fi-
deli tenebat ut illud citra libri admi-
niculum recitaret. Denique suis illis
oculorum tenebris religiosē ac sapien-
ter vsus, nulli molestus, omnes in sui
amorem, reuerentiamque adduxit.

Oratio.

XVII. DIE DECEMBRIS.

P. I A C O B V S V B E R T V S G H E T E L
B E N E D I C T V S . D I A C O N .

17. Decēb.
Hispanus
Barcinonæ.
1686 Soc. 26.
Amor Dei.
2. V.

Magno Dei amore flagrans, cum
tonaret, ex altiore, ac apertā
domus parte cælum spectabat,
eā diuinæ maiestatis significatione v-
nicē delectatus. Beatiss. Virginis ima-
go semper illi habitabat in sinu: quam
ille cum solus esset, sæpē inde de-
promptam aperto capite, ac positis
gumi genibus, tenerrimē conceptis
verbis salutabat. ab illa in cubiculo
(ut opinio est) aliquando visitatus, e-
iusque allocutione recreatus. Fassi
sunt moribundi, tetros spiritus, à qui-
bus terrebantur, solo illius aduentan-
tis aspectu contritos, & fugatos. Di-
uinum amorem frequenti quadam per
hypotheses, ut vocamus, industriā ex-
ercebat: si opes tantæ mihi essent, sic
illas pauperibus Deo amore impen-
derem &c. Denique fuit vir ab exi-
miæ virtutis laude percelebris: & eius
faciem post mortem splendore illu-
strem nobilissimā ac religiosissimā
cuidam conspectam esse aiunt. Visus
etiam est aliquid dicere illi quæ hæc
videbat.

Moribundus.

Elogia Siciliæ hunc ante initam
Societatem Diaconum fuisse, at-
que hoc die vitā perfunctum aiunt.
Vocant illum annuæ magnum probi-
tatis exemplum; addunt quæ ex-
empli egregij: nempe quod cum ad
leuiticum gradum ascendisset nun-
quam tamen adduci potuerit ut Sa-
cerdos fieret, humilem hilariter vitam
amplexus, & se tanto munere indig-
num prædicans; mundus, simplex, &
innocens.

Belga Pa-
normi 17.
Dec. 1691.
ætat. 75.
Societ. 53.

Humil.

P. P A V L V S
H O F F Æ V S .

Inter primos Collegij Germanici a-
lumnos à S. P. Ignatio adscriptus,
deinde ab eodem ad Societatem ad-
missus est. Fuit Rector, Prouincialis,
Visitator, Assistens. Quatuor Congre-
gationibus generalibus interfuit Tri-
duo antequam extremum ægrotare
inciperet, medici nostri vxor nuper
vitā functa, matrona optima, se illi
spectandam dedit similis inuitanti.
Anno 1600. in sacello oranti dæmon
sestu gestiens conspectus est. aiebat

Germanus
Ingolstadt.
17. Decēb.
1608 ætat.
81. Societ. 51.

Mort.

Dæmon.

T T c

sc

Oratio.

Purgat.

Mors.

Mors.

se inexpectatum aliquid moliri. Illud fuit, quod serè post triduum à muro cadente duo de Sociis sint oppressi, & plures grauius sauciati: vnà ante alios horâ surgebat; per tres horas in orando persistens. Verborum, ciborumque fuit parcissimus. Animæ defunctorum ad eius portam non rarò ab illo subsidium petière. Videtur, & causas cur paterentur aliquando intellexisse. Nam iuuenes nostros nonnunquam suauiter admonerat, quod citra obedientia veniam indulgenter aliquid sibi nonnunquam permitterent, quæ flammis mortui expiarent & ad se venirent suffragia postulatum. Moriens cohortatus est nostros ad liberaliter seruiendum Deo. Deinde vnà cum P. Claudio Aquatua post mortem Patri Balthasari Agelio per quietem apparuit specie decorâ spectabilis.

P. IOANNES

SVAREZ.

Hispanus
Compluti.
17. Decemb.
1625. ætat
79. Soc. 56.
Amor Dei.

Pia collo-
quia.

Modestia.

AD omnem obedientia nutum promptus, & idoneus ad agendum cum esset, eoque variè occupatus, ad eò tamen diuino conspectui semper aderat Deo attentus, ut cuidam familiari suo dixerit; se persæpè ad singulos passus vnum amoris Dei actum elicere. Vnde non nisi de Deo loquebatur: etsi aliqd quid in medium offerretur, dextrè abibat. In cubiculo nihil quod splendori, nihil quod gulæ quocummodo seruiret pariebatur. nec aliud in confectione illius ab eius morte reperiuntur quam Breuiarium ac B. V. rosarium. Perpetuam illius virginitatem loquebatur pudica illa oculorum, linguæ corporisque totius pax, atque modestia. Attendebar sedulò ut effugeret occasiones sceminarum confessiones audiendi; ne quicquam ubi vnquam biberet; vel ne quicquam

comederet vino imbutum; vt corpus afflictatione perpetuâ Deo in hostiam iugem offerret. Nescio quid à superioribus expectabat imperij durioris: à quo cum se abhorrebat sentiret; vt se peruinceret, illicò ad SS. Sacramentum adiit & illic voti religione spondit se quicquid illud esset citra vllam tergiversationem facturum; nec vllò verbo excusaturum. Et præstitit, licet res fuerit ardua, & cum non mediocri eius desipientia coniuncta; sed victoriæ tam insignis nobile pretium tulit. quippe qui per 12. annos postea miris, & magnis à Deo celi diuitiis, ac deliciis fuerit cumulatus. Lingua ad eò semper fuit attentus custos, vt per omnem vitam nunquam vllius mendacij sibi conscius fuerit. Assidua illius occupatio in corde erat gratulari Deo de omni eò quod est. Eucharistica illa forma, seu hostia viginti, & quatuor, quæ per ipsos octo ac viginti annos ante illius mortem in Complutensi collegio integrè persistere; ac etiamnum persistunt, à scelerato illo, qui eas nescio vbi furro sublegerat, huic Patri Ioanni Suarez sunt restituta; ac istic ab illo admirabili pietate cultæ, colunturque ab illo Collegio tanquam perpetuum, & amabile miraculum: pro quo culta firmando, & latè propalando Ioannes eximie laborauit.

Fuit ante hunc alius P. Ioannes Suarez in vita B. Borgiæ, ac P. Balthasari Aluarez vir celebris, cuius annum ac diem mortis non reperi. Salmanticæ quidam de Societate, Patris Ioannis Suarez precibus filius, agro de vitæ spe deposito dixit intra octo dierum spatium conualiturum. Orauit pro infirmo illo rogatus P. Suarez, & octo diebus necdum euolutis æger Dei ope planè conualluit, ac ex voto se Societati adiunxit: Hispalim ab oculis hæreticis variâ industriâ perpurgauit. Repente

Mortific.

Obedient.

Euchar.

Lingua.

Amor Dei.

Eucharist.

Hispanus
Vallisolet
incerto an-
no. ætat 70.
Societ. 52.

Oratio.

Repente in pulpito cuncionis dicende oblitus, Deo locuturo se dedit pro instrumento; & de fide ita dixit vt duo Canonici (occulti hæretici) dixerint similem illi sermonem Hispali ex quo Hispalis esset Hispalis non esse auditum. Domum redux, ea quæ dixerat in chartam referre voluit: sed nihil occurrebat, memoriâ eorum quæ dixerat planè amissâ Ad Constantinum hæreticum in carcere conuertendum ingressus, hæc tantum dixit quæ illi inter diuinum officium recitandum altius inhaeserant: *Lex Domini immaculata conuertens animas.* & Constantinus falsus est in Lutheri lege maculas multas esse, atque aded illam Dei legem esse non posse. Ita respuit prius quàm à Quæstitoribus plecteretur. Castellæ Prouinciæ primus fuit Præpositus, eamque pedes toro sui officij tempore visitauit. idem fecit cum eodem iterum præfesset, Prouinciæ verè Pater exemplo ac verbo. In Gallia captus ab hæreticis in Romano itinere, vidit vt falsus est Deiparam grauis

matronæ specie de componendo P. Martini Gutierrez cadauere loquentem, suamque operam offerentem atque præstantem, vt est in P. Martini vita, eique interroganti ipse respondit. Nec resciscere vlllo studio potuit quæ illa fuisset, negantibus etiam hæreticis vllam sceminam istie visam vlli. Cum Prouinciam viseret; in vrbe quadam templum ingresso dæmon ex energumeno dixit: *Eui in Domo tua: & heri vesperi modicum aliquid lucratus confestim illud perdidit.* Et verò reperit Suarez duos in eo Collegio inter se verbis charitati parum consentaneis fuisse locutos: verum facto examine vespertino petita venia redintegratam fuisse in iis mutuam charitatem. No- uitiis qui post meridiem ad quartam usque horam scribendo laborarat, & capite fatigato cogitabat: Fierine potest, vt sanctus hic senex non aduertat me non esse ex ferro? Ita cogitanti respondit P. Suarez, & dixit: Omni- nò ita est: vnde, quiesce, ac præberi tibi iube quò vires lassas reficias.

XVIII. DIE DECEMBRIS.

P. A D A M V S
GORSKI.

18. Decemb.
Roxolanus
Cracouiæ
1619. ætat.
37. Soc. 24.

Sacrum.

Oratio.

Pro artis tam incitato spiritu & pe-
toris torius conatu faciebat, vt
præsentibus caelestè pietatis flam-
mam iniiceret; ipse verò sacrificio di-
uino perfunctus, torus festus languet.
In officij diuini penso positus hu-
mi genibus particularim syllabis pro-
nunciandis immorabatur: & Breui-
arium identidem exosculatus, aiebat:
*ò quam ignorant Sacerdotes. quantas deli-
cias habent in onere isto! Coram SS. Sa-
cramento plures horas duxit saxi pla-*

nè instar immotus. Paupertatis adeò
studiosus, vt singula rimaretur, in qui-
bus eam posset insignitè exercere. Vn-
de nec Breuiarium habebat: sed com-
muni quopiam utebatur. Conditos ci-
bos aceto corrumpebat: & sibi præ-
scripserat, vt corpori suo dolores oc-
cultos, ceu debitum consuetūque ve-
tigal, accerseret: vnde aiebat se pro
regulæ illius reuerentia, quæ conti-
nuam nostri mortificationem in om-
nibus præcipit, præter occultos alios
modos, illud habere, vt suum corpus
nunquam acri aliquo dolore carere
permittat. hinc illi vulneratæ manus,
& exustæ, infusa in plagas ardens ce-
ra,

T T t 2

ra,

Mortific.

ra, vnguium particulæ vnâ cum carne auulsæ, ac similia supra imitationem. Totum corpus in menses distribuerat vt singuli menses aliquam sibi assignatam partem corporis cruciarent. Elenchus Sanctimonix illi fuit illud decretum, quo sta tuit, per omnem vitam ita viuere sicut in tertix probationis anno vixit. Inter alia ita scribit: *Iuro, Domine ac testor, quod nihil velim nisi maximam gloriam nomini tuo, & maximam confusionem faciei meæ.* Dæmon piam, & nobilem matronam insederat: ex hac discessit falsus est, P. Adamum esse *inviolabilis & sanctæ vitæ virum.* Cracovix Theologia decendæ se accingentem morbus, & mors omni apparatione nobilis occupavit.

Humilit.

P. SEBASTIANVS
SCHALLER.

Germanus
Ingolstadt.
18. Decemb.
1648 ætat.
31. Soc. 17.

INCREDIBILI legum ordinis nostri obseruantia fuit planè insignis: animarum autem quærendarum desiderio tantus, vt voto concepto promiserit se animam in animarum obsequium, quâ quidem liceret, impensurum. Luc

Ingolstadiensi vrbi atque Collegio minaciter imminente, se ad sanguinem vsque cecidit; & illo ipso sanguine Sacramenti formulam conscripsit, quâ se in victimam pro vrbe atque Collegio deuouebat. quod ille votum per biennium è collo suspensum circumtulit; & visus est impetrasse. nam eodem ipso morbo è vita sublatus est, quem vt ab aliis auerteret se in voluntariam charitatis victimam spontè obtulerat.

Mortific.

Charitas.

P. FRANCISCVS
BVLDRINVS.

ROMÆ natus, in Indiam, deinde in Iaponiam profectus, dum istic pace frui licuit magno ardore incubuit in vtilitates animarum. Intercessit præclaris conatibus Daifusama, cuius imperio extorris Macaum deportatus est. Inde clam redux, toto ingenio in artes incubuit quibus & latere posset cultu vario, & prodesse quamplurimis, idque abundè præstitit vsque ad mortem nobis incerto loco ac tempore obitam; inter sacros illos labores, ærumnas, atque pericula.

Italus in Iaponia incerto mēte.
1631. ætat.
38. Soc. 4.

XIX. DIE DECEMBRIS.

IOANNES DE
S. IACOBO
NOVIT. SCHOL.

19. Decemb.
Hispanus
Hispani. 1609

DVO in hoc adolescente laudant potissimum literæ Hispanenses: alterum, quod velut Crystallino pectore sincerus fuerit Superioribus, & vndeunque apertus, atque perspicuus; alterum, quod in se inedia

flagris, ciliciis aded inclementer sauerit vt se confecturus fuerit nisi frequenter illi regula iniecisset. Egro medicus iusserat cucurbitulas applicari. Ioannes quod plus pateretur, quam enixè potuit rogauit, vt incideretur, & excarnificaretur caro, ac excarnificatæ parti omnes cucurbitulæ apponerentur, ad ciendum dolorem acriorem pro expiantium peccata ignium compendio, vt ipse aiebat.

Mortific.

Merito.

P. IOAN-

P. IOANNES
DE TORRES.Hispanus
Granat.
19. Decemb.
1610. stat.
45. Soc. 19.

Charit. M.

Oratio.

Mortific.

Præclarè ministri, ac Rectoris officiis fungebatur, cælesti semper vitæ intentus. Dulcissimis obsequiis honorabat B. Dei Matrem, S. Agnetem, & selecta quædam è cæli albo nomina ac ad eundem cultum aliis etiam author erat verbo, atque exemplo. Si quod animæ cuiuspiam lucrum speraret, ab eo non illum occupatio vlla, non valetudo corporis auertebat. Statim atque nuncium mortis accepit; Lætatus sum, inquit, in his, quæ dicta sunt mihi in Domum Domini ibimus. Fama est, dæmonem cuidam authorem fuisse ne cum illo suo inimico (ita Ioannem appellabat) de salute tractaret. Dies toti ab illo expensi pro sacro pœnitentiæ tribunali: neque tamen adeò se foras effundebat, ut sui esset immemor. Etenim diuinis rebus meditatè in corde voluendis, expendisque adeò assueuerat, ut nonnunquam noctes integras consueto somno eriperet, ac peruigilatione Sanctissimâ illas duceret in rerum cælestium cogitatione. Adeò ille dies

animabus, & charitati dabat in terris, noctes autem totas habitabat in Cælis. Morti proximus, lætus dixit: *Nunquam existimassem, mori rem adeò dulcem esse. Nec dubito hanc esse vocationis gratiam.*

P. PETRVS
D'HOLLANDRE.

A Cerba huius mors magnas de illo conceptas spes interuerit. Quipè ingenio erat ad summa omnia exprecto, exquisitè obseruans legum omnium: & ut semper de virtute in virtutem proficeret etiam extremo vitæ suæ die obseruatus est ad horæ campanæque sonum attendere, ut distributorum in horas Crucifixi Mysteriorum meminisset. Eodem die scripsit Præposito Prouinciali, se protestari quòd ex ea quam semper summam coluisset suæ voluntatis cum Superiorum voluntatibus coniunctione tantum per omnem vitam in Societate actam hauserit iucundissimâ, liquidissimâ, solidissimâ voluptatis, quanta omnes mundi delicias longissimè antecedit.

Belga in
Roan Hol-
landiæ. 19.
Dec. 1610.

Mortific.

Passio Christi.

Mortific.

XX. DIE DECEMBRIS.

P. IOANNES NVNNEZ
ÆTHIOPIÆ PATRIARCHA.10. Decemb.
Iustitanus
Got. 1562.
21. Soc.

B. P.

Hic inuicem incundo vitæ Sanctioris statu deliberanti, & promisso in Deiparæ honorem aliquot sacrificiorum numero auxilium Dei Matris flagranti, alterâ Nouembris die visa est spectabilis Beatissima Virgo Mater comite P. Petro Fabro, & P.

Francisco Strada. Et; *vis, inquit, seruire Filio meo usque ad defatigationem?* Annuente Ioanne; sequare ergo, ait illa, hos viros. Paruit; & Conimbricæ Fabro conspecto, agnouit hunc esse Magistrum suum, famulum Virginis Matris, & comitem; præcipuè cum Faber Ioanni diceret; *Vis seruire Christo usque ad defatigationem?* Ita Deiparâ Consultrice, ac Fabro Magistro, Societatem amplexus, post præ-

Vocation.

Ascedit.

T T 3.

clara.

clara virtutis exhibita documenta datus est Æthiopiæ Patriarcha : quod munus quantâ cum modestiâ, studio animarum, paupertatis amore gesserit latè in eius vita explicat Historia Societatis, Alegambe, ac alij.

P. HIERONYMVS

DOMENECEVS.

Hispanus
10 Decemb.
1491. ætat.
60.

Obed.

Oratio.

Manſuetudo.

Mors.
Vesper.

Roma S. Xaverio confessorio vtebatur. Suauissima simplicitatis, & obedientiæ perstudiosus fuit semper. A signo campanæ dato ad orandum in hortu deprehensus, ibi genibus humi positus, aperto capite, iunctis manibus orans perstitit, dum à S. P. Ignatio conspectus est, & euocatus. Societatem in Sicilia præclare omnino erexit; eique præfuit magnâ laude benigni Patris, accurati Superioris, periti Medici, & amantis, adeo, ut sicula Societatis Angelus diceretur. Orandi studium tanti fecit, ut diceret, sanctum quoque Franciscum à suâ illius Sanctimoniam eminentiâ prolapsurum fuisse, nisi hoc alimento animam sustentasset: sine hoc nullam virtutem esse securam. Dæmones ab illo ex energumenis pulsi clamabant, se illius *mansuetudinem* ferre non posse. Vesperis antequam cubitum concederet sese ita componebat, quasi verè nocte illâ esset migraturus è vita.

FRANCISCVS

HORTVLANVS COAD.

Mater, & Obstetrix affirmant illum statim atque est natus iunctis instar orantis manibus, clarâ voce distinctè dixisse MARIA, MARIA! B. clalle humanitatis ad Societatem impetrauit pro Coadiutore admitti, post fædas calumnias semper Virgo vsque ad mortem. Præfente Beatiss. Virgine, ac Sanctis Angelis à Sacerdote ignoto, celestis panis refici sibi visus est aliquando, cum obedientiæ opus vrgeret, nec posset diutius expectare. A dæmonibus quâ terribiliter mentis, quâ minis, quâ plagis multa perpeſsus, ab Angelis defensus est; voce quoque audita, quæ canebat: *Smite illum mihi, quia meus est, & non Vester.* In repentino quodam mortis periculo ab equo iam opprimendus, S. P. Ignatium enixe inuocans, illum vidit; qui apprehenso equi fræno Franciscum in securo collocans benè illum sperare iussit: breuit enim se ab Ecclesia ritè in Sanctorum Catalogum referendum: id, quod Franciscus vehementer desiderabat semper, & postea vidit. Ægro cuidam nostro cum seruiret, Crucifixum apertis ad amplexum brachiis vidisse ferunt, & se ab eo nunquam deferendum audiuisse Plura de illo, & mira, vide in eius vita. Elogia Boetica Prou. hoc die ponunt P. Franc. Gomez. Alij crastino die.

Hispanus
Calat. 10.
Dec. 1621.
ærat 79.
Societ. 17.

S. P.

Eucharist.
Obedient.

Angeli
fiducia.

S. P. Ignat.

Charitas.
Crucifixum.
Ægri.

XXI. DIE

XXI. DIE DECEMBRIS.

P. FRANCISCVS

GOMEZ.

21. Decemb.
Hispanus
Cordubæ.
1576. ætat.
52. Soc. 17.
alius ponit
10 Dec
Sacrum.

Hic verè omnes religiosè, ac do-
ctè docendi, & persanctè guber-
nandi artes ingenio, modestiâ,
facilitate, orandi assiduitate coniun-
xit. Dæmonem aliquando in lectulo
suo repertum dicitur humilitate fug-
gasse. Illud illi pium accidit, ac iu-
cundum, quòd cum Cordubensi Col-
legio præset Rector, & ipso Pente-
costes die pro aris diuinum Sacrifi-
cium celebraret, super celebrantis cap-
ut pulcherrimo candore amabilem
Columbam confedissee ferant. Cum-
que illa inde aspelleretur, illam vola-
tu iterum repetito ad caput P. Fran-
cisci rediisse; seque istic, vt prius,
blandè collocasse; iterumque depul-
sam, tertium istuc reuersam ibidem
quieuisse; donec Ioannes de Caizedo
ædituus, illam è Patris capite accep-
tam in Sacratio deposuit. Et verò co-
lumbinæ omninò simplicitatis inge-
nium fuisse Francisco aiunt omnes,
qui eo, vel Magistro vñ sunt, vel Re-
ctore.

P. PETRVS

CANISVS.

Belga Tri-
burgi. 21.
Dec 1589.
ætat. 77.
Societ. 55.

Natus est eo anno, & mense quo
S. P. Ignatius vulneratus, à B. V.
visitatus, denique conuersus est. Eius
Matrem monuit, foemina opinione
eximie virtutis vulgo notæ, vt illum
attentè educeret; illum enim referen-
dum in censum religiosæ familiæ pro-
dituræ in Ecclesia Dei; eidemque vi-

lirates maximas allaturæ. Pro re Ca-
tholica, pro bonis moribus, pro So-
cietate præclara gessit apud Principes
sacros, & alios; voce, calamo, ac ex-
emplo. In Italia, Austria, Bohemia,
Bauaria Societatem doctrinâ suâ, &
virtute apprimè ornauit: oblatam si-
bi à Rege Insulam Viennensem non
admisit: ab aquarum periculo per iter
aliquando ab apparente, & mox eua-
nescente Angelo Custode creptus est.
Laurentium Surium adolescentem in-
cautè à Lutheranis seductum ad bonâ
mentem reduxit. Anno 1570, ad B. V.
Beringanam dæmonem è virginis no-
bilis corpore, ope Beatiss. Virginis
mirificè tortum ea quæ contra Dei-
param dixerat recantare, cœgit, &
abegit. Marci Fuggeri Dynastæ vxor
Lutherana dixit; noctu oblatam sibi
Canisij speciem per quietem seque ab
illo monitam, vt animæ suæ consule-
ret. Accersito deinde, visoque Cani-
sio illum eundem fuisse quem som-
nians vidisset agnouit; & ab eo in-
structa conuersaque ad fidem, suæ
animæ benè consuluit. At Canisium
nemo nouerit, nisi vitam illius legat;
vbi præter alia, quæ imitationem,
admirationemq; merentur, obedi-
tiæ vndequeque numeris omnibus ex-
aggeratæ laus reliquas ferè illius lau-
des, multas licet magnasque, super-
gressa resplendet. Morbus illius, &
mors descripta est in pretiosis occu-
pationibus morientium in Societate.

Angelus.

B. V.

Fides.

Obediens.

P. ALE-

P. ALEXANDER
VOIT.

Germanus
Commo-
uij. 21. Dec.
1595.

Gratias ani-
mus erga
benef.

Mort.

Cum valeret, à modestia, & prudentia eoque singulari apud Proceres gratia; cum ægrotaret, ab egregia patientia insignitè laudatus est. Regebat Pragenſe Collegium cum Commotouij decessit. De quo (inquiunt Pragenſes literæ in annum 1593.) mirum quiddam Regni Præfectus, idemque Commotouienſis Collegij Conditor nobis retulit. Eadem nocte quâ P. Alexander decessit, per quietem sibi eius speciem oblatam, iubentis eum bono animo esse; se quia parem illi gratiam in hac vita referre non potuerit, certè in Cælo cumulatiſſimè relaturum. Aded manet immortaliter viua memoria beneficiorum in Sociis etiam vitâ functis, quæ certè otioſa non est in Cælo.

P. IOANNES
DE PLAZA.

Hispanus
in noua Hi-
spania. 21.
Dec. 1602.
ætat 75.
Societ 49.
Superior.

Concionator.

Arte, seipsum, Collegia, Nouitios ac Prouinciam regendi fuit plane insignis. Dixit aliquando; se per tres annos à Deo petiſſe gratiam, & modum alios aptè coarguendi, ac emendandi. Nihil in illo nutus, aut verborum erat quod iocum, quod aculeum, quod minorem de quopiam exiſtimationem præſeferret. In concionibus potens, ac ſolidus, aiebat Angelum Custodem cliente vno à Deo assignato esse contentam; quare Concionatori quoque ſufficere debere paucos auditores. Conciones illius mirum in modum alebant virtutem, ceu ſolidum alimentum. Sacrum illius audire, erat incendi tantâ eius modestiâ, reuerentiâ, lachrymis quæ illi

aliquando verba ipſa interrompebant. Morborum, ac dolorum plenus, Tu, aiebat, percutite me tuo flagello, Domine, & ego dicam *Miserere*. Per annos integros nec pedes, nec manus, nec caput poterat commouere, altero etiam oculo captus, & lætus quoddam oculorum peccata sic expiaret. Si quid virium perſentiſceret in manibus, conabatur flagello sibi ictus infligere, & cum non posset, dicebat: Domine, facio quod possum. Magnus Magister spiritus cum esset, Sanctimonie firmitatem ponebat in obedientia, & oratione, ita vt disciplina domestica sanctè ſeruetur. Inter multos parum, & nihil nugarum, nihil de vſto non benè dicendum aiebat. Nihil bonæ inſpirationis in diem poſterum differendum, ſi hodiè fieri poſſit, &c.

P. IOANNES
ISENBRANT.

Vir impiger, & promptus ad omnia, licet plurima faceret, se tamen exiſtimabat nil agere. Pridie morbi vltimi ad ægros euocatus, pro more, ibat libenter. Et Socio; Ego; inquit, hac nocte benè vigil tantum lumen in cubiculo meo vidi, vt diem illuſiſſe arbitrarer. quid hoc lumen portendere voluerit, ignoro. Ego ſanè in manu Dei ſum. Breui morbo ab agris hauſto è vita ſublatus, cum in Sarcophago ſeptem iam, vel octo à morte horis iaceret cadauer, & idem eius ſocius illac fortè tranſiret, audiri viſæ ſunt claræ, ac diſtinctæ tantquam viuents Patris Ioannis voces in hoc verbum tertio repetitæ. *Libenter! libenter! libenter!* quibus ille verbis, velut antiphonâ ſolemni ſingulis Superiorum imperiis reſpondere ſolebat; quidquid agere iuberetur, dicens *agensque libenter*. Ita hæc, & ex viui, &c.

Belga An-
uerpiz 21.
Decembris
1614. ætat
36. Soc. 17.

Obedient.

& ex mortui P. Ioannis ore audiuit idem frater. P. Francisco Bray etiam visus paulò post augustiore quadam formâ, & veste immortaliter splendidâ gloriosus, eundem obeundâ breuî mortis admonuit : cui etiam euentus respondit.

P. IORDANVS

CASCINI.

Italus Pa-
normi. 21.
Decembris
1555. ætat.
70 Soc. 48.

Humilis.

Angelus.

Obediens.

CVM Collegia, & Prouincias gubernaret, regebatur æternis rationibus, non humanis. Humilitate fuit insigni : quâ etiam languidos quosdam ad studium virtutis accendit, ad eorum pedes proiectus, & supplex in genua. Confessiones pauperum excipiebat perlibenter : ac persæpè abluebat illorum pedes, & vestiebat. Aiunt eum, cum præssset, veste sibi detractâ pauperem aliquando induisse, Angelo etiam aliquando illâ se inter pauperes offerente. Angelus tutelaris cuidam autor fuit vt P. Iordanum ducem sequeretur, & eius rectioni consiliisque pareret.

P. IOANNES

BAPT. WENDELINVS.

Belga Audomari. 21.
Decembris
1643. ætat.
73 Soc. 41. 9

Mortific.

Damen.

AB omni recreatione, ac interpiratione alienus, quâ Flandricè, quâ Gallicè dicebat ad concionem : cum tamen confessiones benè manè audire inciperet; ac Sodalitatem Flandricam per ipsos 25. annos gubernaret. Neminem visitabat, nisi agrum; domi seuerè ad communis ordinis obseruantiam attentus. Nullum diem abire sinebat, quo flagellis in se non sæuieret. Multi maleficiis, dæmonibusque obnoxij, fassi sunt, se illius consiliis liberatos. Eapropter dæmon illum pessimè aliquando toto corpore

concussit, nec prius illum, quàm ille ad Superioris cubiculum (velut ad asylum) conuolasset, deseruit. Pudicitia fuit circumspicienda valdè, licet se ad sordes illas diuino munere tam non procliuem fateretur, vt sibi ipsi saxum ad similia videretur. Persæpè rogârat Deum, vt stans in laboribus morte non ignauâ moreretur. Et impetrauit. Etenim hoc ipso die cum in Parochiali templo Flandricè ad Populum diceret; lapsus in deliquium, ita vt operauerat in labore ipso requieuit à laboribus suis : atque ita vt erat concionali, vt aiunt superpelliceo stolâque (pro more) amictus, magnâ Cleri populi-que frequentia, latè personante omni ære campano, ad Collegium est deportatus.

P. IVDOCVS

ANDRIES.

ECclesiastæ munere aded valuit vt elicet frequentissimè, audiretur, semper tamen plenum ad non ieiunè dicendum pectus afferret, atque à celebrioribus Urbibus certatim expecteretur. Cum Gandavi de B. Virginis doloribus per octo dies illi sacros diceret ad concionem, visa est eius facies quadam luce circumfusa, & quasi radios fundens; idque affirmantibus testibus oculatis & fidem à magna virtute commeritis. Alius eo audito dicebat; mirabilem esse illum Iesuitam qui ad populum dixerit. Vidi enim, aiebat, quasi stellam fulgentem dicentis verrici insidere. Pios libellos plures conscripsit, qui libenter leguntur. Sancti nomen vulgo illi datum. Virginitatem perpetuam fidelis custos magnâ oculorum modestiâ, omnis fœminæ familiaritatis fugâ, orandi ac se afflictiandi assiduitate circumsep- sit. Paupertas illi arcta, nitida, & ad

V V V minima

Superior.

Castitas.

Mors.

Belga Bru-
xellis. 21.
Decembris.
1658. ætat.
70. Soc. 51.

B.V.

Concionator.

Stella.

Mortif.

minima quæque cauenda intenta. Inedia crebra, etiam cum quotidie concionem haberet. Cilicium aspectu quoque horridum. Flagra vel intra diem vnicum non semel repetita, qui-

bus in se aded sæuiebat ut sanguine affluenter maderet, cubiculumque perspergeret; noctu quoque sæuire in se auditus,

XXII. DIE DECEMBRIS.

P. IOANNES

ROGERIVS.

22. Decēb.
Hispanus
Calati 1609
ætat. 30.
Societ. 15.

B V.

Humil.

A Teneris Deiparæ deuotus, ante initam Societatem voto se in obsequium Virginis Matris obstrinxit. Reperta est scheda, in qua conceptis verbis votum suum describerat; nihil se eorum vnquam dene-gaturum, quæ à se B. Virginis interposito nomine efflagitarentur, si posset annuere. In studendo, & aliis quæcumque occurrebant officiis fuit assiduus; & multa in Deiparæ honorem, velut apis argumentosa eruditè collegerat quibus eius mors lucem inuidit. Humilitate fuit tantus, ut quemadmodum superbiz Angelus Coadiutoribus tentatis persuaderet, ut ad Sacerdotum dignitatem aspires; ita illi humillimæ Virginis Matris amor atque humilitas persuaserit ut apud Superiores enixè contenderet in Coadiutorum album adscribi, & abiectionis ac difficillimis quibusque laboribus admoueri.

P. THOMAS

HOLLANDVS.

Anglus I.ō
din. 22.
Decembris
1642. ætat.
42. Soc. 19.

Morum elegantia, ac virtute in placido ingenio magis gratâ & enitescence fuit eximius. Puer olim in Audomarenfi ephebio cum Sodalium Deiparæ albo esset inscriptus, cum

duobus aliis è Parthenio illo cœtu in præstitutum locum conueniebat. Ibi

preces ad cæli Augustam fusæ, habitaque de illâ pia colloquia. Tum in eiusdem Virginis honorem ea humilitatis exercitatio est inita, ut vicissim alter alterum commonefaceret de erratis, si quidpiam in Socio aduertisset. In Societate quoque tantâ pollebat gratiâ & eruditione in serendis diuinis colloquiis, ut *constatus è spiritu, & Bibliotheca librorum Spiritualium* diceretur. Cum iuuenes in Seminario regeret, illos præclare in spiritu educabat, & persæpè se pro salute illorum flagris accipiebat. In Anglia totus licet in Catholicorum salutem esset intentus, tamen dexteritate mirâ se ab hæreticis tuebatur, alium pro alio scitè simulans, citra mendacium. Londini ab Apostata fidei proditus, 14. Octobris tentus, postea capitis damnatus est; Iudice ipso disertè falso pro tribunali palam: nihil criminis illum habere quàm *quod sit Sacerdos Catholicus*. Auditâ capitali sententiâ Thomas latè respondit: *Deo gratias!* In carcere autem, Socios ad *Te Deum laudamus* vnâ recitandum inuitauit. Morturus, aiebat se esse Catholicum Sacerdotem, & Iesuitam; paratum autem religionis causâ pro Deo ponere vel tot vitas quot haberet capillos in capite, quotque in Oceano essent guttæ, ac perfectiones in Deo. Cum iam suspendendus esset, clausit oculos tantisper; ac mox apertos in quendam

B V.

Humil.

Pia colloquia.

Mortificat.

Fides.

Amor Dei.

de

de Societate istic præsentem coniecit ex inittä pactione; quod erat signum eum peccata fatentem ē formula Ecclesiæ absoluenti. Tum appensus,

strangulatus, deiectus ē furcā, & in partes quadrifariam sectus est, pro more Anglicano.

XXIII DIE DECEMBRIS.

PAVLVS

ALACZKAI SCHOL.

P. ROBERTVS

CVISSOTVS.

23 Decemb.
Hungarus
Græci. 1602

Huius obitum, hoc die signat Stratius & Alegambe, eumque vterque ornat laudibus ferē illis, quas habent annuæ quæ de illo sic. Paulus Alaczkai iuuenis eo ingenio, cā spe qualem in Societatis Scholastica requiras. Hic in Hungaria præter diligentiam in informanda literis iuuentute probatam, zelum etiam animarum concionando non vulgarem ostendit cum festis diebus cælo siue miti, siue tempestuoso, & magnis, vt plurimum imbribus, & niuibus infesto, per agros prataque sæpē ad medium crus aquis ex imbre collectis stagnantia vada transire coactus, non minus leuicam ab oppido itabat, & subditos nostros ab hæresi ad auitum religionis cultum alliciebat. Animam iam proximè redditurus, cum Deo, cum Virgine matre, cum Diuis Societatis tutelariibus sermocinationem Religioso congruam coram binis Sacerdotibus instituit. Percurrit deinde vniuersa Redemptoris nostri mysteria eaque omnia veluti in vnum collecta fascem æterno Patri præ oculis aperitisque delictis obrulit, & spei plenus ad Christum cui seruierat, demigravit.

Deo admirabiliter familiaris totus inde tam altam sui despicientiam hauriebat, vt se non nisi inferno dignum opinaretur. Vnde negabat se vllis dæmonis machinis posse ad arrogantiam eleuari vel inflari, introspecto suo Crucifixo, de quo tam crebrò meditabatur, vt plures P. Costeri de Christo patiente meditationes memoriā tenuerit. Ante sacrum duas orationi horas dabat deinde duobus tribusue sacris intererat. Quoties noctu expergiscebatur, toties præstitutum iam ictuum numerum sibi infligebat. Aiebat Ruthenensis Antistes, solo huius Patris aspectu aspicientibus cælestem quendam diuini amoris igniculum iniici. Pro morte, præparata iam ante librorum capita sibi prælegi voluit, inter quæ fuit B. Aloysij mors, siue viuimus, aiebat, Domino viuimus; siue morimur, Domino morimur, &c. Sæpē illi in ore cælites tutelares post Christum vt B.V. S. Ioseph, Robertus, Ign. Xauerus.

Gallus
Mauriaci.
23. Dec. 1610
ætat. 65.
Societ. 40.

Humilit.

Sacrum.

Noctū.

Mortific.

Mors.

P. BALTHASAR

DE BUS.

NEpos hic fuit magni illius Casaris de Bus, cuius illustre in Gallia nomen & vita conscripta passim celebratur ab existimatione summæ vir-

Gallus Car.
pentora di.
23. Decemb.
1618. ætat.
68. Soc. 51.

VVV 2

tutis.

Vacatio.

tutis. Hic Cæsar aiebat se per ipsos quatuor annos à Deo supplicem petiuisse, ut Balthasarem ad Societatem Iesu adscisceret. id quod etiam obtinuit.

Mortific.

Ab ipso aditæ Societatis exordio totus erat ut austero viuendi modo carnem spiritui subderet, ac diuino amoris in holocaustum daret. Unde per diligentem librorum volutationem inuestigabat exempla tum veterum Patrum, tum domi recentia, in quibus heroicæ quædam carnem afflictiendi artes potissimum elucerent, eaque collecta seruabat pro inuitamento ad imitatricem industriæ suæ incitationem. Et verò adeò fortiter summos quosque in illo virtutis genere est imitatus, quoad ei per obedientiam, id licuit, ut iis quos latere non poterat fuerit magnæ admirationi.

Lectio.

Interea verò dum Balthasar carnem tantâ duritie cruciaret, Deus eius animum eò maioribus è cælo voluptatibus perfundebat: adeò ut ei suspectæ viæ fuerint aliquando tantæ illæ deliciæ quibus toto animo æstuabat.

Obedient.

Parendi studium in illo maius erat quàm ut quocunque quantumlibet arduo imperio labefactari posset. Neque quicquam infra dignitatem suam esse putabat quod diuinæ voluntatis interpretis obedientia nunciabat. A Theologicis disciplinis, quas cum laude tradebat, ad Rhetoricam cathedram redire iussus, eâ alacritate animi obtemperauit quâ decebat eum qui in hoc & aliis obedientiæ documentis vir erat omnium temporum, seu horarum, paratus vbique semper ad omnia.

Tamen si sese ad infimos quoslibet potius dimitteret, ac illos præ aliis

quereret; tamen à summis etiam quærebatur, & amabatur; ob suauissimam quandam scientiam Sanctorum quam ex eius ore legebant audientes, nunc verò discunt è libris qui eius lucubrationes cælesti nectare conditas voluunt.

Anno ætatis quadragesimo potissimum videtur ad excelsiora quædam diuini amoris adyta penetrasse in Deo vbique præsentem amanter cogitando assiduus; longo vsu facilem ei reddente illam diuini amoris industriam, ut semper habitaret in abscondito vultus præsentis Dei, fatereturque cuiuspiam aliquando, se per amorem Deo adeò adherere, ut haud facile posset mentem ab illo ad creata hæc auocare.

Biennio ante mortem videbatur eius venientis tempus non ignorare. Quicquid sibi in tempus illud extremum præparauerat exercitationum, cum magna tranquillitate est executus. Sub extremum, hymno, *Te Deum laudamus* recitato, gratias egit Deo quod in Societate moreretur. Cruci affixo Christo arrepto, ea dixit quæ Dei sui amantissimus animus dictabat, & quæ decebant virum verè humilem corde. Adiecit demum velut pro coronamento vitæ suæ actus amoris Dei, & doloris, recitato solenni illo Ecclesiæ carmine, *Dies iræ, dies illa*, magnâ cordis teneri ac dolentis significatione,

Adiunt cordium secreta quædam introspectisse nonnunquam; & Sanctimonialia aliquando monuisse, ut è loco in quo congregatæ erant omnes illicò discederent. Paruisse illas: & fornicem corruisse, illas oppressurum nisi Patris consilio obtemperassent.

XXIV. DIE DECEMBRIS.

PETRVS CORREA, P. GEORGIVS

ET IOANNES SOSA.

ALVAREZ.

24. Decēb.
Lusitanus
in Brasīl.
1554. Soc. J.

Charitas.

HOs hoc die collocat Stratus in Menologio; Catalogus tantum in Decembri ponit. Correa vir nobilis, Brasīlos cum ea quam ductabat militum manu capiebat, & ad Lusitanorum seruitutem venales damnabat. Monitus, respuit, & Societatem iniit, ad eosdem pro cælo capiendos, id quod per annos quinque impensè præstitit, ad Carigos vnā cum Sosa coquo Coadiutore profectus, & Brasīlis *Doctōr. eloquentia* appellatus. Ceruix ei vesperi lethali vulnerē saucia, postridiē repentiē sana, & oculorum dolor accerrimus confestim extinctus, precibus Sociorum. Homines epulis barbaris destinatos: clam dextrē baptizabat, aquā ē strophiole expressā. Apud Carigos cum socio feliciter rem gerebat: sed quidam furcens libidine (quem ille à deuoratorum illum Brasīlorum cultro caruārio liberārat) qui auulsam à se (ē ritu legis Christi) pellicem dolebat, barbaris in eos concitatis effecit, vt mortem illis consciscerent. Ergo Sosam primū, deinde Corream, vtrumque in genua procumbentem, sagittis interrimunt; Christianis cum lugentibus, & vnicū veritatis interpretem, omniumque Patrem, fratrem, amicum dō lenter clamantibus.

MOrientem Rodericum de Flores rogabat P. Georgius vt mortem illi citam à Deo impetraret. An non posses, aiebat, mihi à Deo obtinere, vt proximum Christi nascentis diem in cælo celebrem? Recepit Rodericus id se facturum. Et P. Georgius è sano breui (11. Decembris) æger, 24. Decembris optatā morte migravit è vita. Visus est non ab vno sæpè in nouo quodam sacello; clausā fenestrā & portā, ad aram quodam lumine, ac decore insigni circumdatus. Magnā siti animarum ardebat, magnā in permouendis ad lachrymas obstinatis efficacitate pollebat. Persuasit suo parenti vt se ad exercitia apud nos facienda reciperet. Sed ne istic otio nimio torperet, P. Rectorem rogauit, vt illi calceos faciendos vel reficiendos mitteret: illum enim arte suā sutorem esse, nec debere tempus otio terere. Eius vita dabitur ad annum 1584. quo anno eius laudatē meminit Societatis historia.

Hispanus
Hispani. 24.
Dec. 1584.
ætat. 55. Soc.

Mort.

Humilis

P. CLAVDIVS

MATTHÆVS.

HVmili stirpe, ac paupere domo natus, virtute, ac ingenio tamen eū euasit, vt Henricus III. Gall. Rex frequenter per duas tresue horas ab eius ore penderet; Et Guisianus Dux ferè quotidie cum illo versaretur familiariter, ac iucundè, atque ab eodem per dies 40. asceti S. P. Ignatii

Gallus An.
con. 24.
Dec. 1587.

V.V.V. 3

exer-

Exercitia. exerceretur, per eos dies nemine ad se, nisi famulorum vno, admissio. Romæ in Comitio generali de Præposito Societatis vniuersæ deligendo agebatur. Aderat & Claudius; atque ut suffragatio è Dei gloria cederet, Deum flagrantius precabatur; eò tempore Beatissimam Dei Matrem conspexisse fertur cum S. Bernardo è Cælo venientem, quæ P. Claudium Aquaiuum Christo susebat, & pro ea præfectura vnicè commendabat. Videbatur verò haud ignarus Claudium in eâ rectione diu victurum. Etenim aiebat Sociis in Gallia; Bono ut animo essent: neque enim (ut sit) pro Generali eligendo illos disciplinam subituros, ante annos facile triginta elapsos. Et vates fuit. Cum Prouinciam gubernaret certior fiebat diuinitus quoties aliquis in Prouincia moriebatur. In postremo Romam itinere quotidie per horè dimidium exhortationem habebat ad Comites, vel ad aliquem famulorum; quotidie item se acriter verberabat. Redeuntem Anconæ mors occupauit.

Oratio.

P. Aquai.

B.P.

Mors.

Mortific.

Her.

P. ANDREAS

CARO.

Italus in Philippinis.
24 Decemb.
1620.

Oratio.

Orandi studio assiduus fuit efficacitate mirabilis. In Philippinis apud Tagalos scemina mortuali quodam deliquio (alii mortuam opinabantur) absorpta, orante Deum instantè Andrea, velut à profundo somno exporrecta, Sacramentis munita requieuit in pace, magnâ omnium

admiratione. Totus erat in Deo, totus in studiis vitæ Apostolicæ, adeò ut cognomentum *Patri Spiritualis* illi adhæserit etiam inter domesticos. Franciscus Colin Prouincialis in sua historia impressâ de Philippinis ait: *Amor Dei.* lum diuino amore arsisse: ac circa festa Pentecostes delectorum quorundam è Sociis opem, velut pacto mutuo inito, implorasse, ut in partem venirent apparationis & impetrationis amoris diuini à Spiritu sancto, qui amor est. Mirabilis erat viri ardor ac teneritas cum de Christi vulneribus, ac potissimum de vulnere lateris, loqueretur. Extremâ ante supremum suum diem nocte ijs qui agro aderant narrauit exempla eorum quorum singularem erga Christi vulnera pietatè variis deliciis, & morte suauissimâ coronauit Deus. Et disertis verbis hortatus est omnes ut quàm maximopere amarent Deum: addebatque momenta rationum quibus audientium pectora, & cordium veluti meditullium penetrabat. Vitæ ac virtutis eius compendium in eo situm erat, ut communem Societatis viuendi normam vndequeque persanctè implexer. Rogabat Superiores ut securi de illo dispo-
Mors. nerent, & eum quando ac vbi vellent adhiberent. Vnde solatium erat omnium, arque refugium. Deiparæ in Monteferrato per iter olim visitatæ fuit longè addictissimus; & in S. Michaelè, altare illi erexit, in quo Deiparæ de Monteferrato imaginem collocauit ad incitandam populi quem ipse Christo genuerat, pietatem in Philippinis.

XXV. DIE

XXV. DIE DECEMBRIS.

P. DANIEL

PAEIBRVCK.

25 Decēb.
Belga Pa-
noimi 1558.
Societ. 14.

Angelus.

Mors.

AD opus animarum, & ad regen-
dum fuit apprimè solers, atque
idoneus, vt habet latius Socie-
tatis historia. Ante mortem diebus
aliquot significauit P. Paulo Achilli
Rectori, & P. Domenecio Prouinciali,
se ad cælum à tribus adolescentibus
inuitatum. Apparuisse sibi iuuenem
cum duobus Comitibus, qui dixerit;
migraturum è vita die natali Christi
post prandium. Vaticinationi respon-
dit euentus. Non caruit tamen aliquo
conscientiæ morfu moriens P. Daniel,
ne fortè quid studij contulisset in pe-
grinas linguas quod animis potuif-
set impendi. Elogia è Sicilia missa,
aiunt illum à cælitibus, & ante mor-
tem de morte tali die obeunda moni-
tum, & ipso mortis die ab iisdem cul-
tu splendido gloriosis, in ipso agone
visitatum; ac ad cælestem felicitatem
deductum. Ad hæc post mortem et-
iam cuiuspiam, cui confitenti aures da-
bat cum viueret, promissi memorem
apparuisse.

P. EMMANUEL

FERNANDEZ.

Lotharus.
Fremonæ.
25. Decemb.
1593, Soc. 40

PAndreas Quiedo superstes socius
multa cum illo, multa post illum
tolerauit, & fecit apud Indos, ac Æ-
thiopes; non sine præsentissimo capi-
tis periculo. Nestoriano Monacho
contra Catholicos Imperatorem con-
citare contendente, prædixit Catho-

licos ab eo quod illis ille machinare-
tur intactos fore; illum autem breuè
de vita exiturum. Ita euenit. Octavo
ante mortem die iam æger affirmauit
sperare se vitam inchoaturum in cælo
ipsâ die Christi nascentis in terris. *B. V.*
Moriendi adfuisse aiunt præsentem, &
solatam Virginem Matrem; id quod
ille ipsâ suæ mortis horâ Francisco
Lopez Coadiutori diserte dixit. Ad B.
Virginem; *Ah, aiebat, Dominâ meâ!*
Ah Dominâ meâ! Roganti Francisco
Lopez, ecquid esset; *Vidi;* inquit, *Vir-*
ginem Desperatam pulchritudine diuinâ mi-
rabilem. Sine, me abeuntem sequi. Et
securus est.

MICHAEL

NACASCIMA.

PER annos quindecim, Patribus
seruiens multum operæ contulit
ad Christianam rem bene gerendam,
& ipse quoque Christianos erudiuit,
adiuuit. Ea propter captus, fustibus
non semel vapulauit; & aliquando ex
alto in aquas deiectus est. Supinus,
aquâ in os infusâ, & vi rursum cum
sanguine de corpore arctè compresso
expressâ cruciatus, Soli torrendus ex-
positus, ibi leni aurâ è cælo aspirante
recreatus est. In Vrgenio, ad Nanga-
sachum monte præalto, & incus ig-
neo instar Vesuij, atque bullientes
aquas quæ in stagnum confluunt, ef-
fundente, aquis illis perfusus est. Sunt
autem aquæ illæ noxiæ, bestiis etiam
auiibusque illac fortè volantibus. Si
verò illis tingantur humana corpora,
viceribus doloribusque miserè cruci-
antur.

Iapon. in
Vrgenio
Monte. 25.
Dec. 1628.

Fides.

Mors ignem.

antur. Hos cruciatus expertus est
perſep̃e Michaël, etiam per bullien-
tia illa stagna traductus : atque inter
hæc tormenta, cum Chriſtum ac fi-
dem ſemper profiteretur, extinctus
eſt. Luber hac occasione hic offerre
legendum.

EDICTVM IAPONICVM.

Toxogunus Imperator, comperto
Luſitanos Macaëſes violare legem
toto Iaponico imperio promulgatam,
aduerſus legem Dei, *miſſis Macao clam
Prædicatoribus Euangelicis, qui inducendo
Iapones ad mutandam Religionem, ſuſcep-*

*tâ Chriſtianorum lege grauiſſima admira-
tunt ſcelera morte digna.* Ad hoc, eoſ-
dem Luſitanos Macaëſes annonam,
& alia neceſſaria ſubmittere, ac ſuc-
currere prædictis Prædicatoribus, &
*Chriſtianis, qui occultè viuunt in Iaponia
id quod eadem lege vetitum eſt.* Idcirco
publico edicto Luſitanis omnibus in-
terdicit abſolutè navigationem &
commercium Iaponiæ ſub pœna mor-
tis, & comburendæ nauis ac mercium.
Die 4. Auguſti 1639.

Hinc liquidò patet, exilium, &
mortes Chriſtianis apud Iapoæſes odio
fidei irrogari.

XXVI. DIE DECEMBRIS.

IACOBVS
VASSEROT COAD.

26. Decēb.
Gallus Car-
pentoracti.
1628. xrat.
41. Soc. 22.

Chriſtus.

Confefſio.

Ingenij ad omnem induſtriam, &
labores nati vir; cum luem publi-
cam ardere videret, vt ſuppetias
ferre poſſet laborantibus, impetrauit.
Pridie quàm egrederetur ad opituland-
um infectis, Dominum Ieſum ha-
buit ſecundum quietem præſentem,
inquit in anni 1628. heroibus Ale-
gambe, ſed aduerſum, ac ſibi terga
vertentem : quem ille cum flexis ge-
nibus ſequeretur, obſecrareque ſua
ſibi vt peccata remitteret, viſus eſt ſi-
bi eum videre rursus conuerſum ad ſe,
audireque dicentem : *Dimittuntur tibi
peccata tua*; quo facto euigilauit a-
ſtutum, tantâ animi ſuauiſſime delibu-
tus, vt dictu incredibile ſit. Mox an-
teactæ vitæ noxis generali confefſio-
ne expiatis, cum ſacro veſceretur epu-
lo, tantum profudit lachrymarum, vt
eaſ quoque Sacerdoti exprimeret ope-
ranti. Porro curâ omnium ægrorum

in Limodochio ſuſcepta, ita corpora
ſingulorum curabat & animos, vt Pa-
ter eſſe videretur vniuerſorum. Dein
Chirurgis morte ſublatis, eorum ipſe
munus ſubire, venam iſtis peſtilentiâ
ſine metu laxare. His in operibus ipſe
bis eo malo appetitus eſt; quo demũ
etiam ſuperatus, Sacramentis ex more
perceptis, inter iteranda contritionis,
& Charitatis officia vitam termi-
nauit.

Charita.

MARCVS
GRANDL. COAD.

Ad officia Charitatis prompto
ſemper obſequio ſedulus fuit. De
illo ſic in pretioſis occupationibus
morientium : Vitæ feliciter finiendæ
quotidie intentus, ipſe ſibi Sandapi-
lam conſtruxit; vt illam præ oculis,
mortem verò præ corde haberet. Pro-
fuit viro ea prouidentia, ne mors
aliud agentem opprimeret. Nam
dum vniuerſæ vitæ labes confefſione
diligenti

Germani
Rathbone
16. Decēb.
1649. xrat.
63. Soc. 35.

Mort.

Confefſio.

diligenti ad Sacerdotis aures deponeret, ipso illum in opere apoplexia, & mox ritè absolutum, mors oppressit, in ipsa suâ intempestiuitate maximè tempestiua.

P. PETRVS

CELLOT.

Galus Rhe-
mis. 26. Dec.
1654. stat.
70. Soc. 50.

Cum sacras literas explicaret, pro-
tribus quatuorue auditoribus
quos habebat, non minùs diligenter
parabat omnia (vt in annis 1654. pag.
107. latius dixi) quàm si frequens es-
set auditor. Humaniora per annos no-
uem, Philosophiam, moralem Theo-
logiam, ac diuinas literas per diu ex-
planauit. Rituum Ecclesiæ accuratus
obseruator, & propositorum benè
conceptorum tenax in paucis. Annis
plus quàm octo ad ignem nunquam
accessit. Ante absoluta studia, imò an-
te professionem nuncupatam, vix ad
vllum literas dedit. Quicquid ei com-

mittebatur, per diligentem ac religio-
sè exequabatur. Per ipsos 40. annos
ne semel quidem repertus est publicæ
consuetudini defuisse in surgendo ad
primum æris campani sonum cum
primis.

Manè.

P. IGNATIVS

FIALHO.

IN Mogoris imperio cum secundo
Incessu res fluere viderentur, Rege
mortuo, filius, Mahometi æquò re-
naciore susceptus est; qui rem Christia-
nam misere perturbauit, & multos ad
vomitum redire coëgit. In ea tempe-
state P. Ignatius cum Christianos ad
retinendam in suscepta religione con-
stantiam acriter hortaretur, & Cruci
affixi Christi effigiem manu efferens
ostentaret, gladiis pluribus vulnera-
tus, in opere nobili vitæ finem impo-
suit.

Lustanus
in Mogo-
rea incerto
mese. 1633.

Fides.

XXVII. DIE DECEMBRIS.

P. PETRVS

ALDEA NOVIT. SCHOL.

27. Decemb.
Hispanus
Gadiz. 1770

Ante initam Societatem liberio-
ris vitæ pertæsus, iam se totum
virtuti dederat, insigni exemplo.
Tyrocinium illi ardens, maximas de
illo virtutis accessiones promittebat
sed altero mox anno Gandiæ ereptus
est. Eodem verò tempore, quo ille
Gandiæ moriebatur, Valentia Catha-
rina Ferreria pia mulier (cuius hospitio
vlus fuerat Petrus ante quàm ad So-
cietatem reciperetur) nocte intempe-
sta orans, odore suauissimo perfundi
sibi videbatur. Postridie eiusdem ma-

rito Francisco speciosus apparuisse
fertur: & manu prehenso dixisse; se
illius memorem esse, vt olim promi-
serat. Franciscus ad Petrum spectan-
dum Catharinam coniugem excita-
uit. Negabat illa se videre quicquam:
sed eorum filius octo annos natus aie-
bat: Petrum adesse, sibi videri & cu-
biculum totum esse præclarâ luce
perfusum. Adesse cum illo socios ferè
40. sertis floreis redimitos palmisque
instructos. Manè Catharina in Colle-
gio hæc Sociis nostris retulit: & po-
stea Gandiâ literæ mortis Petri nun-
cia appulere; ubi mortis tempus cum
his benè congruere compertum est.

Serta floreæ.

XXx

P. IACO-

IACOBVS

P. ANDREAS

BIRVVA COAD.

VITVS.

Belga Lād-
spēgā 27.
Dec. 1596.
ætat 82.
Societ. 44.

Lingua.

Aqua be-
ned.

S. Benno.

Oratio.

Roma à Laynio Societatem obti-
nuit. Landspēgā Magistro No-
uitiorum adiutor datus, id officium
per annos 23. ita gessit, vt exemplo
doceret Nouitios. Per ipsos 40. annos
non iocus, non linguæ aliqua prola-
psio, non aliud quicquam in eo nota-
tum est quod aliquam peccati vel vm-
bram præferret. Inter labores assi-
duos fuit in oratione. aquam lustra-
lem vino, esculentis, & pharmacis
piè permiscebat; putantur inde in ma-
gnâ vini caritate, vasa potum conlue-
tum & pluribus, & diutius præbuisse.
Herniâ cruciatus, eam voto ad S. Ben-
nonem factio ita mitigatam reperit, vt
eius dolores rarò deinde persenserit.
Dolores illos haud adeò acres esse
dicebat quispiam; & sequenti nocte
calculi grauitate cruciatus, temerita-
tis suæ pœnas se dare agnouit, ac po-
stridie à Iacobo veniam & preces pe-
tiit, impetrauit, nec multò post con-
sanuit. Si Patrem, quem comitaba-
tur, diutius alicubi hæsurum arbitra-
batur, se in aliquem Domus angu-
lum recipiebat, piam aliquam Deipa-
ræ, aut aliam, imaginem e sinu edu-
cebat, & positis humi genibus coram
illa preces fundebat insigni emolu-
mento exempli.

Pro re Catholica in Angliâ propa-
ganda multa tulit fecitque; carce-
res quoque perpeffus, atque ad sus-
pendium destinatus. Senerus in cor-
pus, illud, cum aliis afflictationibus,
gemino quorhebdomadis, eoque ar-
cto ad panem vsque & aquam ieiunio,
atterebat; neque sibi parcebat
cum iam octogesimum ætatis annum
ageret, corpore valde fracto ac tenui
In carcere id facitatem cum attoni-
tus miraretur carceris custos & di-
ceret, vt quid tam grandi natu corporu-
sculum aspero, adeò ieiunio afflicta-
ret? Si ita rem ageret, viribus minimè
parem fore vt è Tiburni furcâ rectus,
pendeat. Mihi verò, respondit senex.
Istud ipsum ieiunium abundè virium
subministrat ad quidlibet causâ Chri-
sti mei Domini perferendum. Postea
per diu toto corpore adeò languebat,
vt dies quilibet illi fore vltimus cre-
deretur. Sed ille, Nondum, aiebat,
nondum venit hora mea, aut dies S.
Ioanni Euangelistæ sacer. Eo die di-
luculo inter preces illa ei vox audiri
visa est: *Hodie mecum eris.* Ergò Sacra-
menta quanto citius expetiit, & impe-
trauit, licet nihilo peius habere illo
die quàm aliàs videretur. Et perceptis
myfteriis breui eodem die diem iuit
immortalem.

Anglus in
Angliâ 27.
Dec. 1656.
ætat. 80.

Martij.

Ieiunium.

S. Ioannis,
Mort.

XXVIII. DIE

XXVIII. DIE DECEMBRIS.

P. MICHAEL

GVBERNVS.

18. Decemb.
Hispanus
Valenciæ.
1583. Soc. 31.

Mortific.

Conciones.
Infans Iesus.

Biblioth.

Obediens.

S. Iohannis.
Mors.

ECclesiastes dulci tranquilloque dicendi modo amabilis ac ob solidas, quas afferebat rationes ap-primè efficax, atque acceptus in aula, & vbique, sed negabat se obiurgare quenquam posse. Incredibili amore renebatur erga infantem IESVM, cuius in cubiculo effigiem, habebat semper, eamque sæpè lachrymis irrigabat. Ab illo aiebat se suas discere conciones, & omnia: Bibliothecam ingredienti aliquando apparuit vt credunt, infans IESVS: & cum P. Michael illi diceret sibi esse prohibitum. iam de illius infantie mysteriis meditari. Respondit paruulus: *I & pete veniam vt agere tecum possis*: luit, petiit, impetrauit, rediit; & cum postea cum IESV dulcissimè tractasse fama fuit. Plura de illo in vita ad annum 1583.

ANTONIVS

RODERICVS COAD.

Lothianus
Pernambuci
in Brasilia.
28. Decemb.
1615. ætat.
90. Soc. 32.

Sancti.

Oratio.

DE hoc sic annuæ Pernambucensis Collegij: Hac peculiari floruit pietate, vt quotquot ei Beatos singulorum mensium primordiis toto hoc tempore fors obrulerat inuariato ordine memoriâ retinens per dies singulos Litanie instar percurreret, & quoties rogaretur, id etiam facillè præstiterit: Hic autem diuorum numerus ad trecentos supra nonaginta exereuit. Sic Deo vacabat, vt vnâ vel duabus horis ante alios è lecto surgens vsque ad solitam deprecationis horam pre-

cibus coram augustissimo Sacramen-
to intenderet. Postea verò lætus (vt
de more solebat) suum obibat munus,
& laborem. Interrogatus semel de
mœrore, ac lachrymis quas fundere
visus est; mortis, inquit, recordatio-
ne paulò ante pulsatus cum essem, ti-
mui: quare ipsam timoris ignauiam
his fletibus castigo. Nec immeritò
ita respondit, quia ingentem gerebat
spem salutis vnde crebro dictitabat:
*Si me damnatum fore præsciis esset Deus
nequaquam in suam recepisset Societatem,
huc verò delatus desperare iam non au-
deo.* Eò diem suum obiit, quò sancto-
rum Innocentiam solemnitas agitur.

Mort.

Vocatio.

P. NICOLAUS

POLLIENVS.

AD virtutem magis quàm ad liti-
ras natus; & silentij, cælitum,
Deiparæ potissimum, amantissimus.
Refert vir grauis è Clero, vt ferunt li-
teræ, quòd cum æger se inuisentis P.
Nicolai precibus commendasset, die
postera luce plenâ sub vesperum vi-
sam sibi Dei Matrem Maiestate ma-
gnâ cubiculum suum ingredi, quam
pone sequeretur P. Nicolaus. Vigi-
lanti sibi id euenisse spectaculum: &
tunc à Diua Virgine se esse admoni-
tum, vt filium suum, seque, imposte-
rum coleret impenius. Eodem tem-
pore ab eadem augusta Virgine ius-
sum esse P. Nicolæum ad ægrum ac-
cedere propius, eiusque pectus ran-
gere quod & fecit nec sine fructu ma-
nifesto. Æger P. Nicolaus nostros duos
Anicium euntes rogauit vt ad B. Fran-
cisci de Sales Episcopi cineres id sibi

Sabaudus
in Gallia.
28. Decemb.
1623. ætat.
61. Soc. 34.

B.V.

XXX 2

ægro

Mors.

agro impetrent, quo anniuersaria illius mortis id est SS. Innocentium die euocetur à vita. Et verè desiderabilis die excessit.

ribus ita confecere, ut tertio post die animam exhalaret.

P. P E T R V S

SOCIRO.

ANDREAS DE ZAMORA
NOVIT.

Hispanus
in Philippinis
18 Dec.
1639.

Charitas.

In insula Mindanao videbatur semen fidei Christianæ nuper à Marcello Mastrillo iactum bonam messem promittere. P. Petrus Societate iterum impetratâ, in ea secundum tyros ad eius agri cultionem destinatus est, quia virtute iam bene maturus. Apud Buhayenses milites egregia de illius sanctimonia fuit opinio, cum suo corpori pessimè faceret, aliis verò quàm optimè facere pro viribus conniteretur, nobili flagrantia charitatis. In omni rerum ad vitam degendam necessariorum penuriâ superabundabat gaudio, & valebat firmus corpore, animo firmior. Nitebatur omni operâ Mahometanos inter & Hispanos amicitiam componere, quod viam aperiret, ad eos Christo sic addicendos. Hoc agentem adorti Mahometani, vulne-

In Ceilano insula per annos multos Christo militans multos ad eius fidem adduxit, pedes itinera ingentia exantlauit. Magnum in illo fuit orandi studium; incredibilis amor arctissimæ paupertatis. Opinio sanctimonie de illo tam erat peruulgata, ut sine illo in barbaros mouere Lusitani nollent: dicerentque; Deum ab eo exoratum dare victorias. Sitienti exercitui aliquando, veluti nouus Moyses fuit, quando fufis ad Deum precibus rupem baculo percussit, & aquam affluentissimè inde elicit. Captus à victoribus barbaris, viuus ad eorum ducem adductus est. At ille indignatus est, quod eum non trucidassent qui suorum Pagodum (idolorum) hostis esset tam acerbus, tamque infestus, ac noxius. Eo veluti signo necis dato, adactis in eius pectus hastis, cum in genua prolaberetur atque oraret, perfoffus est, & extinctus.

Lustratus
in Ceilano,
incerto m. &
se. 1637.
ætat. 61.
Societ. 45.

Oratio.

Oratio.

Fides.

XXIX. DIE DECEMBRIS.

MAG. IOANNES
ROSENPLVEM.

29. Decemb.
Germanus
Græcij. 1620
ætat. 25.
Societ. 7.

Docebat Græcij ætatem teneriorem primâ Grammaticæ rudimenta, magnum Academiæ decus, & Angelicæ modestiæ documentum, eoque omnibus longè charissimus. Leobiensem probationis domum patrimonij sui heredem scripsit. Mors illius plenâ fuit floridâ pietatis, quâ

calites patronos suos nominatim tenere compellebat. Aiebat. *Veni, veni, veni, veni Domine veni: ubi es? Quare mihi non ades? Ad te desiderat Anima mea, Deus meus!* Hærebat in aspectu imaginis dulcissimæ Virginis Matris usque ad extremum, aiebatque identidem: *In manus tuas, Domine mea, commendo spiritum meum.* Dicebat enim se Societatem ingressum, ad Deo seruandum & bene moriendum. Nomen illi erat flos rosæ; & profectio suauissima.

Benefactor.

Mors.

B. V.

Mors.

si ma eius virtus domi cum nostris, in schola, & in templo cum discipulis, ac vbiq; cum omnibus, optimo singularis exempli odore fragrabat, amabili ad sanctimentiam inuitamento tanta quæ istis literis eruditur inuenturis.

I O A N N E S

DANIEL COAD.

Belga Montibus. 19.
Dec. 1651.
Stat. 61. Soc.
41.

IN variis versatus muneribus, in omnibus maximè sedulus fuit. Orandi simul, ac Deiparæ colendæ studio eximie addictus; quam ille matrem admirabilem appellabat. si de illa vel ipse loqueretur, vel alios loquentes audiret; in suaves lachrymas soluebatur. Inde coram illius imagine genua flectere, illam floribus ornare pro deliciis habebat. Per plures hebdomadas coram eiusdem *Consolatrix* imagine supplex petebat curari ab hernia, quâ miserè torquebatur, cum ecce illi inter orandum consopito adfuit Virgo Mater, & dixit: *Ioannes, vis sanari!* Respondit; se cupere, si id placeret Deo. Et euigilans gaudio lachrymisque persusus, se penitus persanatum inuenit: id quod ab ordinario Cameracensi ritè examinatum, approbatum est, & confirmatum.

P. BERNARDVS

OPPEL.

Morauus
Pragæ. 19.
Dec. 1651.

Catecheses.

E Canonico, Societatis religiosus, & mirè ad egregias animorum utilitates natus, doctrinæ sacræ rudimenta fructu tanto, ac plausu per vrbicas plateas Pragæ tradidit, vt Archiepiscopus aliquot millia libellorum pro illis diuinioris doctrinæ rudimentis idoneorum typis edi ære suo curauerit, ac in paruos disperserit.

Magna in hoc viro fuit nobilissima quæque capita ad Catholicam fidem adducendi felicitas. Neopragæ Rector cum esset, suas etiam vestes dabat suis, cum aliunde providere per bellorum incommoda minus posset. Pro Sociis peste ictis curandis, calices aliquot conflare curauit, ne quid charitati deesset. Egeno vltimâ necessitate pressio vltimos quos habebat decem nummos argenteos dedit, & eorum loco totidem aureos nummos inuenit in scriniolo, doni authore diu quæsito, nec repperio, vt dixi in annuis.

Charitas.

Elemosyn.

P. I O A N N E S

NVNNIVS.

Assidua illi erat cum Deo consuetudo: etiam noctu coram SS. Sacramento diu precabatur. Horas Canonicas non nisi de genibus recitabat. Dorsū flagris adeo cœciderat, vt plagæ à tyrone quodam fortè inspectæ, nuntiantem eius animum in benè cœptis firmarint. Cum primus in Aula Confessarius esset, submissas inde lautitias horrebat, magnâ anni parte cibario tantum pane frigidâque soluens seuerâ ieiunia. Præter consueta cilicia, crucem aculeis asperam fovebat, stringebaturque complexu, quæ cadaveri quoque illius affixa reperta est. Pro lectulo nihil è lino admisit. Voto nuncupato se obligauit ad fugam honoris omnis, etiam in Societate. Sed maiorum imperio compulsus præfuit Conimbricæ Nouitiis & Magister & Rector, ac Professus Præpositus; quæ illa munia quàm inuitus adiit tam religiosè obiuit. Palam cum Nouitiis orabat immotus. Nec deest qui eum tunc sibi splendore quodam circumfufum conspectum affirmet. Quotidie se a cruce verberabat: in quadragesima non nisi herbis vescabatur, & pane.

Lustanum
Vlyssipponæ 19 Dec.
16. 6. Stat.
61. Soc. 45.

Mortific.

Aula.

Mortific.

XX x 3

pane.

Humil.

pane. Conscientiam confessione quotidianâ perpurgabatur, & flebat. Ad aulam eundem illi erat persæpe, non raro ad tria vel quatuor millia passuum distans: neque tamen vnquam vehiculum iumentumue admisit. Inde illi maior tum in aula, tum domi autoritas. Multi proceres eius consilio vsi, liberali munificentia pauperes adiuuere, religiosi familiis id luculenter expertis. Aula mores in pluribus emendauit. Multæ fœminæ principes ab eo didicere vsum orationis quæ mente peragitur, & conscientia exploranda. Vnde mira earum modestia, & in templo religio admirationi fuit: pluribus quàm vnquam ferè alias, etiam in sacra cœnobîa sese abdentibus. Mortuum, in feretro per proceres adornato sex primæ dignitatis optimates humeris extulere. Tota cubiculi illius supellex erat Christi flagris concissi effigies. Cilicium setis asperis horridum (quod ille vix vnquam ponebat) certatim à summis quibusque est expetitur.

EMMANUEL

HENRIQUES COAD.

Hunc extremus vitæ dies ad B. Virginem de Lapa dictam inuenit, virum eidem Virgini apprime addictum. Si tantum orij nancisceretur, tres ipsas horas quotidie in oratione ponebat: ter se flagris cædebat quotidie: omnibus sextis feriis, & sabbatis ieiunabat: nihil omnino vel omitebat, vel faciebat quod non ex auctu maiorem esse putaret. Exquisite carnis perdomandæ artes inueiebat, & adhibebat. Paupertati seuerè studebat aded vt vestem intimam ducentis circiter frustulis centonis in modum confutam gestaret; videreturque vix vnquam mutasse vestes ab iis quas Societatem olim ingressus tyro acceperat. Eius vitam fustius perscriptam in Lusitania legi aiunt, quàm mihi videre needum licuit.

Lusitania
ad Coim-
bricam. 19.
Dec. 172.
ætat. 60.
Societ. 36.

Mortific.

Paupertas.

XXX. DIE DECEMBRIS.

P. IOANNES

MONTÓYA.

30. Decēb.
Hispanus
Potosij.
1590. ætat.
80.
Oratio.Zelus.
Animarū.

AB ipso S. P. Ignatio ad Societatem admissus, ab Euerardo Mercuriano Peruanam Prouinciā impetrauit, cum in Europa Prouincialis esset. Rebus desperanter afflictis ipse orando remedium inuenit. Jam 70. annos natus duas Indorum linguas didicit; aded desiderabat animarum illarum lucris intendere. Eadem de causā in missionibus plusquā centum leucarum iter confecit pedes. Vnde pedes illi putrescebant, & tibiæ

plagis exulcerabantur. Famem, sicim generosè patiebatur, & paupertatem. Negabat tamen se pauperem esse: quippè cui ea quæ ad vitam degendam necessaria sunt non desint.

Itinera.

P. EMMANUEL

SA.

Adolescens licet iam tamen scientias sublimes docuit, B. Borgiæ quoque Magister domi. Scientiam singularem singularem cum virtute coniunxit. Aliquando à Issy paruulo, & B. Virgine visitatum, & recreatum aiunt.

Lusitania
Araxe. 70.
Dec. 1570.
ætat. 75.
Societ. 40.

Issy.

S. T. Ignat.
3 V.

aiunt. Obitus extremo die (quem prædixerat) illum Beatiss. V. Mater, & S. P. Ignatius inuiscere, vt fama est.

P. IOANNES

STREMOSIVS.

Lustranus
Eboræ. 30.
Dec. 1600.
ætat. 110.

DE hoc duo præ aliis memorabilia comperio. Alterum quod centesimum decimum ætatis annum viuendo exceßerit: alterum, quod cum agere iam nihil posset, pati certe uoluerit. Etenim, vt scribunt Eboreses, non obrusus illi erat animi ad pietatem vigor, vnde senile corpus multis quotidie flagris iuuenili prius, & hostili brachio feriebatur.

Mortific.

P. PETRVS

DE VRTEAGA.

Hispanus
Hispani. 30.
Dec. 1644.
ætat. 76.
Societ. 61.

AD populum plausu admirabili, & fructu dicebat. Cum præfesset, oratio illi erat asyllum in egestate. Vnde in mensura bonæ, & præfenti inopia opportuna domi purum triticum repertum est ubi ante non erat: neque resciscere vllus potuit vnde istuc aut à quo fuisset allatum, nisi à Deo cui Petrus rem domesticam in arcum redactam impensius commendarat. Extremo vitæ biennio cum illi per paralytim diuinis operari non liceret, quotidie diuino epulo reficiebatur. Hispanensi Professorum Domui Præpositus, cum deliberaretur an in luto, ac turbato cælo exeundum esset ad

Oratio.

Eucharist.
Mortuus.

catechesim per plateas rudibus, ac pueris faciendam. Respondit Petrus: Eundum esse: Deum rebus non defore. Vidit socios tunc ad templi principis gradus elementa doctrinæ Christianæ tradentes nobilis quispiam & locuples cantaber, & illico ad P. Petrum aduolauit, seque illo Patrum doctum exemplo permotum dixit vt consueta alias elemosynæ alterum tantum adici iuberet à domesticis suis pro sustentandis Patribus tam sanctis. Syngrapham quoque P. Petro restituit, & simul dimisit quod in ea continebatur trium millium regalium debitum.

P. BERNARDVS

NUGVEIRA.

LVitano Patre viro nobili Fremo-
na in Æthiopia natus, ab Em-
manuele Almeida nostro diuinis lite-
ris egregie imbutus, Alphonsi Men-
dez Patriarchæ comes, deinde Vica-
rius, & Rasselæ Christos in fidei odiū
a nepote Imperatore sui fratris filio
postea suspensi confessarius fuit. De-
mum Societatem impetravit; & in
Regno Tygræ, ac deinde in Regno
Goiamæ Catholicis magno fuit præ-
sidio. Proditus tandem, ac tenebris de-
tentus, decreto Catholicis qui Roma-
nam fidem deserere nolunt supplicio,
suspensus est; falsis ipsius quoque Schis-
maticis, & Rasselam Christos, & P.
Bernardum eā que Romana fidei cul-
toribus infligi solet morte multatos.

Athiops in
Regno Go-
iamæ. mēse
ac die inces-
to. 1653.

Fides.

P. IOANNES

FRANCISCO REGIS

XXXI. DIE

XXXI. DIE DECEMBRIS.

MARCELLVS

SCAGLIONE COAD.

31 Decemb.
Italus Mef
lanx. 1630.
ætat. 81.
Societ. 56.

Mortific.
aff. confang.

Humil.

Sancti.

Vocatio.

Mensa.
Amor Dei.

Mortific.

Angeli.

B.V.

Gallus La-
bouefci. 31.
Dec. 1540.
ætat. 44.
Societ. 25.

AB hoc, dum de incunda Socie-
tate deliberaret, radium splen-
didum Societatis inuendæ in-
diem in medio duorum obscuriorum
visum ferunt in ære; tunc animum ad
Societatem adiecit: in qua dicunt
eum ab Angelis & ab ipsa Beatissima
Virgine visitatum. Consanguineorum
litteras (ne lectas quidem) discerpebat
aut comburebat. Cum & nobilis esset,
& Sacerdotio idoneus, tamen elegit
Coadiutoris in munere abiectus esse
in Domo Dei. Ad perseverantiam a
Deo in Societate obtinendam, quoti-
die unum e Sanctis præsentis diei eli-
gebat, per quem id a Deo postulare.
Intra 32. annos non nisi semel petiit
exire domo. Per omnem vitam in
prandio, & cena eligebat aliquid me-
lius a quo abstineret, illudque diuino
amori offerret. Lachrymarum dono
ad eum pollebat, ut illas nec aliis præ-
sentibus posset continere. Angelos,
adolecentum instar, Beatissimam ve-
rò Virginem vidisse fertur in folio ex-
cesso, & veste aureis stellis distinctâ.
Elogia Prouinciæ Bæticæ hoc die col-
locant P. Alphonsus Barzani. Nos
plures secuti, de illo egimus i. la-
nuarij.

P. IOANNES

FRANCISCVS REGIS.

Magno animarum studio iam in-
de a iuuentute ardebat; Dei
amore, ac sui odio plenus. In schola

& artes Dei Matrem colendi, & mo-
dum eliciendi actum contritionis do-
cebat suos discipulos: id quod cum
ageret aliquando, in lachrymas assu-
enter effusus est. Paupertatis, ac pau-
perum erat amantissimus: & qui erat
filius paupertatis ut Matris; etiam Pa-
tris pauperum, ac Sancti nomine vul-
go appellabatur. Area pauperum in
qua apud Ciuem quendam Anicij
frumentum pauperum condebatur, il-
lo id procurante, cum propè iam ex-
hausta esset, eamque videre optaret,
plenam inuenit, stupente foeminâ quæ
ipsa frumentum inde in pauperes ero-
gârat. Missionem sanctæ cum fructu
exantlandarum viuæ imago erat, So-
dalitatis erectis, labore magno per al-
tas niues, per plura pericula & arum-
nas, montes perreptans, & sudore glo-
rioso, fame, siti gloriosus. Incisa æri
Antuerpiæ illius effigies epigraphem
habet in qua ab animarum zelo, ab
obedientia, & humilitate laudatur.
Cuidam peccata confesso pollicitus
est, se pro eo sibi verbera quadragies
inflicturum, illi leui poenâ impositâ,
cum ita res postuleret. Terribilis
morbis afflictos amantissimè procura-
bat: pesti quoque sese offerens ad in-
fectos, quod tamen haud potuit ob-
tinere. In assere ferè cubabat, & veste
non positâ: neque nisi tres horas dor-
miebat; sed in sacris expeditionibus
foris sæpè vix duas, ut contentes
audiret, diuini officij pensum persol-
ueret, ac ad populum dicenda medi-
taretur, parabili quidem apparatu, sed
efficacitate omnis artis industriam su-
pergressâ. Cum foris ageretur, neglecto
prandio, vesperi tantum reficiebat
fessum corpus, idque ferè lacte, po-
rais

Amor Dei.

Charitas.

Mortif.

Oratio.

mis &c. non carnibus; Et vino parè
ac rarò; pane autem cibario, & men-
dicato; singulis propè noctibus acri
sui verberatione adiectâ. Huic sui
afflictationi orationem addebat. In
pago S. Boniti missionem celebrabat;
ibi cum nocte intempestâ. Parochus
erudâ hieme reperit pro templi fori-
bus pernoctantem in oratione Dei.
Quare, templi clauibus illi datis, po-
testatem ei fecit ingrediendi cum vel-
let. Fecit id P. Franciscus; noctium-
que partem maximam sapius istic e-
git nunc stans, nunc nixus genibus,
nunc humi prostratus, dum illum som-
nus opprimeret. Inde illi efficacitas
ad morbos animi, pellendos; & lumē
ad arcana quædam introspectiunda, &
ex vero prædicanda absentia. Que-
stum rusticum raptos sibi à grassatore
milite boues, monuit vt adiret mili-
tem, suosque boues reciperet: nemi-
nem prohibiturum. Iuit: recepit: ne-
mo prohibuit. Flagitiosæ cuidam, item
alteri probæ improbi mariti coniugi
de illo, prædixit fore vt mores pesti-
mos cum optimis commutarent: v-
trumque ita euenit. Matri cuidam de
sano adhuc eius filio prædixit non diu
victurum: & anno necdum elapso puer
mortem oppetiit. Quædam ab illo
monita non respicebat, effrons, &

procax, huic repentinam mortem præ-
dixit; quam illa obiit non ita multo
post, quando sclopis in eius caput ex-
plosus illam in eo ipso loco peremit
cum illa iuuenes erubescendis illece-
bris ad flagitium inuitaret. Libenter
monebatur, imò & carpebatur, ac ri-
debat. Ad missionem profecturus,
flexis genibus benedictionem à Con-
fessario flagitabat. Ad nutum legum
& Superiorum erat totus, adeoque
cum loqui per legem nostram non li-
cet, ne verbulum quidem ab eo pote-
rat extorqueri. Carnem spiritui obe-
dientem habuisse aiunt citra vllam re-
bellium motuum perturbationem;
nunquam illam expertum: imò id
genus sordes familiari suo sermone in
aliis exinguebat; perditis fœminis
quoque id falsis; quarum plures ad
pudicitiam reuocauit, eapropter à pro-
cis noctu aliquando ægri alicuius ex-
piandi obrenu foras euocatus vt malè
vapularet: sed aiebant postea tam illi
quam alij (qui eadem de causa sicam
eius gutturi, sclopum capiti admove-
rant) se arcanâ vi prohibitos ne illum
interimerent. Aiunt nonnulli, obse-
nas cogitationes eius ope extinctas.
Si Confessarij copiam haberet, confi-
tebatur (vt Xauerius olim) quotidie.

Humil.

Silentium.

Castitas.

*Ad Maiorem Dei Deiparæ S. P. Ignatii
Xauerij & omnium Sanctorum gloriam.*

Y Y y

Serius

*Serius exhibita sunt hæc duo elogia quàm ut possent
suo loco excudi.*

P. IOANNES

YONGVS.

Hibernus
Romæ 13.
Iulij 1664.
ætat 75.
Societ 54.

Post Latinas, & Græcas literas per
plures annos diligenter traditas,
præfuit pluribus, ut vocant, Residen-
tiis, ac deinde Hibernicæ missioni; ad
quam illicò profectus est, cum auoca-
retur ab ipso Philosophici curriculi,
cui docendo se præparabat, vestibulo.
Nouitios quoque ibidem, ac postea
Patres tertiæ Probationis in Romana
Prouincia instituit, verbo, ac exem-
plo, velut ambabus manibus mutuo
se se iuuantibus. Denique post annos
facile triginta in Missione ardua va-
riè exantlatos, Romæ per octo annos
Rector præfuit Collegio Hiberno-
rum, optimo semper exemplo.

Regula.

Legum nostrarum iam inde à tyro-
cinio vsque in senectam, & senium
fuit mirabili accuratione obseruans,
ne in legem illam quâ iubetur quili-
bet eius in qua versatur regionis lin-
guam ediscere, peccaret; in tyrocinio,
facultate ad id ritè obrentâ, voto pro-
misit, se Latine non locuturum. Etiam
per sex illos menses quibus vltimum
æger decubuit, ut legi regulas singu-
lis mensibus legere vel audire impe-
ranti pareret, nullum mensem omisit
quin legentem quempiam audiret,
regulas communes, Sacerdotum, at-
que Rectoris. Si quid agendum esset;
ante omnia legebat regulas, quæ ad
rem aggrendendam pertinere vide-
bantur. Vestes illius locupletes fuere
testes positæ ob omnium oculos pau-
pertatis, quæ in illo splendebat, cum
pura quadam luce maturæ perpetuæ-
que modestiæ. Ne in legum accura-

tionelanguesceret, admirabili ei sti-
mulo fuit id quod Louanij contigit.
Constituerat ille, cum Theologiæ
studia inchoaret, ut ad illa esset magis
expeditus, de tanto illo regularum ob-
seruandarum rigore, confessario et-
iam annuente, non nihil remittere,
cum ecce in triduo renouationis vo-
torum, vidit in suo cubiculo parietes,
ac omnia, & particulatim etiam re-
gularum libellum, lurido colore mu-
cescere: cumque attronitus mucorem
è regularum pagellis veller, nec pos-
set, abstergere, ideoque solum è li-
bello euellere; sanguinem inde erum-
pentem vidit: ac se moneri ratus, de-
creuit ad amissum summâ contentio-
ne seruare quicquid vllò regulæ cu-
iuscunque apice continetur; nullo
studiorum, aliouè obtentu ab ea men-
te abducendus.

Renouatio
votorum.

Dicente quopiam; difficilem, &
Metaphysicæ speculationi quàm praxi
propiorum videri legem illam quâ
sancitur, ut maius, ac impensius stu-
dium cuiusque sit, quærere in Domi-
no maiorem sui abnegationem, &
continuum in rebus omnibus, quoad
poterit, mortificationem; respondit
ille: Sanctionem illam non esse specu-
latiuam tantum, sed verè posse ex-
ecutioni mandari: neque meminisse
se illam vnquam fuisse transgressum.

Mortific.

In Hibernia inter tot Missionis la-
bores, duas quotidie horas dabat ma-
nè orationi quæ mente peragitur;
quam sæpè de Christi cruciatibus in-
stinguebat, plenam dulcium lachryma-
rum; quibus persæpè se in oratione
perfusum testis est in gemino suo li-
bello in quem retulit arcanos suos sen-
sus quos in oratione de cælo haurie-
bat.

Oratio.

bat. Inde illi per 30. annos ad concionem dicenti efficax ad persuadendum nervus; Corcagię potissimum. vbi permolesta sed longē vtilissima adolescentum institutio plurimum debuit P. Yongo; & nobilis illa ciuitas ab illo in fide firmata, magna dedit documenta constantiæ cum heroicis illis Ecclesię temporibus conferendæ. Ibidem cum lues in secretissimo ergastulo grassaretur, humi prostratus inrerilla cadauera potius quàm corpora, agros expiabat pœnitentiæ Sacramento. Ibidem vt Catholicis adesse posset flagrantem quàm maximè incendio persecutionis; molitoris personā testus, ad eorum domos cum equis & saccis penetrabat, & vigilēs hærericorum oculos eludebat. Ibidem Anglum hæreticum ægrum sæpius inuifit, iuuit, solatus, ac demum lucratus est, & ille Sacramentis munitus, vno alteroquē post die de vitā migravit. Infantem vix natum baptisauit, sinē baptismo aliās moriturum, id quod Ioanni magno solatio, & in arduis quibusdam rebus illi suo paruulo commendatis, cum aliās tum illā ipsā nocte, præsentissimo auxilio fuit; vt ipse postea testabatur. Corcagia denique ab ore illius pendebat, & si quem abusum tolli vellet Ioannes, efficacitate suā id pervincebat. Romæ in Collegio Hibernorum, pios illos adolescentes ad insignem Deiparę cultum excitare conabatur: & in morem induxit vt quolibet die Sabbati exemplum vnum narretur de B. Virgine tempore recreationis. Aiunt, illam ei aliquando exercitiorum tempore se dedisse spectandam: de quo tamen certiora expecto. In morbo, SS. Eucharistiā reficiebatur quotidie, quā vltimum perceptā, & oleo Sancto vntus, ad SS. Iesv nomen manus bis eleuauit, & expirauit: ac Superiorum iussu in loculo ligneo præter consue-

tum aliās morem, & in Collegij Romani triclinio funebri laudatione, demum incisā quoque ari effigie honoratus est, vir dignus qui viuat in omnium imitatione. Perfertur ad nos ex Hibernia id quod magnus quidam Catholici illius Regni Dynasta, vir omni fide longē dignissimus, affirmavit. Ait ille; se, cum quodam die manē P. Ioannem in Hibernia tunc agentem inuifisset, pulsatoque sæpius cubiculi ostio nihil responsi acciperet, pro veteri sua cum eo familiaritate ingressum, & repertum à se P. Ioannem positus humi genibus orantem, cælesti lumine circumfusus, cum Angelo, qui oranti adstabat. Alius dixit; eum à terra visum in altum eleuatum cum oraret.

Etiam fœmina quædam de se falsa est, sibi peccatum quoddam tacere in confessione volenti, à P. Ioanne illud quod, & quale esset, disertè fuisse dictum; & fuisse peccatum cogitationis: neque alio modo quàm diuinitus innotescere potuisse.

Paruulum quemdam, hominis hærerici, ac obstinati, filium, cum pro mortuo haberetur, P. Ioannes mortuum non credebatur, sed præstolabatur orans, dum ederet aliquod signum vitæ: quō edito, paratā ad id aquā eum illicitò baptizauit, & cum ille confestim è vita migrasset; per innocentem illam animam rogauit P. Ioannes Deum, vt obstinati illius hærerici cor domaret, ac flecteret. Mirum dictū! Postridie manē vir ille hætenus peruiçax ad P. Ioannem vltro adiit; ac instructus, Ecclesiæ Catholicæ se adiunxit.

YY y 2

Admo-

Arg.
Oratio.

Confessio.

Charitas.

Renouatio
veterum.

Mortificatio.

B.P.

Oratio.

Euchar.

Adm. R. P. GOSWINVS

NICKEL DECIMVS. PRÆ-
POSITVS GENERALIS.

Germanus
obiit Romæ
31. Iulij
1664. ætat.
83. Soc. 61.

Nobili, ac locuplete apud Iulia-
censes domo natus, in Societate;
post explicatas quæ humaniores, quæ
Philosophici curriculae disciplinas, ma-
gnâ prouidæ prudentiæ ac religiosæ ad
omnes officij partes integritatis laude
rexit Aquisgranense, Colonienſe, alia-
que Collegia: vbique de Collegiis &
ſpiritu, literis, ac œconomia bene, ſed
Aquisgrani & Coloniae de templis
iſtic erectis optimè meritis; ſolitus
dicere; ſe quicquid templis dediffet,
non ſine cæleſti auctario recepiſſe.
Gubernauit pari laude poſtea bis in-
ferioris Rheni Prouinciã; tum Vica-
rij Generalis nomine Societatem vni-
uerſam. Etenim Romam, ſuæ Prouin-
ciæ nomine, Procurator primùm, de-
inde ad Congregationem Generalem
deſtinatus, electo in Societatis Præ-
poſitum Franciſco Piccolomineo, pro
decem Prouinciis Germaniæ Aſſiſtens
datus, ad eò ſe probauit, vt ſupremo
chirographo ille ita ſcripſerit de Goſ-
uino: *Societatem ei commendo, quem
Vicarium nomino, & iudico iuratus aptiſ-
ſimum, P. Goſuvinum Nickel Aſſiſtente
Germaniæ. Roma 13. Iulij 1650.* Vicarij
Generalis munus tam laudatè geſſit,
vt poſt breuem D. Alexandri Gotti-
fredi (cui etiam pro Germaniã fuerat
à Congregatione datus Aſſiſtens) in
ſupremo Societatis Magiſtratu Præ-
fecturam, eidem plurimâ cœtus ma-
ximi ſuffragatione, ſucceſſerit, creatus
decimus Præpoſitus Generalis; ad
quod faſtigium quaſi per gradus af-
cendit, ſæpius Rector, bis Prouincia-
lis, bis Aſſiſtens, ſemel Vicarius. Quod
quidem Generalis Præpoſiti officium
quia per modèſtiam non admiſſurus

credebatur, amico vnius & alterius
Cardinalis hortatu perueniri ſe paſſus
eſt, vt ſe nihil contra id acturum re-
ceperit. Anno 1652. 17. Martij in Præ-
poſitum Generalem electus, Societa-
tem gubernauit vſque ad annum
1661. quo currente, menſe Maio cum
conuocata à ſe Congregationi Gene-
rali oſtendiſſet, ſe ob ſenij grauitatem;
& corporis impedimenta, non poſſe
amplius tot ac tantis officij ſui labo-
ribus parem eſſe; ac eo vigore, quo
oporteret, Societatis gubernationem
adminiſtrare; adeoque vltro rogaret,
vt Vicarius ſibi daretur vel ad tempus,
vel perpetuus, & cum iure vel ſine
iure ſucceſſionis, prout ipſi Congre-
gationi videretur præſenti ſtatui, rebus-
que Societatis magis conducere: Con-
gregatio obſequendum duxit volun-
tati chariſſimi, optimeque meriti Pa-
rentis ſui. Quocirca die 7. Iunij omnis
vniuerſa Societatis gubernatio rite da-
ta eſt P. Ioanni Paulo Oliuæ electo
Vicario Generali perpetuo, cum iure
ſuccedendi id quod permagno ad va-
letudinem haſtenuſ proſtraram emo-
lumento fuit P. Goſuino; qui tran-
quillum illud otium ad optimam ſeli-
cis æternitatis apparationem conuer-
tit; vſque dum anno 1664. ipſo S. P.
Ignatij die iam cadente, diem eter-
num ingreſſus eſt, vt ſperamus. Exe-
quias illi 1. Auguſti celebrantur nouus
Præpoſitus Generalis, eius Succeſſor,
magnâ vrbis frequentia, præſentibus
religioſis ac etiam Generalibus: & 2.
Auguſti ſacrum ſolenne cantatum. Po-
ſtea in Collegio Romano, præſente
Præpoſito Generali, de illo habita eſt
laudatio luculenta. Parentatum illi et-
iam per Prouincias pro more: in non-
nullis domiciliis etiam ſupra morem;
vt Monafterij, Eiſiæ, ac Pragæ, vbi à
Collegio S. Clementis, illi caſtrum
doloris, vt vocant, erectum eſt; quod
tamen plus habuit ſplendoris ab ele-
gantia.

gancia pietatis, atque ingenij, quàm a sumptuosa ostentatione.

Vir erat animo pacato, atque tranquillo, sui que semper compos, ne intemperie aliquà se abripi sineret. Aiebat quidem aliquando: *Quis infirmatur. & ego non infirmor?* ducto altiore suspirio, cum triste quidpiam nunciarent literæ, seu Europæ, seu Indicæ; tamen etiam in acerbissimis casibus animum tranquillabat, memor Dei paternâ manu mortificantis & viuificantis. Non optimè de se meritum quempiam, postea cum eidem præfisset, summis humanitatis officiis est profecutus, ad magnam eorum qui rei conscij erant admirationem. Nec rarè dum ab illo seuerius quodpiam responsum ad literas expectaretur; sedatè placideque iubebat bonas literas illi scribi qui acerbiores merebatur, & vinci in bono malum. Certè cum ab afflicto quodam, sed pœnam commérito, literas aliquando acciperet, ac videret, in illum paulò acrius decernendum; auditus est dicere: Ne addamus afflictionem afflicto; non confringam quassatam illam arundinem; adeoque literis ad illum dandis iubebat plus olei quàm vini adhiberi.

In officio Præpositi Generalis, instituto, literisque legendis affixus, vnicè hoc agebat assiduâ totius animi applicatione, omni rædio peruisito, ne valetudini quidem parcens. Erat cum in rectione, tum aliàs, vnde quaque rectus, & qui decipi mallet quàm vellet deciperet. Omnis facundia, artificijque supellex in eo fuit, *est, est; non, non.* aded vt de illo exierit sermo inter domesticos, & latè percrebuerit, ac faciliè fidem inuenerit; in ore illius nunquam fuisse inuentum mendacium; id est, ne ante initam quidem Societatem eum vnquam fuisse mentitum. Quapropter securus erat, can-

didè secum agi cuiumque seu promittebat aliquid, seu negabat.

Factis ostendebat, magni se facere studia literarum, & eos quos videbat non ingenio tantum, sed & doctrinâ in aliqua disciplina excellere, & tamen non esse refractarios in accuratione domesticæ disciplinæ. *Splendor charitatis*, quem S. P. Ignatius in successoribus suis requirit, elucebat in Gosvino etiam in tuenda perseueranter innocentia eorum quos aliquando traduci videbat. Eos ille defendit, etiam contra iras potentium, quantà potuit modestiâ & efficacitate, licet non sine suo incommodo, feliciore tamen successu quàm timidus quispiam expectasset. Aiebat verò, se paterna charitatis lege teneri ad suorum existimationem cordi habendam, quantò magis eam ipsi negligerent. Externorum quoque dignitati fauebat: neque parum ad id conferebat. Memini me non semel audisse; illum apud summa quædam nomina aded fuisse amabilem, vt ipsum etiam *Nickel* nomen absque vlla sanguinis necessitudine, cuiuspiam profuerit; dicente Principe: à se, in illo viro, aliàs quoque idoneo, P. Gosvini *Nickel* cognomen honorari.

Cum Domus Professa gerneret sub tanto onere xris alieni, vt quicquid ab eleemosynis quotannis corrobatur subsidij, par non esset vel censibus annuis exoluendis; misertus mendicissimæ paupertatis, iussit Patribus necessaria non deesse: vtque id fieri posset, domum omni censuum pendendorum onere liberavit, curâ illâ in se translata; magno & eorum qui Præpositi vices gerebant solatio, & Procuratorum leuamento. Et verò id per insigni demûs commodo præstitis; debitis quoque ita scitè accommodatis, vt diceretur, Domum Professam Romanam, post S. Ignarium,

Y Y y 3.

primum.

primum eius Præpositum, nulli Præpositorum Generalium plus debere quam P. Gofuino, circa paternam æconomiam curam ac nomina.

Societatem, ac eius pro auctorem Ignatium amabat, æstimabat, colebatque summopere. Et quia paupertatem Matrem Societatis, ac murum firmum vocat Ignatius; de huius perfectione accuratam epistolam dedit ad Societatem vniuersam, strinxitque calamum in sententias quæ in paupertate laxamentum quærunt, & faciunt. *Paupertas.* Omnia è Christi & Ignatii Magistris, ac spiritu, actuosâ institutione ostendit. Eiusdem veluti reuerentiâ ductus, ne in Breuiario quidem quicquam auri ferre volebat, iubebatque colore obduci.

Alteram, ac eam etiam apprimè luculentam epistolam scripsit de Nationali, Prouinciali quæ, pernicioso spiritu in Societate vitando. In vtraque disertè demonstrauit quantum dilexerit decorem Domus Dei, seu Societatis: precaturque ibi Deum, vt excitet in Societate sua spiritum cui B. Ignatius Loyola seruiuit: singulos vtrò de Societate obsecrat, vt succurrant periclitanti Societati à Nationalibus affectibus, & contendant *reacendere charitatem*. Noua in Societate induci onera, vel disciplinæ laxamenta non patiebatur. Volebat i.e. quemlibet more maiorum per vestigia impressa in legibus, exemplisque domesticis. Aiebat enim, satis superque prouisum esse Societati à legibus profectis à magna mente Ignatii. Qui eas constanter & exquisitè obseruet; nihil in eo desiderari posse ad veram Satisfactionis laudem, atque splendorem. Non contemnendam auri vim aliquando oblatam, non accepit; quòd conditionem quampiam appositam Instituti nostri amissis haud satis probaret; licèt id videretur posse be-

nignâ interpretatione leniri.

Leges quanti faceres, ostendebat auctoritate constantis exempli. Cum non nemo in morbo nescio quid illi obsequij blandius exhiberet, non admisit, aiebat enim id regulæ cuidam satis consentaneum haud videri. Amabat, & obseruabar in se ac aliis id quod recti exempli erat. Magnificiebat disciplinæ domesticæ sanctam seriem; velut catenam auream, quæ nos tenet cum Deo inuicemque coniunctos. Vnde, quamdiu per valetudinem (quæ illi ante omnia omnem pedum vsum admittit) prodire de conclau potuit, ad commune cœnaculum itabat; gaudebatque ijs vesci quibus vescuntur omnes. Vidimus illum ibidem, pro more in Societate recepto, exercitationes virtutis varias obeuntem. Imminentibus celebrioribus quibusdam festis, ad humiliâ culinæ officia (iuxta vsum ab alijs Præpositis Generalibus usurpatum) descendebat, & alios trahebat exemplo. In publica verò, vt moris est, verberatione, primus nos in triclinio anteibat iam Præpositus Generalis. Licèt in mensa cibi ac potus esset adedò modicus; vt moneri debuerit consilio medicorum, vt plus cibi, & potus potissimum caperet, ac necessitati indulgeret; tamen extra prandij ac cœnæ tempora, nunquam vinum, aquam, edulia, vllò obtentu admittere visus est illi qui ei ministrabat. Volebat, etiam ager, ea sibi præberi quibus alij vescerentur: & siquid pretij maioris videretur; ad egros mittebat. Cum verò in siti, linguâ, faucibusque aridis, iubere medico, niuaturn potum aliquando admisisset, postea reiecit. Dicebat; nolle se ijs resciri quæ alij non haberent: neque in refrigeratione illa specie necessitatis delicias admitturum. Placebat illi mirum in modum cum nostris in corona ijs exercitationibus adesse quæ palam in omnium

Mortific.

nium cœtu sunt, vbi quædam Societatis imago relucet. Vnde menstruarum Sanctorum fortitioni, exhortationibus domesticis, consueta litaniarum comprecationi aderat diligenter. At illas postea in cubiculo recitabat, cum iam in publicum prodire non posset. Nam & in priuato conabatur se accommodare vitæ communi. Societatis Venetias reducenda spem nunquā deponebat: quæ tunc illi potissimum increuit, quando Fabium Chisium Cardinalem, Sedis Apostolicæ olim Coloniarum Nuncium, at Societatis vnicæ amantem, ad Sedis Apostolicæ fastigium euectum, non sine insigni lætitiæ significatione aspexit. Et verò multis apud Deum precibus fuis id cum illo tractauit, ac rem ab eo ex animi sententia confectam vidit, & gaudius est.

Exercitia.

Ab eodem, anno 1657. 12. Octobris indulgentiam plenariam impetrauit pro iis qui per octo dies obeunt exercitia S. P. Ignatii in aliquo domicilio Societatis. Aliam item pro cubiculo in quo habitauit, & diem extremum clausit S. P. Ignatius, cuius etiam sepulchrum augustius reddere desiderabat magnopere; neque labori pepercit ac operæ: sed rem omnem reliquit in spe. Optabat nempè, vt sicut Bononia Dominicum, Assisium Franciscum, aliæ Vrbes alios colunt Religiosorum Ordinum Fundatores, quorum habent corpora, & sepulchra: ita Roma videret sepulchrum sui Ignatii gloriosum; quippe quem Deus vnicum huic Vrbi dedit, aliis Religiosarum familiarum Fundatoribus per Italiam ac Orbem reliquum dispersit.

Eiusdem S. Fundatoris honori propagando eius imaginem æri Romæ incidi curauit cum hac epigraphe: *Vera effigies S. Ignatii Fundatoris, & primi Generalis Societatis I E S V, expressa à*

Iacobo del Conte, pictore sui æui valde excellentie, ipso die quo Beatus sanctam suam animam Deo reddidit. 31. Iulij 1556. æt. 65.

Eiusdem Sancti sui Patris examinis particularis vsum ad mortem vsque retinentis exemplo, in eodem fuit ad extremum vsque assiduus: cumque hospes Nouitius illum aliquando quidpiam notantem videret, ac diceret videri sibi eum in adnotando particulari examine esse occupatum; non negauit Golsvinius! & adiecit; se toto sexaginta & amplius annorum spatio quo in Societate vixisset, examen particulare quod in tyrocinio didicerat, nunquam omisisse, quod quidem quanti momenti sit, æstimabunt ij qui sciunt in pondere Sanctuarij artes ascepticæ suis momentis expendere.

Do ad extremum id quod in Successoribus suis primum esse vult S. P. Ignatius, & est, amor Dei, oratio, seu familiaris cum illo vsus. Inter dotes, inquit Ignatius, quibus ornari Prepositum Generalem optandum est, prima hæc erit, vt cum Deo, ac Domino nostro quàm maximè coniunctus, & familiaris, tam in oratione quàm in omnibus suis actionibus sit. Videbat illam dotem nulli hæcenus nouem Generalium defuisse, vt in loco dixi de S. P. Ignatio, Lainio, B. Borgia, Euerardo, Claudio, Mutio, Carafa, Piccolomineo, Gorisfredo. Ante alios surgebat iam inde à primis annis, tum quoque quando in itineribus fessus ad Collegium quodpiam appellebat: quam consuetudinem tenuit etiam dum Societatem gubernaret; vt nec officio deesset, & tamen orationi & Sacrificio Missæ tempus præstitutum daret, nullâ eius decerp-tâ particulâ. Atque vt fidelitatis suæ sibi esset magis conscius, elephidram adhibebat; quam inclinabat vt sisteret, si fortè inexpectatum aliquid orandi tempus abruptisset. Tum redibat;

Io. Mari-
mil. ab Al-
thau.Examen
particulare

Oratio.

Mortific.

bat; ac ad clepsydre mensuram, orandi spatium omne explebat. Cum Rhēni inferioris Prouinciā inuiseret, illi per duodecim annos Præpositus; vel aliās iter susceperet; celebre fuit P. Gossvini itinerarium; in quo præscriptis consuetis clericorum iter agentium precibus addebat Lauretanās B. Virginis & Sanctorum omnium litanias, cum antiphona: *Sub tuum præsidium confugimus*; Oratione, *Defende quasumus, Domine &c.* ac altera de SS. Ignatio atque Xaverio: *Deus, qui glorificantē te glorificas.* In quo cum nonnulli sunt feliciter imitari contra pericula, hostesque infestos.

Patientia.

Cum per plures annos sed affixus hæreret, aliis quoque ingrauescentis ætatis, & morbi non vnius molestiis valde obnoxius, si difficiles Ministri cuiuspiam (nec defuit occasio) mores ac ingenium experiretur; amor Dei, ac oratio ei fuit serenæ ac longæ patientiæ condimentum: id quod verbis quoque apud conscios testabatur. Ad mentem sibi prælegi iussit libellum *de pretiosis occupationibus morientium in Societate*: tum alios; & semper eos qui ad pietatem incitandam essent idonei. Unde & in morbo extremo, quæ pretiosas illas occupationes, quæ S. Augustini meditationes aut soliloquia audiebat, sibi præsens, nunquam querulus, & pudicissimæ verecundiæ semper memor. Id quod valetudinarij præfectus in eo non sine admiratione suspexit, atque laudauit; qui etiam longum eius virtutum catalogum conscripsit. Legebat perlibenter

in suo illo orio libros, & vitam P. Ludouici de Ponte latine ab Henrico Lamparter editam, & sibi dedicatam. Excitabat se identidem ad ea ætatis, & morborum incommoda cum lucro ferenda, illis P. Ludouici de Ponte verbis, quæ suâ manu descripta habebat præ oculis: *Fiat, Domine, in me, de me, per me, circa me, & circa mea omnia, sanctissima voluntas tua, in omnibus, & per omnia, nunc & in æternum, Amen.* De Deo, & Deiparæ, de vocationis religiøsæ pretio, ac centuplo, ita scire, & cum sapore quodam loquebatur, ut à nonnullis ea in re *infa-* *Eucharist.*
tabilibus diceretur. Illo in orio SS. Eucharistiam, in sella eò prouectus, vivebat identidem; & diuino illo epulo, in sacello Deiparæ quotidie reficiebatur: voluendæ postea Dei Matris corollæ, ac aliis precibus, iaculatoriis potissimum, impensè addictus.

Addo pro coronamento ea quæ Sfortia Pallauicinus (postea S. R. Ecclesiæ Cardinalis) vir ab ingenio, ac Theologico, & Historico calamo eminentissimus, de illo inter alia laudis plena impressit in octauo Theologicarum suarum assertionum libro, quem ei dedicauit: ubi ait; *eum præclarissimum de se iudicium à Societate vniuersa, ab externis Magnatibus, & à Magnatum maximo reportasse.* In Societate omnem ei præfecturam: cum plausu creditam, cum plausu incremento peractam esse: utpote qui semper eas administrârit *Subditis charis, imperantibus probatus, successibus felix.*

INDEX